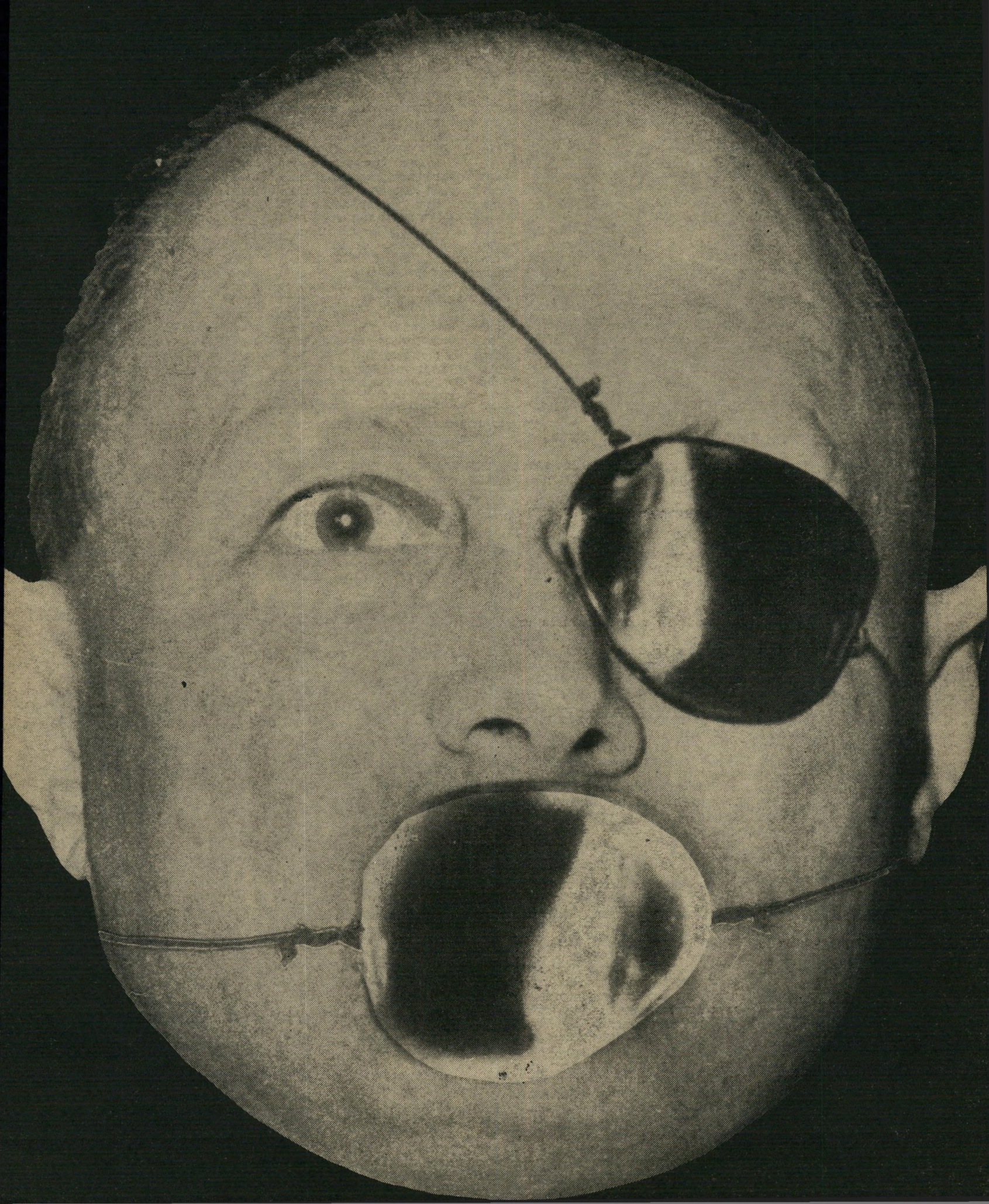

העולם הזה

זאוסף בה שאלכסיס, שר-הביטחון, ותן את ההוראה.
הוא קרא למזכירה. במילים פשוטות הסביר את כוונתו. תוך כמה דקות היה המיטת מוכן: שורה אחת נמחקה, ועליה הוסיפה המזכירה שורה אחרת.
לא הייתי מכניס לזה בחורה, חשב קוסטא... „בעצם“ אמר בקול, „למה

אנשי-מודיעין — ג'ורג'ו, ראשי-אגף המודיעין: קוסטא, ראשי-המודיעין בחו"ל; ניקוס („מיסטר סטון“), שליח-המודיעין בתורכיה; „דימיטריוס“ המצולק, מייסד הרשת באיזמיר.
אנשי-הרשת באיזמיר: ד"ר סטאברוס, מרכז-הקבוצה; ריקה מאנולאקיס, המקשרת, אלופת-ספורט ונערת-זוהר.

שהכריעה את גורלו של לבון, על קנוניות ורמאויות מאחורי גבו של שר-הביטחון, שלא היה רצוי על הרמטכ"ל (משה דיין) והמנכ"ל (שמעון פרס).

הקואליציה התפצלה. מפא"י עצמה ניק רעה לשניים. הממשלה התפטרה. דויד בן-גוריון עלה על הדרך שהובילה לבסוף להקמת רפ"י ולהליכתו אל המידבר הפוליטי. היה ברור, כי ההתרחשויות הסוערות האלה שינו את מהלך ההיסטוריה של המדינה. כעתונאים, ראינו את עצמנו חייבים לדחוף עליהן באופן שוטף, לנסות ולהבהיר ככל האפשר את הרקע הכללי של המאורעות האקטואליים. אבל דווקא כעתונאים עמד בפנינו מיכשול רציני: הצנזורה, שמעודה לא פעלה בחומרה כזאת. יכולנו לספר הרבה — אבל לא הכל.
ואז צצה המחשבה, שבמקום שהעיתונאי מוגבל — שם דרוש סופר. הרעיון המעשי גובש בשיחה עם אחד מידידי המערכת, שהיה מקורב מאוד לפרשה הגדולה.
וכך נולדה פרשת אלכסיס.

★ ★ ★
ב-25 במרץ 1964 (העולם הזה 1385) הופתעו קוראי השבועון המסויים למראה תופעה בלתי-רגילה בשבועון המוקדש כלול לחדשות: יצירה ספרותית, פרי עטו של סופר זר.

שם היצירה היה פרשת אלכסיס, מאת הסופר היווני „קוסטאנצ'יקאנאקיס“. וב' ראשה התנוססה הודעה בולטת: „כל דמיון בין הדמויות והמאורעות בספר זה לבין דמויות ומאורעות במציאות, מיקרי בהחלט.“
שישה עמודים יקרים הוקדשו לסיפור הדמיוני, והוא נמשך על פני מספר של עמודים בגיליון שאחרי זה. סופר בו על פרק במלחמת-הצלבנים בין תורכיה ליוון, על רקע מלחמת-קפריסין.

סופר על רשת-ריגול, שהוקמה על-ידי המודיעין היווני מבין אורחים תורכיים ממוצא יווני, החיים באיזמיר ואיסטנבול. הרשת פעלה שלוש שנים, ביעילות, עד שלפתע קיבלה הוראה לבצע שורה של פעולות חבלה. ראשי-הרשת במקום, רופא צעיר בשם ד"ר סטאברוס, שעבד בבית-החולים היווני באיזמיר, מחא על כך. הוא היה סבור, כי אסור לסכן רשת-מודיעין בביצוע

ובכן, מותר עתה לפרסם בישראל, כי מאחורי הכינוי העסק הביש הסתתרו החבלנים שביצעה ב-1954 במצרים רשת-המודיעין הישראלית.

העיתון הראשון שפרסם זאת היה העולם הזה של השבוע שעבר. האם פירוש הדבר שרק בשבוע שעבר נודע לנו, לפתע, הסוד. אם הניח קורא ותיק של העולם הזה, ברור לך שהסוד היה ידוע לנו מומן, וכי רק הוראות הצנזורה שחלו על הנושא כולו — מנעו את פרסומו.
סוד העסק הביש גם לא היה סוד הידוע רק לעורכי העולם הזה. אפשר לומר, בביטחון, כי כמה מאות אנשים בארץ ידעו מהו העסק הביש, וביניהם עיתונאים רבים. אבל באותו ביטחון אפשר לקבוע, כי רק מתי מספר ידעו את כל נפחיה הפרשה. לא רק הפרטים המיבצעיים של העסק הביש עצמו, אלא כל הקנוניות והתחבולות, שהתפתחו למה שקרוי עתה, בהיסטוריה הפוליטית של ישראל, בשם פרשת לבון.

★ ★ ★
עוד בימים בהם הורכב גורלו של פינחס לבון, והוא נאלץ להתפטר ממשדר הביטחון, ידעו עורכי העולם הזה פרטים על המתרחש מאחורי הקלעים. במידה שהדבר ניתן, גם פירסמו רמזים על כך. ואז, בספטמבר 1960, התפוצצה השערורייה בגילוי, ופינחס לבון דרש פומבית כי שמו יטוהר וכי אותם שהרכיבו עליו את העלילה של מתן ההוראה לבצע את החבלות — ייחקרו ויבואו על עונשם.
באותו שבוע עצמו (העולם הזה 1201) ניסו לקרוע את מסך ההעלמה, ולספק לקורא את המפתח לפרשה כולה. היה ברור, כי פרשת לבון תהווה מיפנה בחיים הפוליטיים בארץ, ורצינו שקוראנו ידעו על מה סוער הוזכר. אז לא הומצא עדיין הכינוי העסק הביש על-ידי דויד בן-גוריון, ולאיש כימעט לא היה מושג מהו המעשה הנורא, בו הואשם פינחס לבון בעת היותו שר הביטחון.

סמכנו על חוש קוראינו, וסיפקנו להם בצורה עקיפה את הסיפור המלא. לצד ידיעה על דרישת-הסיוור של לבון, פירסמנו מיס-גרת גדולה, תחת הכותרת: „איפה הם היום — שש שנים אחרי משפטם, חוזרים נאשמי

„פרשת אלכסיס“: חברת-הרשת היפה מנסה להתאכזר בכלא *

המתחרת הציונית בקאחיר לחדשות — סוכי ניו של ג'ון דארלינג.

ובכתבה: הסיפור המלא של המיבצע האומלל וחסר-האחריות, בלתי-תצלומי גיבורי בית-המשפט ומחוצה לו. מובן שחוק מהרמוז שהיה כלול בפירסום שני העניינים זה בצד זה — לא יכולנו לומר שיש קשר ביניהם.

★ ★ ★
פרשת לבון הפתעפה. המיתוס של עסקני מערכת-הביטחון ניקרע לגזרים. התגלו פרטים מחרידים על זיוף מיסמכים בדריגים הגבוהים ביותר של מערכת זו, על הדחת קצין לעדות שקר בפני ועדת-חקירה סודית,

פעולות-חבלה. „זה חייב להביא לתפיסת הרשת“ הזהיר.
זה מזכיר לך משהו?
★ ★ ★
נפשות העליות הדמויות בודאי יזכירו לך עוד כמה דברים: היוונים — אלכסיס סטאברידאקי, שר-המלחמה החדש של יוון; פאפאדופולו הזקן, ראש-הממשלה ושר-המלחמה הקודם, שהודח מתפקידו; גנרל סיפאקאס הגידם, רמטכ"ל הצבא-היווני.

* הציונים צורו בשעתו על-ידי שלמה שווארץ לפי הנחיות מדויקות של המערכת.

„פרשת אלכסיס“: השוטר תופס את החבלן בפתח הקולנוע *

לנו כל העניין? מה יכול לקרות לנו אם ננלה את האמת? הרי לא פעלנו לטובת עצמנו. במקרה הגרוע יוכלו לטעון ששינוי.

ג'ורג'ו הביט בו ברחמנות. איש טוב, אבל בלי חוש פוליטי. „שמע, ידידי, אם יתגלה העסק הזה, אנחנו גמורים. לא רק אנחנו שנינו — כל השרות. אנחנו מוקפים אויבים. בתוך השרות עצמו ישנם אנשים האורבים לנו והמוכנים לרשת את מקומנו. בחוץ יש שרות-הביטחון, המחכה לכישלון שלנו כדי לפרוק את המודיעין. הג'ינגי רוצה מזמן לבלוע את המודיעין, ויש לו התמיכה של פאפאדופולו הזקן“ הג'ינגי היה ראש-שרות-הביטחון. „יהרסו כל מה שעשינו“.

... „אבל זה לא העיקר,“ הוסיף ג'ורג'ו. „העיקר הוא הצד הפוליטי יש מלחמה בין השר ובין הרמטכ"ל ומנהל-המשדר. בינתיים אנחנו חזקים. הקלפים הם בידי של סיפאקאס. זאת אומרת, בידי של סיפאקאס, גם קוסטא צחק, למרות שלא אהב בדיחות על חשבון מומו של הגנרל. „פאפאדופולו הזקן תומך בו. והזקן הוא עדיין הבוס האמיתי, למרות שהוא יושב בחוזה שלו. אבל אם יתפוצץ העסק הזה, יהיה אלכסיס על הסוס. הוא יוכל לסלק את סיפאקאס, הוא יוכל לסלק את אנדריאס, מנהל-המשדר. אפילו לגמור את הזקן. וזה יהיה אסון“.

★ ★ ★

בעצם, יכולתי לצטט את כל הסיפור של קאונצאקיס. כל שורה בו מרתקת ומחייבת ההשואה למציאות. אסתפק בהמלצה: שתשוב בעצמך ותקרא את שני ההמשכים של פרשת אלכסיס. אני מקוה שאתה שומר על הגליונות הישנים, או שאתה מכיר מי ששומר עליהם. כי במינהלת העולם הזה לא נותר אף גליון אחד מאלה שבהם פורסמה פרשת אלכסיס. הם אולו עוד באותם שבועיים עד האחרון.

הו, כן. בודאי מעניין אותך לדעת מיהו קוסטאנצ'יקאנאקיס?

זהו שם שהמציא אורי אבנרי, אשר כתב את פרשת אלכסיס בהסתמך על הפרטים הסודיים הרבים שנאספו על-ידי מערכת העולם הזה מסביב לעסק הביש ולי פרשת לבון. אין לו שום קשר עם ניקוס קאונצאקיס, בעל זורבה היווני.

★ ★ ★
איש בן

* שם הסרט „האדם השלישי“ — רמז לאחד מגיבורי-הפרשה.

שלב אחר שלב אנו מתקדמים בחיינו. ולאחר הצעד הראשון יבוא השני. כל צעד בחיינו הוא שלב חדש, כל שלב הוא אתגר. אחד השלבים בחייך יהיה רכישת דירה חדשה, מודרנית, כזו שתענה על כל דרישותיך. רסקו בונה למענך דירות-כאלה, דירות שיתאימו לא רק לטעמך אלא גם לאפשרויותיך הכספיות. פנה אלינו לפני שתעשה את הצעד הבא.

התחלנו בבניה חדשה בתל-אביב — צפון ת"א (בבלי) • דירות ברמת השרון • בירושלים — נוה-גרנות, בית הכרם, גבעת הורדים • חיפה והקריות — דירות לזוגות צעירים • באר-שבע — בתי מגורים ובתים בודדים ב"עומר" • בתים בודדים ודירות בשלבי בנייה ומוכנות לכניסה בכל רחבי הארץ. למקדימים תינתן אפשרות להתאים את פנים הדירה לפי דרישותיכם המיוחדות. משרדי "רסקו": תל-אביב: רחוב הר-סיני 1, טלפון 622211 • ירושלים: רחוב שמאי 8, טלפון 27463 • חיפה: רחוב הרצל 1, טלפון 538201 • קרית מוצקין: רחוב השופטים 2, טלפון 710191 • באר-שבע: בית "רסקו" טלפון 2145 • אשדוד: רח' קבוץ גלויות 24, טל. 25221.

בקצב ההמ

בדיסקוטק - כל נערה שמחה לרקוד אתו.
ה"שייק" כאילו נוצר בשבילו.
אך אין הוא "נער שעשועים".

בחיי יום יום הוא יודע יפה שכסף זה
ענין רציני ולכן מקומו בבנק לאומי.

פקדון או חסכון? הלוואה או השקעה?
הכתובת בשבילו היא הבנק, בו הוא מקבל
את מירב השרותים הבנקאיים שכל אדם
זקוק להם בחיינו המודרניים.

ואחרון אחרון חשוב:
אין הוא חושש מגניבה או מאבידה
כשכספו מופקד בידי הנאמנות של הבנק.
אין פלא שבערבים הוא רוקד בדיסקוטק
כשהוא משוחרר מדאגות.

בנק לאומי למי?
- למי שצער ברוחו!

הבנק
הנבחר
1968

בנק לאומי
לישואל בע"מ

מכתבים

אמו של סירחאן

קראתי את מאמרם, בו מוזכרים אתם (העולם הזה 1606) גם את אבי של סירחאן סירחאן, הוא בישראל סירחאן. אתם מסתילים עליו אחריות מסוימת על חיי משפחתו. לדעתי אשם רק האב, ולא האם. קבלו תצלום של מיירי סירחאן, ברגע בו נורע

מיירי סירחאן מתמונת בזרועות ירידה

לה על מעצריבנה, כשהיא היתה בפאסדינה. שולה אלרוך, ניו יורק, ארצות הברית. אמו של סירחאן סירחאן — ראה תמונה.

העסק הביש

אני שמח מאוד שסוף-סוף גיליתם לציבור את סוד העסק הביש המפורסם (העולם הזה 1607). אני ממש הופתעתי כשמצאתי בעמוד האחורי את הסיבה מדוע נפלה ממי שלת בן-גוריון, בזמנו.

תיאודור הוכהוזר, תל-אביב

מה שלא ברור בכל העסק הביש הזה הוא: (1) מי היו הדמויות? (2) מי נתן את ההוראה לסוצץ את בתי-השגרירות

כרמי

ביטחון; (2) האחריות לפיצוץ הבתים ותיבות הדואר ולחיסול הרשת טרם נקבעה סופית, עד היום הזה.

ברית ישראל-קאהירי-דמשק?

בשורה שלימה של עיתונים ירדניים הרי פיעה, בשנת 1959, ידיעה כי מצריים של נאצר הציעה לישראל להצטרף לאיחוד קא-הירדמשק, שקם באותם ימים. טענו גם ישראל סירבה. הדבר נעשה כדי לנגח את עבד-אל-נאצר כמשתף-פעולה עם הציונים. אך מעניין: מעולם לא ראתה אור ידיעה — או שמועה — זו בעיתונות הישראלית. מדוע?

נורית גודרשטיין, אשקלון

מסיבת-הטכניון

לכתב שלכם שחקר (?) את "מרד" הסטוריסטים בטכניון (העולם הזה 1606): מי ש מחפש מהפכה בושף-סטודנטים שנתי, מעוניין כנראה להראות את כהן-בנדיט עושה צרכיו לתוך בקבוק-מולוטוב.

רפי פריאל, הטכניון, חיפה

בובי

בובי קנדי נרצח, אולי, משום שחששו רמי-מעלה שלאחר שייבחר לנשיא תהיה לו הגישה לחקיקת-הקירה של רצח-אחיו. כך סבור אורי אבנרי (העולם הזה 1606). הסבר זה לא נראה לי הגיוני: (א) אם אלה באמת רמי-מעלה, הם יכלו להסתיר את התיקים לפני בוא בובי לישראל הביתי. (ב) לבובי קנדי זיל לא חסר, אילו רצה, האמצעים לברר את האמת, גם ללא

תיקים אלה. ועובדה: הוא עמד להוציא ספר על רצח ג'ון קנדי, אחיו. לא. מה שאנו חוזים זהו תהליך עיוותה של הדמוקרטיה האמריקאית, המתגלם ב- מעשי-הרצח נגד האחים קנדי והכומר הכר שי מארתין לותר קינג. ועל כך יש להציג טערי.

יהושע דיברמן, תל-אביב

שנתיים ללא עבודה

התגייסתי לצה"ל ב'65', לא נקלטתי הייטב. ברחתי כמה פעמים ממסר. ב'30' ב- מאי שוחררתי, עם פרופיל צבאי 24. ניגשתי למקום עבודתי הקבוע, חברת-החשמל בחיפה. שם העיפו מבט בפנס-המילואים ופסו: רן אותי מייד עם 500 לירות פיצויים. מאז חלפו שנתיים ימים, ואין איש מע- סיק אותי בעבודה. הסיבה החזרת: "בוד- קים את עברך הצבאי".

אבי נפטר באוקטובר '67. אמי — לפני 15 שנה. התומך היחידי בי הוא אחי הב- כור, שנקרא עתה למילואים, משך 40 יום. יתר-על-כן: אבי השאיר אחריו ירושה: פיצויים בחברת-החשמל, בסך 8000 לירות. אך מזה תשעה חודשים מעכבת חברת- החשמל את הכסף, בטענות שונות. אנו שוקעים יותר ויותר בחובות. הייתכן דובר הזה?

יהודה גרינברג, חיפה

הצחצח דיין

מעשה בשר, שמו דיין / שגנב מאלון הקנקן / ובעד שטח-מחיה / גם דיבר, גם עשה / וכאן גם ההבדל הקטן.

מינה מור, פתח-תקוה

דיבוביך עז הכותב

כולי מלאת זעם על סגנית יו"ר הכנסת, הגברת דבורה נצר, על שהפסיקה את ח"כ אבנרי בשעה שקרא את דבריו של הפרופ- סטור ליבוביץ (העולם הזה 1607). כל מילה מדברי הפרופסור היתה זהב!

אולי תפרסמו, בכל זאת, את אותו חלק מדברי הפרופסור ליבוביץ שלא ניתן לאבנרי לקרוא בכנסת? אני מתה לדעת מה הוא אמר!

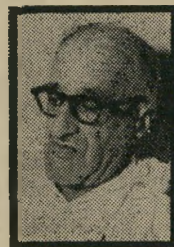
אסתר גרין, ירושלים

הקטע שח"כ אבנרי התכוון לקרוא בתום נאומו, שלא ניתן לו לסיימו, כלל את דברי הפרופסור ישעיהו ליבוביץ על הכותל המערבי.

הנה הקטע:

בימינו הפך הכותל לדיסקוטק דתי. מה שיש לעשות בכותל, זה אני למד מ- שני מאורעות בעלי משמעות דתית עמוקה מאוד. האחת מתולדות ישראל, והאחרת מאומות העולם.

בתולדות ישראל, מעשהו של המלך הצ- דיק חזקיהו, אשר חידש למעשה את שלטון התורה בעם יהודה, שעבד עבודה זרה, הוא מן הדמויות הנערצות ביותר במסורת הד- תית הישראלית ובין

ליבוביץ

המעשים הגדולים שהוא עשה: "הוא הסיר את המצבות ושיבר את המצבות וכתר את האשרה וכיתת את נחש הד- נחושת אשר עשה משה".

זה יותר מאשר האבנים אשר הניח הורדוס הרשע, אב- נה הכותל המערבי. את נחש הנחושת עשה משה רבנו על

פי הגבורה.

אבל לאחר שהנחש הפך אובייקט של פולחן, של קדושה, המלך חזקיהו כיתת אותו, והתנ"ך מונה את זה בין הדברים הגדולים מבחינה דתית.

בתולדות אומות העולם, השייך איבן סעוד, אבי השושלת השולטת בערב, מייסד כת הוואהאבים הקנאית לאיסלאם, כבש את מכה ומדינה לפני מאתיים שנה ונתן פקודה להרוס את קבר מוחמד, מפני שבאו להתיפל עליו.

כל אלה הנקראים אצלנו דתיים לא הגיעו, מבחינת האמונה, באל אחד, לקרטוליו של הגוי הערבי הזה, שהוא הבין: "השם אלו הינו השם אחד".

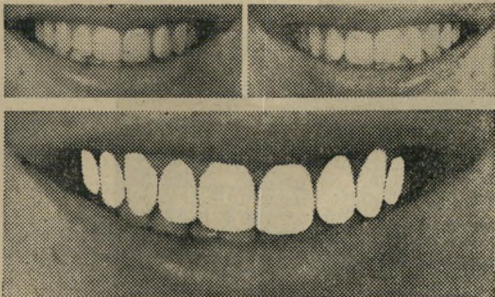
מכאן ספיפול מייסד-הדתות בכותל אינו נוגע לדת היהודית. בדת היהודית אין בכלל מקום קדוש. קדוש הוא תואר האלוהים. קדושה יש בעשיית המצוות. הנוסח בקריאת (המשך בעמוד 7)

תוך 7 ימים

יהיו שיניים לבנות
כפי שלא היו מעולם

לאחר הבדשה עם טילאק
במשך 3 ימים

שיניים מזהמות
עיי אבן שן וניקוטין

לאחר 7 ימי שמוש בטילאק

טילאק

אינו סתם משחת שיניים:

טילאק הוא

"מלבין שיניים"

טילאק הוא תכשיר מדעי חדש, אשר: מרחיק את אבן השן הצהובה והמסוכנת וכתמי טבק חומים. עד עתה לא היו שיניים לבנות כפי שהיו יכולות להיות. טילאק יהפוך את צבע שיניים ללבן טהור. אם ברצונך להיות נאה יום יום, עבור לטיפול פה ושיניים מודרני, מדעי, ובטוח, עבור לשמוש בטילאק.

תראה(י) את ההבדל לאחר שמוש בשפופרת אחת.

teelak

שפופרת אחת — מספיקה לחודש ימים

מוצר דיסקו בע"מ חיפה

צפרניים יפות וחזקות

סוד הידים החטובות: כה קל: טפלי בצפר- ניך ובמקום גדילתן פעמים אחדות בשבוע (או כשאת מורידה את הלכה) ב-נוניל. ראי כיצד שברים וסדקים נפסקים מיד וכיצד יגי- דלו צפורניים במהי- רות ותהיינה שלמות וחזקות.

סוד ה-נוניל: נוניל מכיל חומרי בנין הד- רושים לגדול ולהשלי- מת שומן הצפרן, המ- גן עליה מפני חומרי- רחיצה מודרניים או- כל גורם אחר.

סוד: שמרי על צפר- ניך עם נוניל בקבי- עות, וצפורניים דקות ושבירות יהיו ממך ו- הלאה ובמקומן צפר- ניים יפות וחזקות אשר ישוו לידך מר- אה נאה, אלגנטי ו- חטוב.

NuNale

מחזק צפרנים שבידות

מוצר דיסקו בע"מ חיפה

הרחיקי
שיער בלתי רצוי
בדרך הנשית
המיוחדת
בביטחה ובמהירות

לשמוש על הזרועות, בתי השחי, הרגליים... נבדק לשמוש גם על עור הפנים.

השמוש בויט-א-ו הריחני והמכיל לנולין — זו הדרך הנשית ביותר להרחקת שיער בלתי רצוי. מרחי אותו בפשטות כמו כל קרם קוסמטי אחר. תוך דקות יעלמו השערות עד לשורשיהן ללא לכלוך או ריח בלתי נעים.

ויט-א-ו העדין, נבדק לשמוש אפילו על עור הפנים. משאיר את זרועותיך, רגליך ובתי השחי חלקים ונקיים מ"צל". אחרי טפול בויט-א-ו תיראה לך כל שיטה אחרת להורדת שיער כמיושנת.

3.80 ל"ו מוצר דיסקו בע"מ חיפה

תענוג לגבר

KINGS MEN

קיסמין גאה להגיש לך את החדש בשורת מוצריו לגבר: סכין גלוח **קיסמין**, עשוי פלדת אל-חלד (סטיונלס-סטיל), החידוש האחרון בתעשית סכיני הגילוח בעולם. סכין גלוח **קיסמין** יהפוך את הגילוח היומני שלך לתענוג של ממש!

סכין גלוח **קיסמין** בחפיסה הכחולה (3 סכינים - 1.50 ל"י) עוד מוצר איכות לגבר המעורבן. נסה את סכין הגילוח החדש בעת גילוח עם קצף לגילוח (Luxury Shave); ולאחר הגילוח מי פנים (After Shave Lotion) ממריץ ומדרכן. ביום קיץ חם, התרענן עם מי הקולון (Cool-off) ובדיאודורנט בעל ניחוח גברי (Cologne Stick). להופעה מושלמת הסתרק עם קרם השיער (Hairdressing Cream).

תענוג לגבר עם קיסמין - השם שכבש את הגבר האמריקאי

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

שמע הוא: "תזכרו, עשיתם את כל מיצי נותי, והייתם קדושים".
אבל שיהיה אובייקט קדוש, זה עבודת גילולים. אני מבין את היחס הסנטימנטלי לכוח — אבל ליחס הסנטימנטלי אין שום משמעות דתית.

ד"ר לוי — בעד ונגד

ההפגנות למען הדיר מיכאל לוי (העולם הזה 1607) הן התגובה הסטודנטאלית הראשונה בה נתקלתי, מאז נרשמתי לאוניברסיטה.

סטודנט, האוניברסיטה, תל-אביב

אנחנו שותפים של אמריקה, המספקת לנו נשק, טבעי הוא שנרחיק מאוניברסיטה, הממומנת עלידי שונר יהודי-אמריקאי — מרצה מארכסיסטי, הנלחם נגד מאבקם של בני בריתנו בחיאט-נאם, אהוד ברגר, תל-אביב

מישאי-עם מייד!

ברגר

אני תומך ברעיון הפדרציה הפלסטינית. בהסתמך על שיחותיו של אורי אבנרי עם נכבדיהגדה המעוניינים בחלקם בפדרציה — כלום לא כדאי לערוך שם מישאל-עם בקירבם? רק, כמובן, אם ממשלתנו תרצה או תחשוב ברצינות על אפשרות של פדרציה.

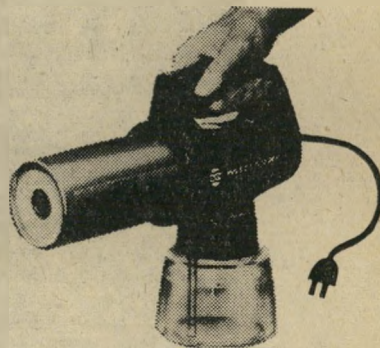
אגב, אם יגיעו הדברים להקמת הפדרציה — האם לא יצרנו לעצמנו מצב, בו קשה בהרבה מקודם להגיע לשלום עם שאר מדינות-ערב?

יוסף קורושי, באר-שבע

● להיפך. לדעת שוחרי המדינה הפלסטינית בגדה, היא תקל על השגת הסדר בין ישראל ומצרים, אך לא עם חוסיין.

היתושים והכנסת

קראתי בדו"ח לבוחר כי ח"כ אורי אבנרי נלחם במכת-היתושים. גם אני. אנחנו עושים את זה בעזרת "מערפל חשמלי", בו משמידים חרקים מעופפים, כשמתושים חומר מרסם באמצעים חשמליים.

"מערפל השמלי" נגד יתושים

אני מוכן לעזור גם לח"כ אבנרי ולכל עם ישראל להילחם ביתושים בעילות אמריקאית!

י. נעם, ריגן בע"מ, תל-אביב

● הקורא נעם מייצג חברה המייבאת את המערפל החשמלי — המשמיד חרקים במקום סגור או פתוח.

שרי-הדואר והבחירות

ב-24 באפריל פירסם שרי-הדואר, ישראל ישעיהו, ראיון שהיה משול לדוקטוראט על שיטות-הבחירות לרשויות-המקומיות בעולם, וזאת צהרון מעריב. כתבתי מיכתב למערכת הצהרון, בו אמרתי, בין השאר: "אני מתלהב מהתעניינותו הגדולה של כבוד השר בעניינים שאינם שייכים לתפקידו. האזרח הקטן מעוניין שהשר יתעניין יותר בניהול ענייני-הדואר בעולם, כדי לאפשר לוואר-ישראל לבצע, למשל, את משימת-ההכבילות לחיילים, לפני החגים, באופן סדיר."

דוד פרידמן, רמת-גן

זכות קדימה במרד זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

SWISSAIR

סוויס-איר
ממליצה
על סיורים
נהדרים בי

אירופה הקלסית

שוויצריה — איטליה — אנגליה — צרפת

21 יום (כולל בילוי מאורגן בערבים) — 2230.- ל"י

סקנדינביה

סקנדינביה והפיורדים המרתקים — וכן שוויצריה — אנגליה — צרפת

27 יום — 2690.- ל"י

אנגליה פורטוגל שווייץ

21 יום עם אפשרות להארכה עד 30 יום — 1685.- ל"י

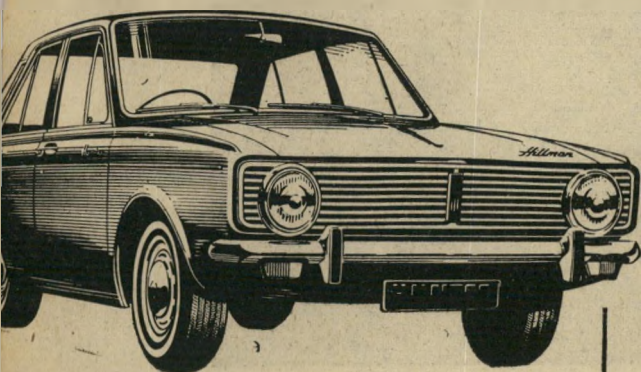
אם באמת רוצה אתה לצאת לחו"ל של ממש, פנה אל סוכן הנסיעות שלך או למשרדי סוויס-איר בארץ שישמחו לפרט בפניך את אפשרויות הטיול השונות

חופשת קיץ
עם "סוויס-איר"
חוויה!

SWISSAIR

המשרד הראשי: רח' אחד-העם 28 תל-אביב, טל. 59328. המשרד בתל-אביב: רח' בן-יהודה 4, טל. 65 מלון הילטון, תל אביב, טל. 246021 • חיפה, שד' הנשיא 124 הר-הנמל, טל. 88181 • ירושלים, רח' יפו 30, טל. 2

הסברה

HILLMAN

נצל פיתוח השטרלינג

מכונית הפאר במחירים ללא תקדים, 16,950 ל"י, אוטומטית — 18,150 ל"י, מנוע 1725 סמ"ק חסכוני, 4 צילינדרים.

בני משה קרסו בע"מ
רחוב ריב"ל 24 טל. 33241 ת-א

בעולם

בריטניה

הוד מעלתם

הלורדים

בשעה שבחוגי הצמרת בישראל סוער החיכוך על רעיון הקמתו של "בית לורד" דים, בעיקבות הצעת חוק של אורי אבנרי, סוער ויכוח הפוך בבריטניה: האם לבטל את בית הלורדים שם?

מוקד הסערה: החלטת בית הלורדים הב-ריטי, ברוב של 193 נגד 184, שלא לאשר צו של בית הנבחרים בעניין הטלת סנקציות על רוסיה.

אומנם, ההחלטה של הלורדים אינה מביטלת את הצו. היא רק דוחה את ביצועו, מכיוון שיהיה צורך להביאו להצבעה נוס-

אליזבת ה-2
כמו בישראל

פת של בית הנבחרים. אולם בשביל ממשלה להלייבור היתה זאת סטירת לחי.

מצפון במקום מסלגה. ברגע הראשון גברה במסלגה העבודה הנטייה לבטל את בית הלורדים כליל. אולם רגע ראשון זה חלף — והרוב המכריע של דעת הקהל מצדד בקיום הבית העליון.

מדוע? בלהט החיכוך הושמעו בשבועיים האחרונים כל הנימוקים בעד ונגד.

● חברי בית הלורדים יכולים לדון בכל עניין על פי מצפונם והבנתם, מבלי לאנוס את עצמם בשם משמעת מפלגתית או בגלל אימת הבוחרים.

● בהעדר בית לורדים, לא תהיה אפשרות לסלק מבית הנבחרים ותיקי-משלגות מזדקנים. כיום מעניקה להם המלכה, על פי המלצת הממשלה, תוארים של לורדים.

● רוב האנגלים סבורים, כי כדאי שיהיה קיים בית שני, המסוגל לעכב חוקים חד-שיים בכמה חודשים, במיקרה הצורך.

לורדים של עבודה. לכן הולכת מ-

שלת וילסון עתה בדרך אחרת: לא לבטל את בית הלורדים, אלא לחולל בו רפורמה. רפורמה זו מגמתה לבטל את השפעתם של אלף הלורדים התורשתיים, שירשו את התואר מאבותיהם, ועלידי כך למסור את כל ההשפעה בבית הלורדים לאנשים שקיבלו תואר-אצולה רק לימי חייהם, כאות הוקרה על הצטיינות באחד משיטחי החיים.

רפורמה כזאת יכולה להשיג את המטרה, מפני שמכין 193 הלורדים שהצביעו בש-בוע שעבר נגד הממשלה, 119 היו לורדים תורשתיים. אילו בוטלו זכויותיהם של לורד-דים אלה, היה הצו הממשלתי זוכה לרוב מוחלט, בעזרת הלורדים-לימייחיהם.

הצעה שנייה לרפורמה נועדה לבטל את סמכות הלורדים לעכב חוקים וצווים, דבר שהיה הופך את בית הלורדים לגוף מיעוץ.

פרט מעניין: אם תבוצע רפורמה זו, יהיה בית הלורדים הבריטי דומה מאוד לאותה "מועצת ותיקי המדינה" שהקמתה הוצעה בישראל.

זוהי ארצך

חורשת טל בגליל

דובק

דויאל

פילטר

פרסום דיר יעקבסון

20 סיגריות. כיוד המלך

וזוהי סיגרייתך

התאווה לעולמו

פאסיסט במהדורות כיס, כי דין "מקורב" לתנועת ארץ-ישראל השלימה.

★ ★ ★

הסידור של דין באים לנחם אותנו. הם אומרים לנו: אל תקחו את הנאומים האלה ברצינות. הם אומרים: "דין מדבר כך רק כדי לסבר את האוזן. למעשה הוא הולך בדרך הפוכה." הם אומרים: "נכון שהוא אמר שצריכה להיות התנחלות מאורגנת בשטחים המוחזקים. אבל הוא אמר את זה רק כדי לזרות חול בעיני הציבור, בשעה שהוא מסלק בכל מיני תחבולות את מתחלי ארץ-ישראל השלימה מחברון." אלא שפירושים אלה מחזירים עוד יותר מן הפירוש הפשטני.

כי הם חוזרים בדיוק נמרץ על זכרי ידינו הערביים, מעבר לגבול, כשהיינו באים ומתלוננים באוזניהם על הנאום השחצני של שליט ערבי זה או אחר. הוזה אומר: מנהיג ישראלי ממדרגה ראשונה נה מוכן להכריז הכרזות הנוגדות את הכנות, הכרזות המשמיטות את הקרקע מתחת למא" מציה השלום, הכרזות הנותנות סעד ישיר לי אנשי "אליפתח" ולכל אויבי השלום במרחב — כדי לסבר את אוזנו של מישעה.

הוא עושה זאת כדי לדפוק את מתחריו על כס ראש הממשלה, כדי לעלות בקיצוניותו על שאר המועמדים לי משרה זו.

בקיצור: הוא מקריב את האינטרס העליון של השלום על מזבח תאוות-השליטון האי-שית.

★ ★ ★

י איך אפשר להתעלם מן העיתוי של הכרזות דין? ואין אפשר להתעלם מן העיתוי של הכרזות שאר השרים — מלוי אשכול ועד יגאל אלון — המבטאות גישה יותר ויותר נוקשה וקיצונית? זה קורה בשיא המשבר שפרץ בעקבות הכוונה להעלות את יגאל אלון לדרגת סגן ראשי-הממשלה, כמגמה ברורה לחסות את הדרך בפני דין.

נאומי של דין — נאום שבזיה את אבא אבן, שבטע בלוי אשכול ושזילול בתוכנית יגאל אלון — הוא התקפת הנגד של דין.

אין שום הסבר לתוכנו ולמועדו, אלא הסבר זה: שזוהי פעולה קרבית, לא במלחמת ישי-ראל-ערב, אלא במלחמה על ראשות-הממשלה. ואותו הסבר יש לתוכניתו של יגאל אלון, תוכנית ששם מנהיג ערבי לא יכול לקבלה כבסיס לדיון על משאומתן שלום.

ואותו הסבר יש לדיבוריו המבולבלים של לוי אשכול על כל מיני גבולות — גבולי-ביטחון וגבולי-מדיני וגבול הפסקת-האש וגבולי-מייודע-מה.

ואותו הסבר יש להודעתו הרישמית של אבא אבן, כי ישראל לא תחזור בשום פנים לגבול הקו הירוק — הכרזה הנוגדת את עמדת-ישראל עד כה, כי היא מוכנה לנהל משאומתן עם כל מדינה ערבית ללא שום תנאים מוקדמים. כלומר: הכרזה שבאה למנוע מראש אפשרות שמדינה ערבית כלשהי תבוא אל שולחן המשאומתן. ואותו הסבר יש גם להכרזתו השנייה של אבא אבן, שאין בשום פנים ואופן לנהל משאומתן עם העם הערבי הפלסטיני.

שלא לדבר על המלל המשתפך מפי הורזי ריב, המבקשים לבוא אצל העורבים.

★ ★ ★

אני מאמין באמונה שלימה, כי המישחק המכוער והנהל הזה של רודפיה-השליטון מסכן את עתיד מדינת ישראל, פשוטו כמשמעו. הוא עלול להנחית מכות-מוות על כל סיכוי של שלום בדורנו.

הוא פוסל לחלוטין את זכותם המוסרית והפוליטית של כל המשתתפים בו להציג את עצמם כמנהיגים-בכוח של מדינה זו.

מי שמוכן להקריב את האינטרס של המדינה כדי לקדם את האינטרס האנוכי הפרטי שלו — חסר לו שיעור-הקומה האנושי והמדיני הדרוש לראש ממשלת-ישראל בשעת-גורל זו.

משוממה נטפלו כולם רק לקטע אחד של הכרזה זו. אותו קטע בו תבע דין שממשלת-ישראל תתנגד להחלטת מועצת-הביטחון, מכיוון שהכרזה זו כוללת — לדבריו — תביעה לנסיגה ישראלית מכל השטחים שכבשה במלחמת-ששת-הימים.

זוהי, כמובן, נעיצת-סכין בגבו של מישער-החזק הישראלי.

כי שגירוינו משתדלים להפיץ בעולם את הגרסה (הנכונה או הלא-נכונה, וכנראה לא-כל-כך-נכונה) כי החלטה זו, שנתקבלה פה-אחר על-ידי המוסד העולמי, אינה תובעת

שר-הביטחון — חזרה לדין הישן

נסיגה מכל השטחים, אלא השגת הסכם לקביעת גבולות חדשים.

מדוע אמר דין מה שאמר, בידועו היטב כי הדברים יפורסמו למחרת-היום בעולם כולו?

יכולה להיות לכך רק תשובה אחת: כדי לדפוק את אבא אבן. זאת לוי אשכול.

אבל היו באותו נאום של משה דין קטעים הרבה יותר חמורים.

הוא סתם את הגולל על כל תקפה שהוא חותר להסכים אמת בין ישראל והעם הפלסטיני, הסכם האפשרי רק בדרך של כינון מדינה פלסטינית תוך ברית ביטחונית וכלכלית עם ישראל. הוא דיבר על איזשהו סידור בלתי-מחייב עם הפלסטינים, בלי הכרה ביישומם הלאומי, בלי הסכם מפורש ובלי חוזה רישמי.

זהו בדיוק מה שמציעים שליטי-ערב, מצידם, לישראל. לגבי ערכי פלסטיני פירושה של הצעה זו הוא — הפיכתם לתושבים קולוניאליים במין באנטוסטאן ישראלי, ללא שום זכויות לא-מיות, ואפילו ללא זכויות אזרחיות.

באותו מעמד גם הכריז דין, כי ארץ-ישראל המערבית היא חטיבה אחת. זה בדואי נכון. אבל אם קובעים אמת זו, מבלי להוסיף מיד כי בחטיבה אחת זו חיים שני עמים, ושלשניהם יש זכויות עליה — משתמעת מכך החזרה לסיפוח תוך נישול ודיכוי.

בסך-הכל נאום מחריד.

נאום המחזיר לחיים את דין הישן ביותר.

נאום המצדיק את טענתו הסומבית של אותו ארכי-

המנהיגים שלהם איומים. אין להם מצפון. אין להם אומץ-לב.

— העם שלהם זקוק לשלום, כמו אוויר נשימה. אבל איש מהם אינו מוכן לפעול בגלוי למען השלום.

— אף לא אחד מהם מוכן לגשת ברצינות לפיתרון בעיית ארץ-ישראל. הם רק רוצים לנצל בעייה זו כמכשיר לקידום האמביציות האישיות שלהם.

— תאוות-השליטון מעבירה אותם עד דעתם. על מיוזכחה של תאוה נפסדת זו הם מוכנים להקריב את הכל. את האושר של עמם. את הכסף הדרוש לקידומו הכלכלי. את השלום.

— הם מתחרים ביניהם על כתר הקיצוניות. כשי מנהיג אחד מנסה לכבוש את לב עמו בדברי יוהרה ורהב, בא המנהיג השני ומשתדל לעלות עליו בהצהרה קיצונית עוד יותר. ההנחה היא שכל הקיצוני יותר — זוכה בסופו של דבר.

— אף אותם המכנינים, כי אין דעמם ישועה וזלת השלום, אינם מעזים להגיד זאת בגלוי. הם אומרים את דבריהם הנכונים בשריחות פרטיות — ולמחרת היום הם עולים על במה ציבורית ונאומים נאום מילחמתי הוצבי להבות.

— ואם אחד מהם מתפתה להשמיע הכרזה שיש בה נימה מתונה כלשהי — מיד מתנפלים עליו כל מתחריו, בשימחה-לאיד, וקוראים: "ראו את הסמרטוט! ראו את הפייסון! ראו את חלל-האישים!"

— וכך הצהרה מילחמתית רודפת הצי-הרה מילחמתית, הפוליטיקאים עורכים מירוץ פרוץ אל השליטון, ומלאך-השלום עומד בפינה ובוכה.

★ ★ ★

י מי דיברתי? היכן אותה ארץ שתיאור קודר זה מתאים לצמרת מנהיגיה?

אילו שאלתי שאלה זו לפני שנתיים או שלוש שנים, היתה התשובה מובנת מאליה: כזה הוא המצב בארצות-ערב.

כיום התשובה שוב אינה פשוטה כל-כך. נכון, בארצות-ערב נשאר מצב זה כפי שהיה.

אבל אותו מצב עצמו נוצר עתה גם במדינת-ישראל.

מבחינה זו, לפחות, הצליחה ישראל סוף-סוף להשתלב במרחב.

★ ★ ★

במשך שנה שלימה היכרנו את משה דין, "החדש". לא עוד צעיר ריק ופוחן. לא עוד הרמטכ"ל של העסק הביש. לא עוד האיש של "זבנג וגמרנו". לא עוד הפילוסוף ליד קבר רועי-רונטברג. אפילו לא אבירה-מצלמות של ששת הימים.

אלא שריטם של השטחים המוחזקים. האפטרופוס של מישטריה-כבוש הליבראלי. האיש שאומנם פוצץ פה ושם בית והיגלה מנהיגים, אך שמעשיו הטובים עלו בהרבה על מעשיו הרעים.

האיש שפתח את הירדן לתנועה דרסיטרית. שנתן ליבול הגדה להגיע אל שוקי עבר-הירדן. שהתנגד להתנחלות שרירותית. שקשר קשרים אישיים הוגנים אל מנהיגי הציבור בשטריה-הכבוש.

האיש שמשמע — בצד שאר הצהרותיו הסותרות — הכרזות נועזות על הסדר עם העם הפלסטיני, ורמוזים ברורים על האפשרות להקים מדינה פלסטינית תוך שותפות עם ישראל.

מה קרה למשה דין, "החדש" הזה?

מישהו ראה אותו לאחרונה?

מישהו שמע לאחרונה את קולו?

הוא נמוג ונעלם, כלא היה.

ובמקומו הופיע משה דין ישן-נושן.

★ ★ ★

אותו דין ישן הכריז בשבוע שעבר, בישיבת סיעת מע"י בכנסת, עוד הכרזה אחת — הכרזה מועזת מכל הבחינות.

העם

החופש

הגדול

החופש הגדול על הסף. תלמיד-התיכון כבר יצאו לחופשתם, וביום א' הבא יתעופו פו תלמידי בתי-הספר היסודיים.

גם שליח האו"ם, גונאר יארינג, ארז את ניירותיו ויצא לחופשה בשוודיה הקרירה.

אבל חופשות — אין פירושן שיתוק. הגלגלים ממשיכים להתנובב.

אם אין לדרוש מתלמידים שיראו מראש את קצה-החופש המתקרב, הרי שמבוגרים אסור להם לשקוע באשליה כי האתגרתה-של-החופשה היא קצה-הדאגות.

והנה, דוקא אשליה-עצמית זו הרדימה את תושיהם של מדינאי ישראל. הם התמכרו יותר ויותר לאמונה, כי נעצרו גלגלי ה'א-ם וכי אפשר לרמות את כל העולם. הגיונם אמר בערך כך: „נסחוב את העניינים, נפרית סיסמות נבובות, ניתן ליארינג להס' תובב. ממילא הוא עכשיו בחופשה. אין צורך להחליט שום החלטה מחייבת...”

אך דוקא בימי חופשתו של יארינג הת' עוררו תומכותיה של ישראל — ובראשן ארצות-הברית ובריטניה — והחלו לוחצות על החשת ההכרעה במרחב. היה ברור, כי אם לא יתעוררו מנהיגי ישראל מתרדמת-האשכיה שלהם, יעמדו בגמר החופש לא רק מול המחנה הקומוניסטי-הערבי, אלא גם בפני לחצם של אלה שבינוי אשתקד תמכו בישראל.

מפלגות

לא שוכחים

חיים משה שפירא, ראש המפד"ל, היה מופת: מה קרה ליחסים הטובים בין מפלגתו לבין מפא"י? מדוע החלו שותפיו לפתע מתנכלים לו בחלוקת-המישרות בהג' הלת הסוכנות? האם יש לראות מגמה עויינת גם בהסכמת סיעת מע"י בכנסת להעביר לחזקה את הצעתו של אורי אבנרי, בדבר תפילה מעורבת ליד הכותל (ראה דו"ח לבוחר)?

עליכן, בשעת דיון עם לוי אשכול, לא יכול היה להתאפק, הציג את השאלה ישירות: „האם כך גוהגים, אחרי שהלכנו דרך משותפת כה ארוכה?”

אשכול השיב בריתחה: „איזה דרך משו' תפת? מה היה בשנה שעברה?”

כי שפירא שכח אולי את חלקו בקנוניה שאילצה את אשכול להרחיב את ממשלתו, ערב מלחמת-ששת-הימים. אבל אשכול — ובקיר גולדה — לא שכחו זאת.

ייתכן, שלא יביאו את היחסים עד למשבר, אבל הם יאלצו את הותיים להגמין את קולם בפרשת מינויו של אלון כסגן-ראש-הממשלה.

מדיניות

מי

יעשה

שלום?

לא רק בישראל גועשות הרוחות. גם בין תושבי הגדה המערבית ורצועת-עזה סוער אותו ויכוח על עתיד-השטחים. ככל שניראה, כי שלחות יארינג תסתים בכישלון, מרימים את ראשם אותם מנהיגים הדוגלים בשיתוח בין העם הפלסטיני לישראל.

אחד הידועים בהם הוא עורך-הדין עזיז שחאה מראמאללה, בעצמו פליט מטבריה ולוחם ותיק ועיקבי למען הקמתה של רפובליקה פלסטינית. בדרך כלל גימנע הוא מפגישות עם עיתונאים ומצהרות. השבוע, בשיחה עם כתב העולם הזה, עשה חשבון עם הצהרתו האחרונה של אבא אבן.

„מר אבן מודה, כי העם הפלסטיני בגדה שואף לשלום. אך השלום, לדבריו, יכון רק עם מי שהיתה לו האפשרות להכריז מלחמה. כלומר — חסיין. בואת רוצה מר אבן לקשור את העם הפלסטיני למרכבתן של הממשלות הערביות, ולמנוע את זכותו לקבוע את גורלו.

י'רשה לי מר אבן לשאול: האם הגשימה ישראל את השלום עליי הסכמה עם מי

שהיתה להם האפשרות להכריז מלחמה עליה בעבר? האם מנעו אותם הסכמים מן העם הפלסטיני לגרום לסיכסוכים מזויינים?”

„נוציא את הקדף”. שחאה, שניסה להגיע לידי הסדר עם ישראל עוד ב-1950, כנציג הפליטים, מאמין עדיין שהסדר זה אפשרי. „פשוט אין מוצא אחר”, הוא הכריז. „כי בעיית-היסוד היא הבטחת זכויותיו של העם הפלסטיני לקביעת גורלו. ברגע שתינתן לו זכות זו — נוציא את הקלף המכריע מידי אותם אנשים שיש ביכולתם להחליט על מלחמות.”

הצער הראשון, לדעתו, חייבת להיות פנייה אל העם הפלסטיני, שיביע את דעתו במישאל-עם, תחת פיקוח בינלאומי נייטרלי. ואז יסתבר, כי כל אותם שכירים וקחיזליג' גים בעלי אינטרסים אישיים אינם מייצגים

עזר וייצמן
מאבק עיקרי

את העם הפלסטיני. עם זה יודע מה שהוא רוצה: שלום בכבוד.”

שלום, אשר התנאי היסודי להשגתו יהיה הכרה בזכותו של העם הפלסטיני בהקמת מדינה משלו, שתהיה קשורה עם בריית שלום עם ישראל

חקלאות

המישמש המר

„בוקרה בלמישטיש”. כך הודיע קריין הגל הקל לציבור הצרכנים, הוא מושג ערביי שבא להודיש כמה קצרה עונת-המישמש. עוד לפני שהספיק לראות את הסרי בשוק — וכבר נעלם. לכן, המשיך הקריין, „כדאי לך לנצל ללא דיחוי את השפע.”

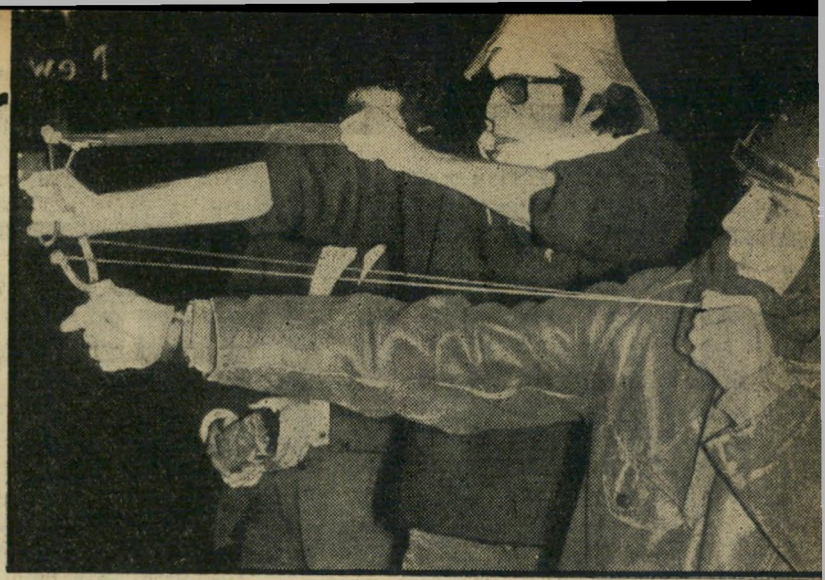
הצרכנים אומנם חספו ואכלו — פרי טעים, יפה וזול. אבל לא בכמויות מספר קות. וכך, עוד לפני שהסתיימה העונה, כבר הושלכו למזבלות 1500 טון של מישמש טוב, כ-10% מכלל היבול הצפוי השנה. ההסבר היקר: אין מה לעשות בעודפיה-פרי.

אזהרה מוקדמת. עוד בשנה שעברה, הוצפו השחקים בארץ מישמש. מטעים נרחבים החלו מגיבים, הוסיפו לכמות הקטנה-יחסית ששוקק קודם לכן בעיקר עליידי חקלאים ערביים. אפשר היה להגות, כי מועצת-הפירות תרשום את האזהרה לפניה, תפתח דרכים לקליטת העודפים.

היא עשתה נסיון מצומצם — ומוצלח — ליצא כמות כלשהי לאירופה. שם התחרה הפרי הגדול והנאה עם תוצרת איטליה וספרד, השיג מחירים גבוהים. אולם כדי ליצא אלפים של טונות, אילו נעשו ההכנות הובלה אשר ספק אם המייצאים יוכלו לעזור בהם.

עליכן נשאלת השאלה: האומנם לא יהיה כגום מהשחתת כמויות גדולות של פרי? את התשובה אפשר לראות בחצית-הריסר צורות, בחנויות לפירות מיובשים — וכל הצורות מיובאות בכמויות גדולות לישראל. חלוקת וייצור. אילו נעשו ההכנות מראש, ניתן היה להפיק מעודפיה-המישמש: (המשך בעמוד 15)

• מחר במישמש.

האיום נשאר

חמושים בקלעים עורכים סטודנטים מצוד על שוטרים. „לקראת החורף נתארגן כראוי” הבטיחו הקיצוניים שהורדו למחתרת עליידי חוקי-החירום. על אף „ההפוגה” מתכוונים הקיצוניים בכל הסרץ.

בחירות בצרפת לא הוכרעו ה-11 שבוע. הן הוכרעו לפני קרוב לשנה, כאשר החליטו הסוציאליסטים והקומוניסטים להקים גוש גדול, חלוש וחסר-מעוף — כאלטרנטיבה לגוש הימין המורכב, רובו

נצחון הכחד

בישראל מלפני חמש שנים.

עוד לפני שהבחירות ייערכו, ברור היה שהג'ול ינצח. אולי לא היה ברור באיזו מידה: שישה אחוזים מעל לתוצאות הקודמות, כבר בסיבוב-הבחירות הראשון, כשה גוליסטים מקבלים 148 מאנדטים, וכל מת-נגדיהם רק שישה.

אבל ברור היה שהם ינצחו, מכמה סיבות:

- בצרפת בוחרים רק מעל לגיל 21. ה' פעם בחרו גם מעט מאוד בני 21, 22, 23, מאחר והביורוקרטיה הגוליסטית לא הכירה בזכות הבחירות של הצעירים שלא גרשמו מזמן. ואיזה צעיר חשב להירשם, כשלא דובר עד לחודש האחרון על בחירות?
- הכות המתסס, המהפכני, מורכב, ב' רובו העצום, דוקא מצעירים מתחת לגיל 23.

● מעמד הפועלים, הממוסד לא פחות מהועיר-בורגנות הגוליסטית, בגו במהפכת הצעירים. לאחר שברור היו שיקבלו חלק מהעלאות-השכר — היו הפועלים מעוניינים בהפסקת המהומות.

● המפלגה הקומוניסטית העצומה, התור לשת על האיגוד המיקצועי המרכזי, נלחמה ממש כמו הגוליסטים במועמד-לראשות-ה' ממשלה היחיד שתמך במרד-הנעורים — ראש-הממשלה לשעבר, הצרפתי-יהודי פייר מנדס-פראנס. מאמצי שני המיסדים נשאו פרי. פנדס-פראנס לא נבחר כלל למחוז המועמדות שלו.

★★★ לקראת קרבות-ירחוב

ע'תה נותרה צרפת במצב גרוע מכפי שהיה קיים לפני הבחירות. הצעירים משוכנעים, לאחר פעולות-הדיכוי של הרובע הלאטני, שאין עם מי לדבר. הם מוכנים לכל, ובייחוד מעוניינים הם בנקמה נגד המשטרה.

האירגונים הקיצוניים של השמאל החדש — בין אם זהו שמאל מאואיסטי, סרוקסיסטי, אנארכיסטי או סתם אדיקאלי — הורדו למחתרת עליידי חוקי-החירום. התוצאה: הם מתארגנים בסודיות רבה לקראת „קרבות” רחוב מתודרכים.

ואילו למצביעי-הפחד, שתיוקו את הישיש על כס ארמון-האלוהי, כבר כליכך לא איכ' פת איזו דיקטטורה תהיה השלטת בצרפת: קומוניסטית-מתונה, נוסח-מוסקבה, או פא-שיסטית-מתונה, נוסח קלגסיו של דה-גול, התולם במסיגה.

הצרה היא רק, שגם השלמה זו עם מיש-טר כימעטידיקטטטורי לא תעזור: „אי-אפ' שר להחזיק ארץ במצב של חצי-חצי”, אמר השבוע סטודנט חבוש וצולע, „החורף יראה את המשך מלחמת-האזרחים. ואז, אחת מן השתיים: או שצרפת תיהפך לארץ החופשית ביותר בעולם — או שתשקע למעמד של אחת הדיקטטטורות החשובות בתבל.”

ככולו, מחסידיו של הנשיא הישיש שארל דה-גול.

אז גולר הרעיון שאפשר לנצח את ה' גוליום רק בעזרת כוח גדול כמוהו, כימעט' רודני כמוהו, כדאיניק כמוהו, ומעל לכל — הצמוד לשמרגות המהותית של הדור ה' מזוקן הצרפתי, שהוא עמוד-התווך של ה' רפובליקה החמישית.

כאשר פרץ מרד הרובע הלאטני, וה' סטודנטים הכריחו את הפועלים — ובראשם האיגודים המיקצועיים הקומוניסטים והסר ציאליסטים — ללכת אחריהם, לא ידע ה' שמאל המאורגן להגיב על מהפכת-הרחוב האדיאליסטית אלא בתביעות-שכר. אף כי שברור היה, שהתוספות ייהפכו לחסרות-ערך תוך זמן קצר — הזמן הדרוש להעל' את מחירים ולהסיכת הכלכלה הצרפתית

המונצח

שארל דה-גול — שהודח זר, על אף כישלונותיו לשליטון — עליידי הפוד של אלה הנהנים מטובות-ההנאה הלא-מבוסלות של המיסד.

מסתם-מנצלת לכלכלת-אינפלציה המקפחת עוד יותר את העניים.

★★★ גוש מור גוש

באריקאדות של חודש מאי לא ה' קמו למען תביעות-שכר. הן הוקמו ל' מען יסולק המישטר הישן. למען יילך לו דה-גול.

הן קמו כדי שיחוסל, אחת לתמיד, המימ' סד השמן, המנופח והמדכא של הרפובליקה החמישית. ממש מאותה סיבה שקמו קודם לכן הבאריקאדות של דוטשקה בברמניה. וכמו שם, גם כאן, הוליד מרד-הנעורים

תשקיף

אל-ג'עבארי — יתפטר ?

ייתכן שראש עיריית חברון וידידו של משה דיין, שייך מוחמד אל-ג'עבארי — יתפטר.

הסיבה: אי-הצלחתו לסלק מחברון את המתנחלים, המערערים את מעמדו של אל-ג'עבארי בין המתונים שבאנשי-הגדה — לאחר שמעמד זה כבר נתערער מומן בין הקיצונים. לא מן הנמנע שהשייך ינמק את התפטרותו "מטעמי בריאות", יצביע על כך שאושפז לאימכר בגלל לחץ דם גבוה ומחלה בדרכי-העיכול.

שוקלים מחדש

יבוא מירדן

שילטונות ישראל עשויים לשקול מחדש את ההיתר שניתן לייבא סחורות מירדן לגדה המערבית. סחורות אלו נמכרות בשטחים המוחזקים והתמורה נכנסת, ברובה המכריע, לכיסיהם של נאמניו של המלך חוסיין בשטחים.

שילטונות ישראל חוששים, כי הדבר מה-וה פיתוי לתושבי-הגדה לפעול נגד ישראל.

מפקד „אל-פתח“

עשוי לעוף

עוד השבוע עשויים נציגיהם של שלושה אירגוני חבלה, הפועלים במסגרת-גג משותפת אחת, לדרוש את סילוקו של מפקד אל-פתח, יאסר („אבו עאמר“) ערסאת.

המסע לסילוקו של אבו-עאמר החל לפני שבועיים, כאשר הוטחו בפניו האשמות על הנהגת פולחן-אישיות בשורות „אל-פתח“, על שביצע שגיאות טאקטיות ועוד.

העילה ללחץ החדש יהיה חיסולן של שתי חוליות חבלנים, שבאו לישראל השבוע. מאחרי המסע מצויים המפקדים השמאלניים יותר של חזית השחרור הפלסטינית, הטוענים שאבו-עאמר לא מתייעץ איתם לפני הפעולות.

שביתת-נשק

אלו-דיין

מסתמנת שביתת-נשק בין משה דיין ליגאל אלון. המאבק על הירושה יידחה, כפי הנראה, למועד מאוחר יותר.

אלון מעוניין בדחייה זו, כדי להופיע בציבור ככוח עצמאי ולא כנציגם הממונה של גולדה מאיר ושל זקניה-המע"י.

שלושה חוקרים

הדלפה אחת

את הדלפת נאמו של משה דיין בפני חוג סגור של סיעת מע"י חוקרים עתה שלושה צוותות: אחד מטעם מע"י, בראשות משה ברעם, הרואה עצמו כאחראי מבחינה מוסרית לסודיות-השיבות; שני מטעם משה דיין; ושלישי מטעם לוי אשכול עצמו.

חקירה מוקדמת העלתה, כי שני העיתונאים שהיו במקום שמרו על התחייבות-השתיקה שלהם: גם אליהו חסין (מרחב) וגם דניאל בלון (דבר) לא היו המדליפים.

לעומת זאת קיבלו שני הצהרונים, בשעות-הערב המוקדמות, טלקס ובו נאמו המלא של דיין — שעה שהישיבה נסתיימה רק בחצות.

התוצאה: דיין הצהיר שעד להודעה חד-שה לא ינאם בפני מע"י על נושאים ביט-חוניים.

מריבה פרס-אלמוגי

שעה ששמעון פרס ניסה לשכנע את יוסף אלמוגי שלא לקבל את תיקי-העבודה, ניהל פרס עצמו שיחות-גישוש על אותו תיק עצמו.

השיחות נוהלו עם משה כרמל, ופרס ניסה להפעיל בכיוון זה גם אחדים ממקורביו של אשכול — בין השאר, בטענה כי פרס יהיה „בלם יעיל לדיין בממ"שלה".

תסיסה בבורסה

ליהלומים

לאחר שהשבוע בוצעה שורה של מעצרים בבורסה ליהלומים (כפי שנמסר שיקרה בדף-תשקיף, העולם הזה 1607) — חזר נשיא הבורסה, משה שניצר, מחו"ל במפתיע — אם כי התכוון לשהות לפחות עוד שבוע בניכר.

גם יהלומן ידוע אחר, שאחדים מן העצורים עברו עימו בעבר, מתעתד לשוב לישראל באופן בהול, מאחר והוא שווה בחו"ל מזה כשבועיים.

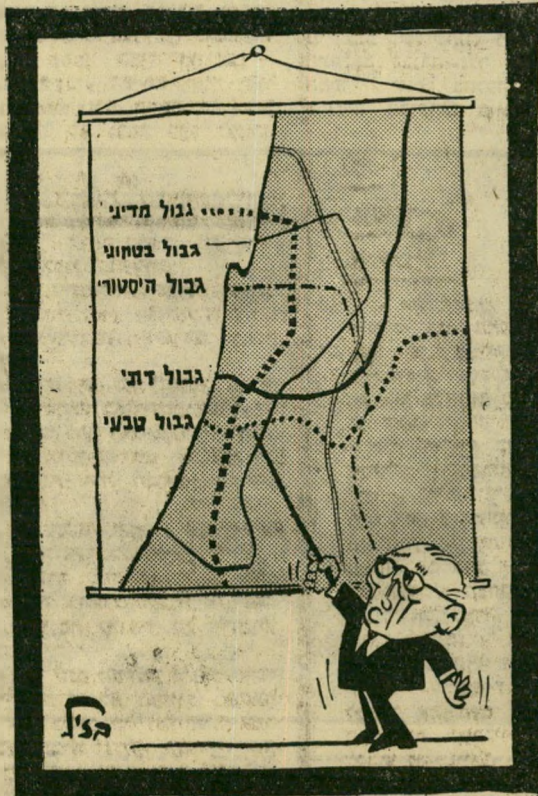
בחוגים המקורבים לחקירה, קיימת סברה ש„הדג השמן ביותר של העסק טרם נת"פס. השערה אחרת, מחוגי-הבורסה, טוע"נת שאם אומנם ייתפס — יועזע מעצרו לא רק את הבורסה ליהלומים התל-אביבית, אלא רבים מאנשי-הקשר הנכבדים שלה בחו"ל.

„מקום חנייה“

— ליצאניות ?

לאור תלונות דיירי הרחובות גורדון והירקון ערכה המשטרה בתל-אביב שורה של פשיטות נגד היצאניות המסתובבות באזור — דבר שגרם לחלק ניכר מהן להעתיק את מקום-עבודתן לרחוב ארלוזורוב (בכניסה אל העיר) ולרחוב כ"ט בנובמבר הסמוך.

דבר זה גרם לתלונות של דיירי שכונה

„זה הגבול שהממשלה החזירה עליו !“

זו. עתה מתארגנות גם הפרוצות, ומנסות לבחור בוועד-יצאניות שיתבע, תחת הפיק"מ, גם „פרוצה יש כבוד“, מקומות-קבע בהם לא יוסרדו על-ידי המשטרה בשעת עבודתן.

הסיסמה לקוחה מפסקדינה של השופטת הדסה בן-עיתו (העולם הזה 1607).

המרכז החופשי —

„לובי“ דרום-אפריקאי

ח"כ אליעזר שופטק וח"כ שמואל תמיר קיבלו בדרום-אפריקה הכטחה ברורה, שאם יצליחו מאמציהם לעודד התקרבות בין ירושלים לממשלה הזוענית של דרום-אפ"ר, ייקה — שוב אין המרכז החופשי צריך לדאוג למימונו.

ההכטחות ניתנו לאו-דחקא על-ידי גורמים ממשלתיים, ביוהאנסבורג.

כתוצאה מכך, צפה להגברה ניכרת של תעמולת המר-כו החופשי בכיוון זה. הסיעה הקטנה תיהפך, למעשה, גם ל„לובי“ של המעצמה הדרום-אפריקאית הפא-שיסטית.

מינוי ארנון

מתעכב

מיכאל ארנון, לשעבר קונסול כללי של ישראל בניו-יורק, עומד להתמנות כמזכיר-הממשלה במקום יעל עוזאי — אך כניסתו-לתפקיד מתעכבת.

הסיבה: ארנון מציג תנאים כגון הרחבת סמכויותיו וצירוף פונקציה של דובר-הממ"ש שלה לתפקיד. מישרה זו אינה קיימת כרגע בישראל, אך מהווה תפקיד מוכר בגרמניה, צרפת, מצרים ועוד — שם מהווה תפקיד זה מעין מינוי של תת-ישר.

ישראל משווקת

הדרים אוסטרליים

שערייה פרצה במועצה לשיחק פרי הדר הישראלית — והכריחה את בראלוף חיים מקלף ואת סגנו, גינבורג, לצאת באופן בהול למשרדי המועצה בלונדון.

הסיבה: אנשי המועצה בלונדון חתמו, על דעת עצמם, הסכם עם משווקי פרייהדר מאוסטרליה, המעמיד לרשותם את המנגנון של המועצה באירופה — בעונה בה אין שיווק הדרים מישראל.

אבל אנשי המשרד בלונדון לא לקחו בחשבון שדחקא בחורשים ללא שיווק יש אירגון מחודש של המנגנון. עתה קיים חשש שהמועצה לשיחק פרי הדר לא תוכל לעמוד תחת העומס — ועל מקלף הוטל להציל את ה-מיסגרת מהתמוטטות אירגונית.

האחראי לביוויין: בלבם לויין, נציג המועצה לשיחק פרי הדר באירופה.

חיים טופול: מפיק

טלוויזיה ישראלי

השחקן חיים טופול שוב נימצא בישראל ומתכוון ל-הפיק פה שני סרטי-טלוויזיה. הוא יעשה זאת עוד הקיץ. כוחותיו של טופול היתה, תחילה, להפיק שני סרטים בשביל הטלוויזיה האמריקאית, ולעשות זאת בחו"ל. אך לם מתוך כוונה להאריך את שהותו בישראל הוא יסיק אותם כאן — וישחק בהם שורה שלמה של אמנים ישראליים, שישחקו על רקע נוףי ישראל והשטחים.

שערוריית קרקעות

תפרוץ שערוריית-קרקעות הקשורה במושב השימוש מע"ש, הנמצא ליד פתח-תקעה — בעיקבות פרישתו של אחד מחברי-האגודה, שיצא יחד עם שורה שלמה של משפחות אחרות.

הוא מאיים לגלות גילויים מפעירים, והי-אגודה פועלת להשתיק את העניין.

באוירת סערה רצופה העלינו השבוע את בעיית זכות היהודים הרפורמיים להתפלל כדרכם ליד הכותל * הכשלנו טכסים של המפד"ל והכרחנו את עסקני הדת לערור הצבעה בה נשארו במיעוט

היום הרביעי הסוער

חזרנו על טענותינו, הפעם באריכות רבה יותר, תוך ויכוחים סוערים באולם. שוב החליטה הו"ר לדחות את הדיון עד בוא השר — אבל הפעם הודיעה כי השר עומד לבוא תוך כמה דקות. כי זרח ורהפטיג הפסיק את ישיבתו עם ראשיהםממלה בי

אמצע, מיהר לכנסת הסוערת. שלב אי השיג את מטרתו. מה עשה ורהפטיג אצל אשכול באותה שעה? זאת אפשר רק לנחש — לאור מה שקרה לאחר מכן. כאשר הגשתי את הצעתי הדחופה לסדר היום, לא חלמתי על כך שהנשיאות תכיר בדחיפותה. אומנם, העניין חשוב ודחוף ביותר — אולם עד כה נהגה הנשיאות ל־שלוט אוטומטית את הדחיפות של הצעותי. נו על עניינים עוד יותר חשובים ודחופים, כגון ההתנהלות בחברון. אלא שהפעם קרה נס. הרוב האנטי־דתי בנושאות הכיר בדחיפות. יתכן שהיה זה חלק מן הקו הכללי של מעיי להתנוקס ב־מפד"ל על חלקה בהכנסת משה דיין לממשלה — קו שהתבטא גם בגירוש המפד"ל מהנהלה הציונית. מאותו רגע עד לראשית הבירור, קיבלנו דיווחים סודיים שוטפים על הגעשה סביב העניין. המפד"ל דרשה בקואליציה כי הצעתי תוסר מסדר־היום. אנשי מעיי־מפ"ם, ל־ע והליברלים התנגדו בתוקף. לכן נכח נעה המפד"ל, הסכימה כי העניין יועבר ל־ועדה, כדי למנוע מצב בו יישארו הדתיים במיעוט.

אבל זה העמיד את המפד"ל במצב קשה מאוד. הם חששו כי אגודת־ישראל תשתמש בזכותה להציע להסיר את העניין מסדר־היום — ואין יכלו המפד"לים להצביע נגד הסרת העניין מבלי לאבד את המוני הקולות הדתיים? המוח התלמודי מצא התחב"מ מות שנונה — שכמעט הצליחה. כשעליתי על הדוכן ונשאתי את דברי (ראה מיסגרת), ידעתי כי יש רוב להעברת העניין לוועדה. ביטאתי את דעתי בסיגנון מתון, כדי להקל על הרוב להצביע עימי. לאחר מכן קם זרח ורהפטיג, נאם נאום חריף אך ענייני, בו ניסה לסתור את טעמי נותניו. הקו שלו: רק הרבנות מוסמכת ל־החליט בענייני ההלכה. הרבנות פסקה ש־אסורה תפילה בצוואת ליד הכותל. משרד־הדתות חייב לבצע את הוראות הרבנות. תוך כדי כך הביא כמה ציטטות כדי ל־הוכיח כי אסור לנשים להיות נוכחות בעת תפילות גברים. כאן אירעו חילופי־דברים — שמשוב־מה (אולי מטעמי צניעות) לא נר־שמו בפרוטוקול:

זג"י של התקנון. הו"ר נצ"ר: האם אני חולקת על ה־תקנון? לא. גם בתקנון לא נקבע בדיוק באיזו שעה ידון כל נושא. אני מבקשת מ־חבריהכנסת לא להפריע יותר. אורי אבנרי: גבירתי טועה בפירוש. הו"ר נצ"ר: חבריהכנסת אבנרי, סיימת את דבריך.

שמואל מיקוניס: זה נוהג משפחתי מדי. אי־אפשר להשלים עם נוהגים משפחתיים כאלה. דוחים זאת כבר שלושה שבועות, וגם היום דוחים זאת. לשרים יש התחייבות גדולה לא פחות מאשר לאחרים. אכרהם טיאר: מה יהיה אם השרים לא יבואו היום?

אורי אבנרי: אין שום חוק האומר שהשר חייב להיות נוכח בזמן הדיון. כאשר השר איננו נוכח, אי־אפשר לדחות בגלל זה את הישיבה.

הו"ר נצ"ר: סיימנו את הוויכוח. חבריהכנסת אבנרי, אתה יכול לערער על החלטתך זו זכותך.

אורי אבנרי: אני אערער על כך. אכרהם טיאר: אני מציע להכריז על הפסקה.

הו"ר נצ"ר: אינני מקבלת את ההצעה. שלמה כהן־צידון: לאור העובדה ש־לפי התקנון אין זה הכרחי שהשר יהיה נוכח בזמן שהמציע ממק את הצעתו, אני מציע הפסקה של חמש דקות.

הו"ר נצ"ר: אינני מקבלת את הצעתי. תך. בהתאם למה שכתוב בסדר היום, אנחנו עוברים — כאמור — לסעיף ז' בסדר־היום — חוק המכר תשכ"ח—1968.

הסערה השנייה והשלישית

ל הוויכוח הזה התנהל במתיחות גוברת, כשאנחנו צועקים ממקומותינו (אומנם יש בכל מקום מיקרופון, אבל ה־נשיאות אינה מפעילה אותו). מאחר שדבורה נצר הפליטה בלהט ה־ויכוח שדחתה את ההצעות למשך שעה אחת, אנחנו חיינו שעה אחת בדיוק. ב־באותו זמן נגמר הדיון בהצעות־חוקים ממשלתיים. כעבור שעה, בדיוק נמרץ, קפצו גו שוב שלושתנו ממקומותינו. כינתיים התחלפה דבורה נצר בסובבה סנהדראי מ־המפד"ל, שנפל בחלקה לנהל את הישיבה ברגעיה הסוערים ביותר.

יכולה להשיב בעת ובעונה אחת לשני חבריהכנסת.

שמואל מיקוניס: פשוט מבקשים להמשיך בסדר־היום.

הו"ר נצ"ר: הצעותיכם לסדר־היום תועלינה בישיבה זו. שרי ההמשלה, ה־צריכים להשיב על ההצעות, הודיעו שאינם יכולים לבוא אלא בעוד שעה. ההצעות הדחופות תועלינה לסדר היום עוד היום.

שמואל מיקוניס: מה זה "היום"? אפשר לדעת מתי?

הו"ר נצ"ר: בעוד שעה.

אורי אבנרי: לפי סעיפים 31—32 של התקנון, אין סמכות ליושבת־ראש לדחות את הדבר. אני מפנה את תשומת־לב כבוד היושבת־ראש לסעיפים אלה בתקנון. בהם נאמר, שאין סמכות ליושבת־ראש הישיבה ל־דחות הצעות לסדר־היום והצעות־חוקים ב־יום ד' בשבוע. כל יתר הסעיפים שבסדר־היום חייבים לבוא אחרי ההצעות לסדר־היום והצעות־החוקים. אני מפנה את תשומת־לב היושבת־ראש לסעיף 31 ו־32 של התקנון.

שמואל מיקוניס: ההצעות לסדר־היום והצעות־החוקים קודמים לכל סעיף אחר.

הו"ר נצ"ר: האם אני מערערת על התקנון? אתם מעוניינים בכך שהשרים יענו על הצעותיהם לסדר־היום ועל הצעות־החוקים שלכם. קיבלנו הודעה שהשרים, שהיו צריכים להיות נוכחים כאן עכשיו, נקראו באופן דחוף לישיבה ויהיו כאן בעוד שעה בערך.

אורי אבנרי: כבוד היושבת־ראש מוסמכת, במיקרה זה, להחליט רק על הפסקה, ולא לשנות את סדר־היום.

שלמה כהן־צידון: יש לי הצעה ל־סדר.

הו"ר נצ"ר: סיימנו את הוויכוח על הנושא. בהתאם לתקנון יש אפשרות להוסיף נושאים גם ביום רביעי בשבוע, כאשר ישנו הצעות־לסדר־היום. לחבריהכנסת נמס־רה הודעה שהישיבה של היום תוארכה, ובמיסגרת הישיבה של היום יש בסמכות היושבת־ראש לקבוע מתי ובאיזה שעה יועלו הנושאים השונים העומדים לסדר־היום. ב־תקנון לא נקבעה השעה בה ידון נושא זה או אחר.

אורי אבנרי: עם כל הכבוד, אני מציע לגבירתי היושבת־ראש לעיין בסעיף

ל סערה הגדולה התחילה כימעת ב־מיקרה. הסדרן קרא לח"כ שלמה כהן־צידון לטלפון. בצד השני היה פקיד משרד־הדתות, והוא ביקש להודיע כי ש־הדחות נקרא לראשיהממשלה, וכי על כן יאחר ב־שעתיים לכנסת.

רק אז נתברר לכהן־צידון כי נקרא ל־טלפון בטעות. הפקיד רצה לדבר עם אשר צידון, סגן מוזכר־הכנסת. כהן־צידון הגיח את השפופרת, ומיהר לספר לי על השיחה. כי כעבור כמה דקות צריך היה ש־הדתות להיות במליאה כדי להשתתף בדיון על הצעתי לסדר־היום על הנושא: "כוונת משרד־הדתות למנוע תפילה של יהודים רפורמיים (הקבוצה המתקראת "יהדות מתקדמת") ליד הכותל". לאחר מכן היה צריך להשתתף בדיון על שתי הצעות־חוקים, של כהן־צידון ושמואל מיקוניס ממקיי, נגד נוהלי הנשואין הדתיים.

בגלל הטעות, ידענו כי השר יאחר. ל־פחות בשעתיים. החלטנו להגיב על כך בחריפות.

הסערה הראשונה

כ עובר כמה דקות סיים השר יגאל אלון את הרצאתו, שהיתה הסעיף ה־ראשון בסדר־היום של אותו יום, ואו רביעי הסוער.

באותו דקות הספקנו, אמנון זכרונני ואני, לרענן את זכרוננו ביחס לתקנון הכנסת. מצאנו סעיף שנשכח מזמן, האומר כי ביום הרביעי אסור לספל בשום עניין זולת הצעות לסדר־היום והצעות־חוק פרטיות — אלא אם כן כבר נגמרו כל ההצעות.

מה שאירע נרשם בפרוטוקול כך:

הו"ר דבורה נצר: הכנסת תעבור לסעיף ז' בסדר היום — חוק המכר, תשכ"ח—1968 (קריאה שנייה ושלישית).

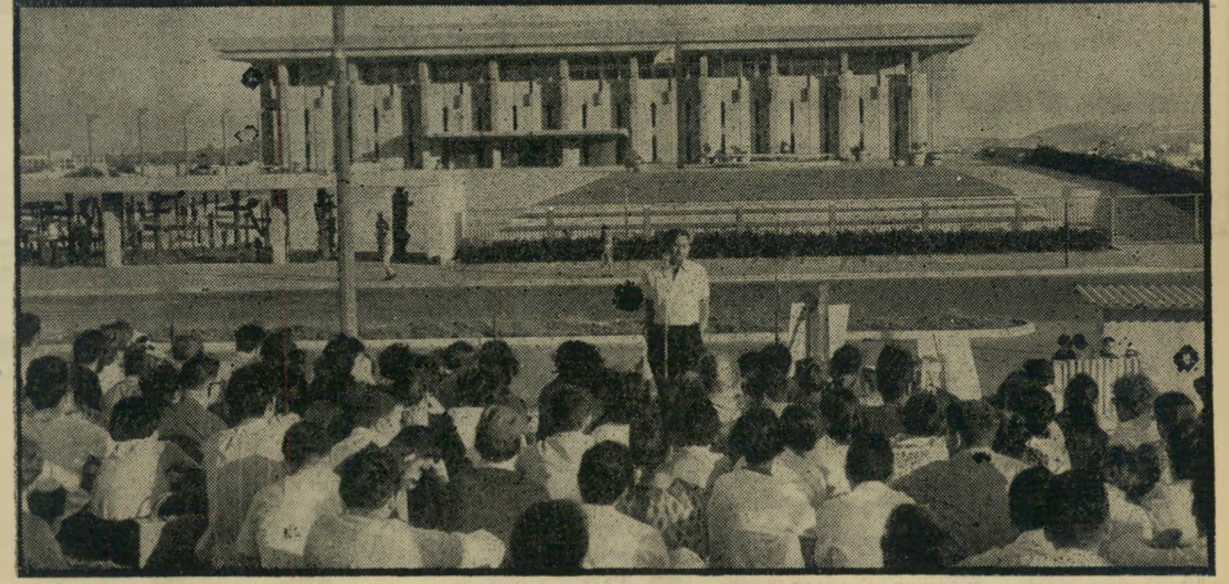
אורי אבנרי (ממקום): לפי סעיף 31 של תקנון הכנסת...

הו"ר נצ"ר: ההצעות לסדר היום תועלינה בהמשך הישיבה. כפי שהודענו, ישיבה זו תהיה ארוכה.

אורי אבנרי: כבוד היושבת־ראש, זה סותר את תקנות הכנסת.

שלמה כהן־צידון: (קורא קריאת ביניים)

הו"ר נצ"ר: עם כל כשרוני, אינני

ההפגנה, שבאה להרים את קול הסטודנטים למען השלום ונגד סיפוח השטחים, ובה השתתפו חברי מפלגות שונות, נשאה סיסמות כגון, "העם הפלסטיני — צד אפשרי למו"מ", "כשהון עלידי שלום".

אחד המיקרים הנדירים בהם נעדרה סיעת העולם הזה — כוח חדש מישיבת הכנסת אירע השבוע, כאשר נקרא ח"כ אורי אבנרי החוצה כדי לנאום בפני הפגנה של סטודנטים, שנערכה מול הכניין.

זרח ורהפטיג: במקום שהאדם בא להתייחד עם בוראו שבשמיים, ולהפנות ב־תפילה את עיניו כלפי מעלה, סביר הוא

זהו הנאום שהצית את הסערה הגדולה בישיבת הכנסת

שאנו תובעים ממשלותיהן לפתוח את שעריהן להגירה — נתקלת בהסטה ובהתנגדות מצד הורם הוותיק הזה. ועתה — ההשמדה המאורגנת נגד היהדות המתקדמת, אי-ההכרה ברבנות כשליחידת מוסמכים, שלילת זכויותיה היסודיות, (אחד מטובי הרבנים הצעירים של הורם הזה, הרב טוביה בן-חורין, צבר ירושלמי שהוסמך לרבנות בארצות-הברית, משרת בצה"ל כחיל קרבי בשריון — מפני שהרבנות הצבאית אינה מכירה בזכותו לכהן כרב צבאי, ככל רב אורתודוקסי).

משמעי: הורם האורתודוקסי אינו מאחר, אלא מפלג. אינו עוזר לעלייה, אלא מונע עלייה. על רקע זה יש לבחון את הפרשה שאני מעלה אותה כאן.

האם יהודים ישללו זכות תפילה מיהודים?

על מה מדובר, כבוד היושבי-ראש? יש ויכוח אם הכותל המערבי הוא אתר דתי בלבד, או גם אתר היסטורי-לאומי-חילוני. אולם לא זה הויכוח היום. הויכוח הוא: האם זהו אתר דתי של זרם אחד ביהדות, זרם שהוא מיעוט ביהדות הדתית העולמית, או שהוא אתר דתי של כל היהדות הדתית?

האם מותר בכלל למדינת-ישראל, על פי החוק שנתקבל בכנסת בשנה האחרונה, למחרת המלחמה והנצחון, לשמירת המקומות הקדושים — האם מותר לסגור את הכותל בפני אנשים המבקשים להתפלל לידו כדרכם, על פי דין פולחנם?

כבוד היושבי-ראש, כנסת נכבדה. הארץ משוועת לעלייה. מי אינו מדבר על עלייה? אינו מפלגה אינה מרימה את קולה למען העלייה? רק הבוקר ננעל בעיר זו קונגרס שכל-כולו עסק בנושא העלייה. ראשי-הממשלה החליט למנות שר מיוחד לקליטת העלייה, ואף להעניק לו את המעמד של סגן-ראש-הממשלה. והנה באים נציגיהם של מיליון וחצי יהודים בכל רחבי העולם המערבי, כדי לקיים בפעם הראשונה את הוועידה של איגודם בירושלים. נשיא-המדינה, ראש-הממשלה, שר-החוק, ראש-העירייה — כולם מבינים שזהו מנוף גדול לעלייה, פתח ראשון לפוטנציאל עצום חדש לעלייה — והם החליטו להשתתף בוועידה זו ולעודדה.

והנה נתקלו יוזמי הוועידה בחומה אטומה — חומת שומריה-כחות.

כל יהודי דתי שלישי הוא רפורמי

כבוד היושבי-ראש, אני יהודי דתי, וגם לא דתירפורמי. אולם אין צורך להשתייך לתנועה היהודית המתקדמת, כדי להעלות על נס את כוחה, את חשיבותה, את תרומתה למדינה.

מיליון נפשות שייכות לתנועה זו בארצות-הברית בלבד, חצי מיליון נוסף בשאר ארצות המערב. כל יהודי שלישי בעולם החופשי מודה עם תנועה זו — מודה באופן פעיל, כי ההשתייכות ליהדות הרפורמית אינה שיגרה תורשתית, אלא הודות מודעת.

אם נוריד ממיספר היהודים בעולם החופשי

נשים מאחרי המחיצה ליד הכותל

שערוריה ליד הכותל

בארץ? האם שריהדות ישראל היה מקבל על עצמו להגיד גם אז שהוא רק רשות מב"צ, ושואב נאליק לכפות את ההלכה של האפיפיור על כל העדות הנוצריות בישראל?

היופעלו שוטרים נגד המתפללים?

דומני, כבוד היושבי-ראש, שפרשה זו מופיחה מאין כמות את הצורך העקרוני להפרדת הדת מן המדינה — עיקרון שדווקא היהדות המתקדמת דוגלת בו כמוהו.

אולם לא זה הנושא שאני מציגו היום לוויי-כוח. אני תובע מבית-הנבחרים של ישראל לכבד ולבצע את עיקרון מגילת העצמאות, המבטיח חופש-פולחן לכל עדה דתית, ובכלל זה כל דת. זהו עיקרון חדימשמעי, וכל סטייה ממנו נוגדת את המגילה.

אני יודע על סמך איזה חוק מתחנן שריהדות לפעול שריהמשפטים אמר כאן רק שלשום, בתשובה לשאלתה שלי, כי לא הסכים לתקנות שהוצעו עליי שריהדות לגבי הכותל, וכי על כן אין תקנות בנות-חוק.

אבל נניח שמדובר במחלוקת על שריהדות למנוע תפילה משותפת של באי הוועידה — איך הוא חושב לממש איסור זה?

מה יעשה אם צירי-הוועידה פשוט יגשו בצוותא, ויתפללו בצוותא?

האם ינהג אז כמו המושל העות'ומני בזמנו, שהפעיל שוטרים מוסלמים כדי להפריד בין נוצרים אורתודוקסים ונוצרים קתוליים ששפכו איש את דם רעהו במריבות על כני-סייף-הקרב?

כבוד היושבי-ראש, העניין חמור, העניין דחוף, הוועידה תתקיים בעוד שבועיים — ואני מציע לכנסת לדון בהצעה זו בלי דיחוי.

מנחם פרוש (אגו"י): חרפה שאתה מביא דבר כזה בכנסת!

האם לא יאמרו מחר הירדנים כי הנה דווקא היהודים שוללים זכות זו מיהודים אחרים?

המנהיגים האורתודוקסיים מנסים לטעון כי זוהי סתם התעקשות מצד הרפורמיים. הם טוענים: אם לנו כל-כך חשוב שתהיה הפרדה בין גברים ונשים ליד הכותל, לפי פולחננו שלנו — מדוע לא יותירו הרפורמיים? איזה אסון יגרם להם אם יתפללו פעם, בניגוד למנהגם, בנפרד?

הצננו שאלה זו למנהיגי היהדות-המתקדמת בארץ (שיש לה, אגב, שבט קהילות בירושלים, בתל-אביב, בחיפה, ברמת-גן, בנהריה, בנצרת עילית ובכפר-שמונה), ואחד מראשיה הסביר זאת כך: לא איכפת לנו לחבוש כיפות, למען שלום-בית, אף כי איננו נוהגים לחבוש כובע בעת תפילתנו. אין זה עניין עקרוני, ואיננו באים להרגיז.

אולם התפילה המשותפת היא אחד היסודות העקרוניים של תפיסתנו. התפילה בצוותא — בעל ואשתו, הורים וילדיהם — מייצגת, בעינינו, את השלמות המשפחתית, את החוויה הדתית שז המשפחה.

התכפה המדינה את צו האפיפיור?

פקיד מישרי-הדתות השמיע בראדיו טענה מוזרה עוד יותר, והיא: שיש למנוע תפילה זו בצוותא של שלוש מאות צירים וצירות, מפני שהיא יכולה להרגיז מתפללים אחרים, העשויים להדמין באותה שעה למקום. זוהי דוגמה מחרידה נוספת של ניצול מנגנון-המדינה כדי לכפות דעת מיעוט, ואפילו של קומץ בני-אדם, על הצבור, על הרוב, על האומה כולה.

ואם אומר מישרי-הדתות שהוא רק רשות חילונית, שאינה אלא מבצעת את הוראות הרבנות הראשית בענייני ההלכה היהודית — כי אז מתעוררת השאלה: מי שמך? הרי אותה רבנות מייצגת רק את הורם האורתודוקסי, וזו אחת הסעיף קלט רק חלק קטן מן הדברים!

האם יעלה על דעת איש לכפות הלכה של הוואתיקאן, להבריך, על הנצרות הרפורמית

הדת האורתודוקסית מפלגת את העם

כבוד היושבי-ראש, הבה נשאל שאלה פשוטה: האם הדת האורתודוקסית מאחדת את העם, או מפלגת אותו?

מסמתי בבית הזה עשרות-עשרות נאומים פאתטיים שהצדיקו את הכפייה הדתית והשתנגדו להפרדת הדת מן המדינה, בטענה כי הדת דרושה כדי לאחד את העם, וכי כל הפרדה מכילה לפילוג.

והנה — פרשה זו מסמלת את האמת, שהיא הפוכה: הדת האורתודוקסית היא גורם מפלג. הפילוג בין העדות בישראל — מקורו בורם דתי זה. הוא המנציח את הבדלנות, עלי-י בחירת רבנים אשכנזיים לחוד וספרדיים לחור.

בעיית קליטתם של זוגות שנישאו בחוץ-לארץ בנשואי-תערובת — והם רבים מאוד דווקא בארצות הקומוניזם,

מנחם פרוש (אגו"י): אבל הנוהל הוא שמדברים משם, מהבמה, ולא מכאן שריהסעך בורג: אינני מדבר על ה- נוהל הגיאוגרפי. ואם נוהל — אזי הנוהל הוא שחבריה-הממשלה מקבל רשות-הדיבור בי-כל-עת —

מנחם פרוש: גבירתי היושבת-ראש, את קראת לו לדוכן? אם לא — איך הוא מדבר?

אמה תלמי (מס"ם): אתה מדבר בשם הממשלה?

שריהסעך בורג: כן, יש לי הזכות לדבר בשם הממשלה מתי שאני רוצה.

מנחם פרוש: אחרי שהוא (לורנץ) יגמור.

שריהסעך בורג: ביקשתי לדבר ל-סדר. השאלה הסופוגרפית איננה חשובה. (המשך בעמוד 26)

אשם בכך, כי סיפרתי להם מראש שה-מפד"ל מסכימה להעביר את העניין לוועדה. ברגע שחרהפטיג אכן הסכים לכך, קפץ להלמה לורנץ מאגרי ממקומו. בכך התחילה הסערה הגדולה, שנמשכה חצי שעה. בפרו-טוקול זה נרשם כללה, אך למעשה היה זה הרבה יותר סוער וממושך. הפרוטוקול קלט רק חלק קטן מן הדברים:

שלמה לורנץ: גבירתי היושבת-ראש, כנסת נכבדה, אחרי ששני הדתות... שריהסעך בורג (מפד"ל): אני בדיעה שהכנסת, שרק לפני כמה דקות התרגשה על איחור קטן, מחוייב המציאות, של שרי-הדתות, צריכה לכבד את תהליכיה ואת ה-נוהל. הנוהל והתקנות מצויים כך: יש מציע הצעה לדיון; יש לחברי-כנסת אחז' הזכות להציע לחשבי'ר לחשדה; יש לחברי-כנסת שלישי —

ועדה, היה איש אגו"י יכול לנאום ולהציע להסירה. אך מכיוון שהשר ביקש להסיר את ההצעה, יכול היה ח"כ אחר להציע לה-עבירה לוועדה. עשה זאת אברהם טרא (מ"ח) בנאום קצר. אז פנתה היו"ר סנהד-ראי, אשת המפד"ל, במפתיע לשרי-הדתות ושאלה אם הוא מוכן עכשיו להעביר את ההצעה לוועדה — והשר הודיע במפתיע ש-הוא שינה את דעתו ומסכים לכך. בשביל מה כל ההצעה הזאת? היה זה טכסיס פשוט: בדרך מתוכננת זו קיווה ה-מפד"ל למנוע בעד אנשי אגו"י להשיג רשות-דיבור, לשם הסרת העניין מעל סדר-היום. הם קיוו כי לא תיערך כלל הצבעה על הסרת ההצעה — וכך לא יסוכלו להצי-על נגד ההצעה האגודאית להסיר את ה-עניין. אבל אנשי האגודה היו מוכנים. אני קצת

להסיר מעל ידו גירויים, כמו אשה עם כל הקסם שלה — ויש לה קסם — שיאלצו אותו להטב עיניו כלפי מסה ויפריעו אותו מהתרכזות.

אורי אבנרי: אז למה לא תציעו לה-קיס מחיצה בין גברים ונשים גם במליאת הכנסת? גם פה יש גירויים!

זרע ורהמניש: חברי-הכנסת אבנרי הוא אדם חזק מאוד, והוא מחוסן בפני גירויים...

אולם בדרך כלל נשמעו דבריו של ור-הפטיג בשקט. רק בסוף באה האפתעה ה-גדולה: בניגוד לכל מה שדובר קודם לכן, הוא הציע להסיר את ההצעה מסדר-היום. מה פתאום? הרי בקואליציה הוחלט א-ח-רית-התעלומה נפתרה כמחרה, והיא שגרמה לסערה. אילו הציע השר להעביר את ההצעה ל-

שדה הקרב: חיילים אוספים את גוויות אנשי „אל-פתח” שנהרגו ליד יריחו

מלוחמה בהטע הבנות

היעלם בה, ברור שלאחר החזירה הלילית ינסו החבלנים להסתתר בשטח. זה גם מה שאירע בשבת האחרונה. נראה, כי חלוצי ההקרבה שחרו ליד יריחו לא הרחיקו לכת. הסתתרו בעין-דיוק, ואזנים מיד ברי מוכר למטיילים, צפונית מהדרך המוביל לה מיריחו להר הגיפטליק המתנשא ממערב.

בגלל המים המצויים במקום זה, הפך הוארי לפנינת-חמד שובת-עין. בחום הלוהט של הקיץ בביקעת-הירדן נראה האזור על בוסתניו, בריכותיו ומטעיו, כגן-עדן בכיבי שן לוחט. לחלוצי ההקרבה הפך לגיהנום.

הם בחרו להיחבא בצל עצי הבנות בשטח זה, שמשני צידיו מתנשאים מצוקים, ושי בקלות ניתן לחסום את שני פתחי הוואדי המובילים אליו. כאשר גילה כוח צה"ל את נוכחותם של החבלנים במקום, היתה זו רק שאלה של זמן לחסל את היחידה כולה, במיקרה שתבחר להשיב באש ולא להיכנע.

★ ★ ★

קציני-אגרה

מ בין חיילי צה"ל שנטלו חלק במירדף התבלטה בפעם נוספת דמותו של קצין צעיר ונמרץ, שבניגוד לשאר הלוחמים בי איזור, יצא מאלמוניותו לפני זמן קצר, בעת שהוענק לו ציון-לשבח עלידי הרמטכ"ל על מיבצעיו בפעולת כראמה. היה זה סגן גד מנלה, 22, בן המושב תל-יזחק שליד נתניה. גדי הנראה כשחקן קולנוע שזה עתה יצא מתוך סרט-מלחמה הוליוודי, הוא קצין-צנחנים שהפך לאגדה

של חלוצי ההקרבה מילולית בעיקרה, התי- בטאה מעל גלי תחנת-השידור של אירגון השידור הפלסטיני, המשדר מקאהיר. נוכח התארגנותם האחרונה של אירגוני-הטרור הערביים תחת אירגון-גג אחד, נראה ש- ראשי חלוצי ההקרבה החליטו שיש צורך להוכיח את קיומם בפעילות חבלנית, על- מנת שיוכו לייצוג הולם בגוף החדש. הם החדירו שתי חוליות חבלנים בשבת האחרונה אל מעבר לגבולות הפסקת-האש. יחידה אחת, שמנתה 12 חבלנים, חצתה את הירדן ליד יריחו, כשפניה מיועדות לשכם. יחידה שנייה, בת חמישה אנשים, חדרה ל- עמק בית-שאן, ליד בית-יוסף וירדנה. מיד- אנשי האירגון, נהרגו 16. האחרון שנותר לפליטה נתפס סצור בהתקלות ליד יריחו.

★ ★ ★

עם הראש בקיר

שני ני הקרבות בהם חוסלו שתי היחידות היו ניצחון נוסף לצה"ל נגד ה- חבלנים, אולם למעשה הם היו פעולת-הת- אבדות גלויה-כימעט של חלוצי ההקרבה. לא היה להם שום סיכוי, אמר אחד מ- מפקדי צה"ל שהשתתפו בקרב, „הם הלכו עם הראש בקיר!”

לאחרונה מתקשות חוליות החבלנים לחדור לשטח המוחזק בידי ישראל. יחידות צה"ל הממוקמות

בשטח.

בגלל הנוהגים ולפתוח

במירדף.

מאחר שבביקעת הירדן אין כימעט אויב- לוסיה ערבית שניתן להתערב בתוכה ול-

אל-פידא) מקום ותיק-למדי. זהו האירגון הנקרא על שמו של המצביא המוסלמי האלד איבן אל-ואליד, שבמאה השביעית עמד ב- ראש הצבא המוסלמי אשר הביס את הביזנטי

הצל"ש

סגן גד מנלה, צל"ש פעולת כראמה, שנטל חלק כמפקד במירדף החבלנים ליד יריחו.

טים בארץ-ישראל. האירגון הוקם בהשראה מצרית, ומנהיגו הוא ערבי פלסטיני בשם סובחי יאסין, היושב היום במצרים. מאז מלחמת-ששת-הימים היתה פעילותם

מכתש עזה באש. מתוך הוואדי הצר, שרוחבו אינו עולה על שלושים מטר, בקעו להבות וענני-עשן, והיידהו קולות הנפץ. משני עבריו של הוואדי, שבי- נקודה זו דמה לקניון מושלם, הוזקרו מצר- קים לגובה של עשרים מטר. שם, למעלה, היו פרושים חיילי צה"ל, כשהם יורקים אש-חופת של כדורים, רימוניידי ורימוני- רובה, אל תוך המכתש.

זה היה חיזיון של גיא-הריגה, סיפר לאחר מכן אחד החיילים שנטלו חלק בקרב, „הוואדי למטה היה ירוק. היה שם מטע בני- גות מלבב שהתמשך לאורך כמה עשרות מטרים. אבל בין עצי הבנות היה עשב יבש. הכל התלקח מהתפוצצויות ומכדורים.” מתוך המטע הבורע נורו מדי פעם יריות בודדות כלפי מעלה. כשאלה שככו, ירדה קבוצת חיילים אל תוך הוואדי, כשהיא מפי- לסת לה דרך בין הקוצים הבורעים יתימ- רות העשן. אי-אפשר היה לדעת אם בתוך המטע, בסבך עצי הבנות, עדיין מסתתר ה- אויב. שדה-הראייה היה מצומצם ביותר. ואמנם, אחרי מטרים בודדים של סריקה, שוב נורו כמה יריות מבין עצי הבנות. התפתח קרב-מגן קצר. בסיומו היו מר- טלות על הארץ 11 גחיות מנוקבות-כדורים ומרוטשות מרסיס-ירמונים. כאשר בדקו חיילי צה"ל את הגופות, הסתבר שיחידת- החבלנים — שזה עתה חוסלה במטע — אינה נימנית על היחידות עימן נתקלו עד כה. הם נימנו על קבוצת חבלנים חדשה בשטח, שהציגה בשבת האחרונה את כר- טיס-הביקור שלה בפני חיילי צה"ל.

★ ★ ★

שתי חזריות

ב ג'ונגל של אירגוני-הטרור הערביים תופס אירגון חלוצי ההקרבה (סלאיע

במדינה

(המשך מעמוד 10)

- ריבת רסק מימשש, המיוצרת מפרי רך, בתוספת סוכר ותמצית של בושם הדר וחומר משמר.
- לדר, יריעות המישמש המיובש והי כבוש, המיובאות עתה מתורכיה ומפרס.
- ליפתן משומר, אם בחצאים אם מפרי שלם.
- מישמש מיובש, ללא גלעינים. בשנה שעברה ייבאה ישראל מישמש מיובש בכמות העולה על זו שהושמדה השנה.
- תהליכייצור אלה היו מספקים, לפי הערכת מומחה שעלה לא מכבר מפרס, ששת אלפים ימ"עבודה לפועלים עונתיים הנפליטים לשוק"העבודה עם גמר עונת ההדרים.
- אפשר היה גם סתם לחלק את עודפי הפרי לנוקקים, או במחנות"הפליטים.

דת

מאה חתימות

אל משרדו של עור"דין ידוע בתל-אביב ניכנס השבוע זוג. בידי הגבר היה צרור ניירות מכוסים בחתימות. היה זה מיסמך אשר קשה מאוד להשיגו: היתר חתום בידי מאה רבנים, לפיו מותר לאותו גבר להרחיק מעל פניו את אשתו החוקית, בגלל היותה חולה במחלת-רוח, לשאת אשה שנייה. שלוש שנים תמימות טרח האיש, עד אשר השיג את כל החתימות. ברוב מדינות"העולם, היה האיש מקבל גט כימעט"אוטומאטית. תחת זאת, התירו לו רבניישראל לשאת אשה שנייה, מבלי שתתייב בעבירה על החוק האוסר בינאמיה. אך הדת שהתירה — היא שאסרה. כי האיש הוא כהן, ובחירת"ליבו היא גרושה. על"כן מצא את דרכו אל משרד"הפרקליט, יחד עם הגרושה, ובקשתו: לסדר להם "גט" שואי"מכסיקו", באמצעות נציגים באותה ארץ. אלה נישואין אזרחיים, ואין הדת היהודית מכירה בהם. לכן, מבחינה הלכתית, יכול היה להתחתן גם מבלי להזדקק לחתימתם של מאה רבנים.

מפני תביעה פלילית, לפי חוק"המדינה המכירים בנשואים"אזרחיים כאלה.

פשעים

בעלה השנוא

"אשתי ניסתה לרצוח אותי" זוהי טענה הנשמעת, לפעמים, בעת ריב"משפחות. אבל הפעם דיבר האיש שפנה לחוקרי משטרת כפר"סבא ברצינות גמורה — ובצדק גמור. כשהסביר את העובדה הפשוטה והמועזת לחוקרים, שכב שלום ארמה (61) במחלקה החירורגית א' של בית"החולים מאיר שב"כפר"סבא — כשראשו שסוע כולו ומלא תפרי"חידום.

כאשר חזרו החוקרים לתחנת"המשטרה, נזכרו הוותיקים שבחבריהם שם — כי אין זו הפעם הראשונה ששלום מטיח אשמה זו: הסתבר להם שעשיבה ארמה (50) כבר ניסתה לרצוח את בעלה, לפני שנים אחדות — אז בעזרת מירותחין המהולים בשמן. עכשיו ניסתה לעשות זאת שנית, לפני שבוע, נעלמה לפני שהצליחה לבצע את זממה עד תום.

שלום ארמה, השוכב עתה כי ביתו לאחר ששוחרר מבית"החירורגיים, סיפר השבוע לכתב "העולם הזה":

"האשה שלי היא לא כ"ראדם. היכרתי ארמה עוד במרוקו, לפני 24 שנה, בחתונה של חבר שלי. היא מצאה חן בעיני והתיחתנו מהר מאוד.

"עשינו חמישה ילדים. הכי גדול, יוסף, גר עכשיו באילת, בן אחד בצבא ושני בנים עובדים. אחד, הצעיר מאיר, לא עושה שום דבר. רק הולך לטיולים.

"לפני 18 שנה באנו לארץ. אני עובד כמו פועל פשוט, כאן בכפר, בעין"שרי, עלייד כפר יעבץ שבגוש תל"מונד. עשיבה לפעמים היתה עובדת קצת במועצה, היתה גותנת אוכל לילדים של בית"הספר.

"אבל כל הזמן היא היתה עובדת אותי, ונוסעת לה לנתניה. אני לא יודע אם היא היתה הולכת לבחורים, או לקולנוע או ל"שבת בבתיקפה. אני רק יודע שהיא היתה

אמ"המים הרומאים

מעל למכתש

אחד מלוחמי"צה"ל משקיף אל"תוך מכתש הוואדי בתוכו נלכדה יחידת"החבלנים הערבית במלכודת"מים, שבאז"ס המידברי. ברקע נראית אחת החוות מוקפת"ירק, שהיא מאפינת את האזור הזה.

חולייה שנשלחו עלידי האירגון, "לפחות דבר אחד הם עשו", אמר אחד ממפקדי"צה"ל שסקר את גזיות החבלנים ההרונים, "הם הצדיקו את שם האירגון שלהם — חלוצי ההקרבה."

מארבי"צה"ל באזור. במכתש"האש הראשונה נהרגו כל אנשי"ה חולייה. גזיות"ההרונים נראות נישאות בקומנדקאר של"צה"ל. הם חדרו לשטח המוחזק בידי ישראל כדי לבצע פעולה מיידית, ונכשלה.

חיה בשל העזתו ואומץ"ליבו, בפעולת כרא מה התנדב לצאת כוח"לים אל מול תותחי הירדנים, כדי למשוך את האש שלהם ועל"מנת שהטנקים הישראלים שמאחוריו יאתרו את התותחים ויפגעו בהם.

על מיבצעו זה — בו נפצע מרסיסי פגז, פונה לבית"החולים אך ברח משם מייד לאחר שנחשב כדי לחזור אל חייליו — זכה בצל"ש.

כושרו של גדי בהתמודדות עם חול"יות חבלנים החוצות את הירדן, כבר קנה לו שם. לא מכבר, במירדף אחרי חוליית חבלנים, הגיע גדי מנלה לבית בו הסתתרה החולייה. הוא זינק בעצמו אל הבית, נצמד אל אחד מקירותיו והחל לשלשל רימוניי"ד פנימה. לפני שחוליית החבלנים בתוך ה"בית חוסלה, הצליח אחד מהם לזרוק רימון"יד החוצה. גדי נפצע שוב מרסיס.

מיסוך עשן

הפעם נראתה הפגיעה חמורה, שכן גדי נפגע בריאתו. לאחר שהחלים בבית"החולים, עמדו לשלוח אותו לתקופת"הבר"אה ארוכה. גדי ברח, חזר ליחידתו. שבוע אחרי שנפצע פציעה שיכלה להיות אנושה, כבר עסק שוב במירדפים אחר חבלנים. "הוא כספית חיה", אמרו עליו פיקודיו, "אצי"לו זה עניין של אמביציה אישית לחפוס כל חבלן בעצמו."

סגן גדי נטל חלק גם בקרב בעין"דיק. אחד מחייליו נפגע מכדור חבלנים כבר כי שלב הראשון של הקרב, ליד מטע הבנות. החייל שנפגע שכב על מדרגה במורד ה"ואדי, וכל אש החבלנים כונה אליו. גדי הורה להפעיל מיסוך עשן, מאחוריו יכול היה לנחות מסוק בתוך הוואדי עצמו, חילץ כי עצמו את הפצוע והעבירו למסוק. תוך כדי פעולה זו המשיך לנהל קרב אש עם החבלנים, שירו לכיוון מקום החילוק.

בשלב מאוחר יותר של הקרב נהרג אחד החיילים, אברהם אלתר בן ה"19 מכפר או"ר. הוא חשף את עצמו כדי לכונן רובה"רימון לעבר החבלנים, נפגע מכדור ונהרג במקום.

שיא בהקרבה

נראה שהיריעה על חיסול היחידה הגדולה ליד יריחו לא הגיעה אותו יום לקציני המיבצעים של אירגון חלוצי ההקרבה בעיירה הירדנית שונה. עוד באותו לילה שלחו חולייה נוספת, הפעם לאזור עמק בית"שאן. בניגוד ליחידה שהצתה ליד יריחו, ושהתכוונה לשהות ממושכות כי

ההרורים

שניים מתוך חמשת אנשי חוליית חבלני אירגון חאלד אל"ואליד, שניסתה לחזור ל"עמק בית"שאן ליד המושב ירדנה, חוסלה כאשר נתגלתה לאחז"מ

חוב. איש מהם לא רצה
האקדחים בין שוש ופיל.
שוש ראתה את פיל ה
אך התעלמה ממנה. ה
הקלוסאה, ירדה אל מ
רתיבתים.
פיל שלפה את אקדח
על קת הקולט שלה. כ
בנחל-שלמה.

זה היה קרב שהדיו משוחזקת, ועד שארם-א-שי ברט לאנקסטר החסון, ה,,מציסטה" האיטלקי, הסרטת מערבון, היו

שלה, טענה את שני אקדחי הקולט שעל מותניה, ודהרה לעבר עיירת-הבוקרים, כדי לטעום את טעמו של המערב-הפרוע.

פיל היתה נערה תמירה עם שיער גולש ועם מבט של זעם בעיניה. שמה היה בעצם פיליפה, והיא הגיעה לעיר-התעמקונים הדרומית — מדרום-אפריקה הרחוקה. גם לה היה סוס, וזוג אקדחים פולטי-אש. והיא לא היתה מוכנה לכך שכל נערה אליהת שקוראים לה שוש תדור על סוס ותשתלט על עיר-התעמקונים.

כשנשמעו פעימות-דהירתו של סוסה של שוש, כבר המינה לה פיל ליד המיסבאה של נחל-שלמה. באדישות מופגנת מילאה את תופי-אקדחיה, וכל הגברים בסביבה החווירו כסיד ופינו את הר-

三十七

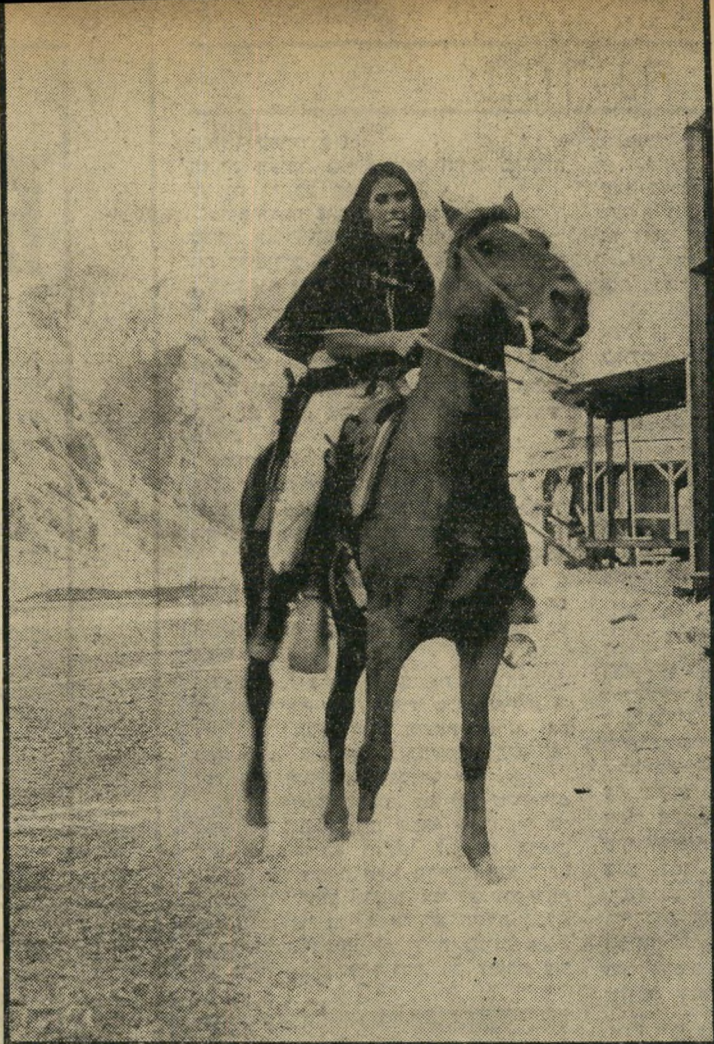
היה היתה נערה בשם שוש.

היא היתה בת 23. ובעצם קראו לה שושנה. שושנה טויטו, פקידה במשרד-המוניות שמעונה באילת. היא גרה וחיה בסוף-העולם, בעיר אפורה כמו אילת, שיש לה דיסקוטקים, אך אין בה מס' באות.

יום אחד הגיעה לאוזניה של שוש השמועה, כי המערב הפצוע הגיע אליה. אלה הרחק מהעיר, בנחל-שלמה, קמה ועמדה עיר-בוקרים אמיתית, כמו בסרטים, כמו במערבונים-הסאטני האיטלקיים. עיר עם רחוב ראשי אחד, העשוי מבתי-יץ. עם שלטים באנגלית, ועם קלונסאות לקשירת חסוסים הצעילים.

שׁוֹשׁ לֹא הִיִּסְסָה. הִיא רִתְמָה אֶת סוֹס־הַבּוֹקְרִים

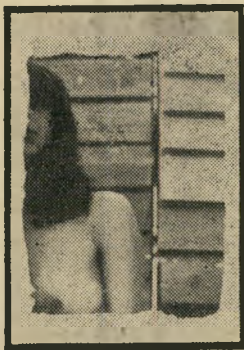

בן. סוסה של שוש חזר לאילת, כשהוא נושא על גבו את גופתה מנוקבת הכדורים של שוש.

מערבון ישראלי מקורי זה לא היה אפשרי עד לפני שבועיים. אבל עתה, כשהושלמה בניית עיר-הבוקרים נוסח המערב הפרוע בנחל שלמה, עיר שהוקמה על-ידי חברת ההפקה הישראלית „רונבי“, לצורכי הסרטים מערבוניים זרים בארץ, הכל כבר אפשרי.

מפיקי הסרטים האיטלקיים כבר עטו על תיפ-אורות המערב-הפרוע, ועל נופי-הנגב המשגעים. הל-היטים הבאים של סירטי המערב-הפרוע יצולמו על רקע נופי ישראל. והתמונות המופיעות בעמודים אלה הם ניסיון ראשון של השבועון „העולם הזה“ ליצור מערבון ישראלי מקורי.

המבצעים הנועזים של חתיכות המערב-הפרוע הישראלי.

פיל ירתה ושוש השיבה. שתיהן החטיאו. אז התפתחה רדיפה נוראית. פיל אינה מניחה לשוש לחמוק מידיה. שוש ניסתה להסתתר בתוך כיר-כרת-הבוקרים, בתוך צריף הבנק המקומי, ומאחרי ערימות-הקש. אבל קליע-אקדחה של פיל רדפו אחריה לכל מקום.

המירדף הגיע עד לחוות-הסוסים של קדוש הנו-ראי. שם ניצבו שוש ופיל זו מול זו. מי מהן תהיה מהירה יותר בשליפה? שקט. דממה. מתח.

שתיהן שלפו. שתיהן ירו. שתיהן פגעו. גופות שתיהן היו שסועות כדורים. פיל שכבה ליד המת-

להיות מעורב בדור-קרב

פה לה ליד המסיבאה, קשרה את סוסה אל ירונהץ שמתחת לשו-

שוש הניחה את ידה החל דור-קרב החתיכות

גו בכל רחבי סיני המ- הגיעו. ג'ון ויין הטוב, גפילו ג'והן ריצ'רדסון וזה עתה באילת לשם מייקס מבושה לנוכח

לזכור ולשכוח

הרומאן המבוקש ביותר

מאת: דן בן-אמוץ

הרומאן של דן בן-אמוץ שהופיע זה עתה יריגיו רבים. דבר אחד לא יוכל ליטול שום מבקר מן הספר הזה: שהוא מעניין ומרתק. מי שמתחיל לקרוא בו, איננו רוצה להגות אותו ומי שמסיים קריאתו, זוכר כל פרט בו. —

מבחרו של דן בן-אמוץ חי בקצב מסחרר כל כך, עד שדומה לעיתים שיכול היה להרביץ בגיימס בונד פרק מאלף בהליכות פעילות אינטנסיביות. — "למרחב"

לזכור ולשכוח אינו ספר מצחיק ואינו כשר נוח. זה מסע ארוך מאד לתוך הלילה. אך מי שיפתח את הספר בפרק א' לא יניחו עד שיגיע לפרק ל"ה, האחרון. —

סרס קראתי בספרותנו שיר אהבה כזה, כה אידיאלי, כה שובב, כה ענוג, כה רגשי, יצרי ואינטליגנטי לעלמה, לאשה, לארוסה, לבת הזוג, לחברה נאמנה ועצמאית בחייב... —

דב בר ניר, "על המשמר"

מהדורה שלישית בהכנה

35 שנות נעורים בשנות היום והבריאות

Taya

בימים חמים אין טוב ממקלחת עם

בת אורן

הסבון ללא סבון של תיא המנקה, מוענן ומרחיק זיעה למשך כל היום.

ריח האורנים הטבעי והקצף השופע של בת-אורן, ימיגו ממך את החום ועיניקו לך הרגשה נעימה.

למשטרה ולמגן-דוד-אדום. הבן שלי אמר לי: תהיה בשקט, לא צריך משטרה, הכל יהיה בסדר. הבן השני, מאיר, התעורר מה צעקות וניסה לצאת מהבית, לקרוא לרופא. או ראינו שעשיבה סגרה את הבית מבחוץ. הבן שלי הצליח לצאת מהחלון ולקח אותי מהר לבית-החולים.

הילדים שלי אמרו לי לבטל את התלונה. אבל אני אמרתי למפקד טייאר, במשטרת כפר-סבא, שאני לא מוכן לוותר. מספיק ויתרתי לה בפעם הראשונה. אם אני אוותר גם עכשיו, היא תנסה עוד פעם, ואולי תצליח להרוג אותי.

המשטרה עוד לא הצליחה למצוא את עשיבה. אני לא יודע איפה היא, אבל יש לה המון קרובים בכל הארץ, בסוף ימצאו אותה. אני קיבלתי ממנה מה שקיבלתי — ואני רוצה שהיא תקבל כמה שמגיע לה. היא עשתה את זה. אז שתשב בבית-סוהר!

חקירות

האיש

המסרב לחזור

מי לא חשב, בעת חתימת צ'ק או שטר, על האפשרות שנוכל יוסיף כמה אפסים אחרי הסכום המקורי? על כן נוהגים להוסיף לספרות כל מיני סיומות או קידומות, כגון "בסך", או "בלבד", או סתם "X X". השבוע רעש עולם-הכספים של ישראל, בעיקבות מעשהו של רמאי אשר בכל זאת הצליח להתגבר על הסימונים האלה, ולהוסיף אפסים לסכום המקורי. במיקרה זה: שלושה אפסים לסכום של 500 ל"י, שהפך עלידי כך לסך של חצי מיליון לירות.

איך נוספו האפסים. החשד הראשון התעורר בעת שיחת-היכרות מיקרית בין דוד שלם, מנהל מחלקת האשראי של הבנק ליצוא, לבין מנהלו החדש של בנק הלואה וחיסכון בתל-אביב, ישראל גפני. "אגב", אמר גפני לעמיתו, "יש לנו מיכ"תבי-ערבות שלכם בסך חצי מיליון לירות."

קורבן ארמה — וטוריה בראש

"אני לא זוכר שהוצאנו מיכתב כזה", השיב שלם, מופתע. גפני החוויר. בדיקה יסודית של תיקי-מחלקתו הוכיחה לדוד שלם, שאומנם צדק. הבנק לא הוציא מיכתב-ערבות על סכום כה גדול. מיד הוצג המיכתב שברשות בנק הלואה וחיסכון — ואז החוויר גם שלם: שכן שם היה כתוב, שחור על גבי לבן, כי הבנק ליצוא ערב עבור מר זכריה פטרוי על סכום של 500,000 ל"י, עד לחודש מאי 1969.

התעלומה פוענחה במהרה: שלושת האפסים נוספו אחרי שמיכתב-הערבות נחתם בידי מנהל הבנק ליצוא. הזיוף נעשה בי-צורה פשוטה: המילה "בסך" נמחקה ובמקומה הודפסו האפסים.

עזרה פנימית. שלם זכר כיצד הוציא את מיכתב-הערבות. היתה זו עיסקה בנק-אית שיגרתית:

אל הסניף הראשי של הבנק כנס הקבלן מאיר סימון, בלוחית ידיו, האמרגן פטרוי. הוא הפקיד סכום של 4500 ל"י על שמו של פטרוי, וזה ביקש תמורת הסכום ה"ה" (המשך בעמוד 22)

(המשך מעמוד 15)
חוזרת מאוחר בלילה, ואז היתה מתחילה לעשות לי כל מיני צרות. "היא היתה צועקת עלי: למה אתה הולך למשה, לאור, לחנה? לא הייתי יכול לסבול את הדיבורים שלה, אבל בשביל שני הילדים, מאיר ואליהו, הייתי שותק."

"באותו לילה — השתגעתי!" עד שיום אחד, לפני שלוש שנים, היה לנו ריב גדול מאוד בבית, ואמרתי לה שאני רוצה גט. הלכנו לרבנים והם אמרו שנעשה שלום בית. הסכמתי. אבל באותו לילה היא השי-תנעה.

מאוחר בלילה התעוררתי פתאום מכא-בים. עשיבה עמדה עלידי ושפכה עלי סיר שלם מים עם שמן רותח. לקחו אותי לבית-החולים ושכבתי שם שלושה חודשים. כל הראש שלי והידיים מלאים כוויות וסימונים ממה שהיא שפכה עלי. לשוטרים אמרתי את האמת, שזה היא עשתה לי. הם חיפשו אותה שלושה חודשים — אבל לא מצאו אותה.

"כשהייתי צריך לעזוב את בית-החולים, בא אלי יוסף, הבן הגדול שלי, מאילת, ו"אמר לי: אבא, אמא נמצאת אצלנו. אם אתה תבטל את התלונה במשטרה, היא תחזור אליך והכל יהיה בסדר."

אמרתי שאני מסכים, גם לכן שלי, וגם למשטרה, וגם לרבנים שבאו — בתנאי ש"היא תלך לרופא ויבדקו לה את הראש. מאז היו החיים שלנו גיהנום. היא היתה הולכת לה לימים שלמים, אני לא יודע לאן. חוזרת מאוחר בלילה או לא חוזרת בכלל. כאשר היתה בבית, לא היתה מבינה אוכל, לא היתה מנקה, שום דבר, רק צועקת עלי

מבוקשת ארמה — מירותחין, שמן

למה אני הולך לבקר את החברים שלי. "בחג-השבועות היו כל הבנים שלי אצלנו, ואז אמרתי להם שאני רוצה להתגרש מאמא שלהם. אמרתי להם: תחיים שלנו לא לכאן ולא לכאן. לא חיים בסדר, ולא מגורשים. צריך לעשות גט. הילדים שלי התחננו לפני האבא שלהם לא לעשות גט — ובשבילם שוב הסכמתי."

צרות פי 77. אבל מאז היא היתה עושה צרות פי 77. היא היתה כל היום צועקת ומקללת אותי. בכונה הייתי בא הביתה מאוחר, אחרי תשע, אפילו אם לא הייתי עובד, כדי שלא אצטרך לדבר איתה.

"ביום שישי, לפני המיקרה, היה לנו עוד ריב גדול אחד — ומאז היא לא דיברה איתי בכלל, רק היתה מסתכלת עלי בעיניים הרעות שלה. אמרתי לילדים שלי: תראו, אמא שלכם תנסה להרוג אותי, עוד פעם. ביום רביעי בלילה הלכתי לישון בשעה תשע. בחדר איתי ישן הבן הצעיר מאיר, ובחדר השני אליהו עם אמא שלו.

"ככה בשעה שתיים התעוררתי והלכתי לבית-השמוש. הדלקתי את האור וראיתי שעשיבה ישנה עם אליהו בחדר שלה.

"בשעה ארבע התעוררתי פתאום. הרגשתי שאני חלש ורטוב כולי. חשבתי שזה זיעה, אבל כשהדלקתי את האור, ראיתי ש"אני כולי מלא דם. היה גם דם על החולצה. ועלי-יד המיטה היתה הטוריה, גם כן עם דם. הלכתי לחדר של עשיבה, היא לא היתה. הערתי את אליהו ואמרתי לו שיקרא מהר

לאשה בהריון

המתנה חננה ביותר — ספרו של

פרופסור יוסף אשרמן
"לקראת אמהות"

לחשיג בכל חנויות-הספרים

אם קולה אז

טאפו קולה

נערת-הצל-שים

נילי לבקוביץ התל-אביבית היא בחורה עם הצלחה: הולך לה בחוגים הטובים יותר — ואני מתכוונת לטובים, לא רק למפורסמים או לסגורים. תשפטו בעצמכם: בהתחלה היתה ילדה התמירה והבלונדית חברתו של ד"ר יזהר חרולי, הרופא התל-אביבי הצעיר בבית-החולים בתל-השומר, נער-שעשועים העושה חיים בכל הדיסקוט-קים.

אחרי-כך הסתובבה זמן-מה עם דודק שיף, המיליונר המאוכזב, אחרי שזה

נילי

התגרש מאשתו הצעירה והיפה אלה שפירא-שיף, אותה מצא דודק עם קציני-צנחנים.

אבל למרות המתנות והפניקים בהם מינק אותה שיף, זה לא היה כנראה בדיוק מה שנילי מחפשת.

השבוע התברר מה בדיוק היא מחפשת: דוקטור ובעל-צל"ש. והכוונה, הפעם, לא עוד לזקטור חרוזי אלא ל-דוקטור אחר, יצחק גליק שמו, העובד בימי-שלוש כרופא בבית-החולים „ביליני סוף", ואשר קיבל צל"ש במלחמת-ששת-הימים על פעילותו המצטיינת.

יצחק, שהוא כבר בן 38, נפרד לאח-רונה מאשתו, ילדית-בראזיל, הנמצאת עתה בחופשת-מולדת. ואילו ד"ר גליק נמצא בחופשת-אהבה.

היצוא הנאה ביותר

כשעמד להיערך הירד הבינלאומי אקטופו 67 במונטריאל שבקנדה, החליטה כמור בן גם ישראל להקים שם ביתן, כדי לעורר את הייצוא שלה.

כדי לעשות זאת בחן ובסיגנון, נסעו לקאנדה 13 דיילות-ביתן ישראליות וחמודות. השבוע התברר מה היה הייצוא הכי מוצלח בביתן ישראל: הדיילות עצמן.

זה התברר, קודם כל, בנשואיה של יהודית פיינר (21), סטודנטית חיפאית יפה ושובבה, שנישאה לבחיר-ליבה הקאנדי-יהודי אירבינג, אשר בא לחיפה והעמיד חופה בעיר-הכרמל, ביום ג' שעבר.

אחריה תלך דיילת יפה בשם קיה הרודר (24), שתישאה לסטודנט-לרפואה אותו פגשה גם כן במונטריאל.

השלישית היא רעיה מנני, בתו של שופט בית-המישפט העליון אליהו מנני. רעיה הצליחה להימלט מכל היהודים הקאנדיים הטובים, עם האמרות הטובות, שבאו לשחרר את פניה. אולם בדרכה חזרה לארץ, נסלה כפח.

הפח הוא כחור צרפתי אותו הכירה ב-פאריס.

הבחור, סוחר צעיר, בן למשפחה פאריסאית עשירה, הגיע לפני כחודשים לארץ, בדיוק לחמישה ימים. רעיה הסבירה

אשת המלחין

המלחין דובי (דבר אלי בפרחים) זלצר השיג שיא ישראלי חדש: נשואיו בשנית נערכו שלושה ימים אחרי גירושיו מאשתו הראשונה, הזמרת גאלדה גיל. בעולם הגר דול והרחב זהו שיא שנשבר כבר מזמן; אבל במדינות מתפתחות כמו ישראל, זה הישג של ממש. כי דת ישראל דורשת ל-המתין לפחות חודש בין גירושין ונשואין בשנית.

דובי יכול היה לעשות זאת משום שגירושיו (הותיים) נערכו בניירורק. כלתו החדשה המתונה לו שיצא מטקס הגירושין, ויחד הם טסו למקסיקו כדי לערוך שם נשואין מקסיקניים. בנשואין כאלה אפשר לחתן יהודי עם נוצרית קתולית בלי שום בעיות מיוחדות. כך הפכה האופנאית הא-טלקיה הבלונדית גרציאלה פונטאנה לאשתו של דובי זלצר.

גרציאלה היא בעצם כבר ישראלית מזה שנה. היא הגיעה לארץ מיד אחרי מלחמת-ששת-הימים כדי לסייע לאופנה הישראלית, תיכונה דגמים למען מכון הייצוא וסייעה

דובי

הנמר מת"א=הקטנה

היא חידרה אחריו, הוא חזר אחריה — והשניים הלכו, כמינהג הימים ההם, אל החולות. אבל ההתרגשות שלהם היתה כה גדולה, שברגע הקריטי לא יכלו להיפרד זה מעל זה. המצב היה כה חמור, שהם נאלצו לקרוא לעזרה. באו שכנים והשניים הובלו לסיפול — לרופא הירוע, שהיה היחיד בסביבה. שנתיים לא הפסקו לדבר על ה-מקרה הזה.

זה לא נוגע כל-כך בגולנד עצמו. אבל אני גם לא סמנתי ידי בצלחת, הוא אומר. לא הייתי יפה אבל היה לי חן. צבע העיניים התכול שלי והשניים המבחיקות עשו את הרושם המתאים.

הגבר בעל הגוף הנאה התורן היה דו"קא שמואל רודנסקי. כל הדרות הש-גענו אחריו. אבל למזל הוא היה פרסר גם אז, ובעיקר קבע פגישות וניהל רומאנים עם הנערות שעבדו במיטבחי-הפועלים. כך היתה לו פרוסקציה, והוא קיבל מנות יותר גדולות. נחגנו להחליף חוויות ומכתבי-אהב, בות, רודנסקי ואני.

היו ליוסף שיטות-חזרו מקוריות: הוא נהג לספר להן על רוחות וסדים, לקרוא את כף-ידן, וכשהן מתרגשות, הפליט: „אשה צריכה לתת את הכל לגבר ולקבל ממנו את הכל". ואז היה ניגוש לעניין.

שאלתי את גולנד אם אשתו לא תפסה אותו אף פעם. „כן", הוא מחייך, „פעם אחת. בבית-מלון בחיפה. קמתי, לבשתי את המעיל של החליפה על מכנסי-הפיג'מה, ו-רצתי אחריה.

„מיה נעלמה. רצתי לתחנה המרכזית של חיפה ושם מצאתי אותה יושבת באוטובוס. צאי או שאני מוריד את הוואקס ונשאר בפנימיה! איימתי. את החצוצות שלן תשמור לקהל שלן בתל-אביב? ענתה — והאוסר בוס נסע. לקחתי מכונית ונסעתי אחריה לתל-אביב. שם התפייסנו."

גולנד

חמודה בת 15. אבל בזמנו הוא היה לא סתם רוק: הוא היה אחד ההוגלים הגדולים של תל-אביב הקטנה, נמר ממש.

„האפיונה החזקה ביותר שאני זוכר", סיפר לי השבוע הנמר גולנד, „נוגעת באש-תו של רופא ירוע מאוד שהתאהבה אהבה לוהטת במוסיקאי צעיר. בסוף

לו, כי הוריה הם מבני-האצולה היהודית החברונית ושהם לא יסכימו שתינשא לסתם גוי — אפילו אם הוא עשיר.

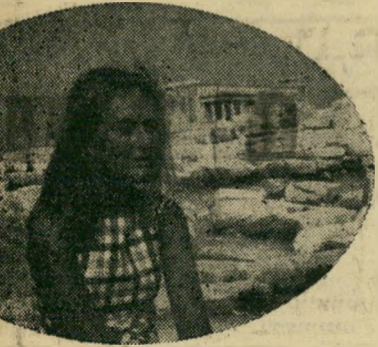
הבחור חזר לצרפת והמשיך להציף את רעיה בתחונני-קורסונדנציה. לפני כשלושה שבועות נעלמה רעיה ממישרד-הסעד, בו היא עובדת סוציאלית.

היא נסעה לחמישה ימים לציריך, שם המתין לה הידי, אשר הפך באותו מעמד לארוס — על אפם וחמתם של הוריה. אז עכשו אתם מבינים למה כדאי להקים ביתן ישראלי בכל הירידים הבינלאומיים?

אגב, גם היריד הגדול הבא, שיתקיים ב-1970, עלול לעשות בעיות אצל הוריה-הידי לוח המסורתיים: הוא ייערך בטוקיו שב-יפאן — ואני, למשל, לא יודעת על בלי-כך הרבה יפאנים שהם בני דת משה וישראל.

בעריכת שבוע האופנה הישראלי. את דובי פגשה במיקרה במסיבה שערך האמרגן גיורא גודיק, כאשר מלאו 350 הצגות למחזמר קזבלן, שדובי הלחין את מנגינתו תיו.

כשהתפתחה הידרות בין האופנאית הא-טלקיה, שמקום מגוריה הקבוע הוא בפאריס, לבין המלחין הישראלי, הגיע דובי למסקנה כי בא הזמן לחת גושטקה רשמית בינו לבין אשתו גאלדה. שכן בשנים האחרונות התפתחו הקאריירות הפרטיות של השניים

גרציאלה

בכחונים שונים, והם נפגשו רק לעיתים רחוקות.

הכל נעשה בידירות ותוך הבנה. גאלדה ירעה על גרציאלה ועל תוכניתו של דובי לשאתה. היא ויתרה עליו, ודובי ויתר על החילה המשותפת שלהם בסביון. אבל גאלדה היתה להניח לזוג הצעיר להתגורר בחילה זו עד שיסדרו ועד שתחזור לארץ. מה שמצחיק הוא שדווקא עכשו, אחרי הגירושין, נראה שגאלדה ודובי יתנו יחד זמן רב במקום אחד. גאלדה עומדת לקבל תפקיד ראשי במחזמר חשוב בברודוויי. דובי נוסע לברודוויי, שם תועלה בקרוב המניה של איציק מאנגר, עם המוסיקה שלו. ישנם כל הסיכויים שגם המחזמר קזבלן בגירסתו האנגלית יועלה בברודוויי, כך שדובי יאלץ לשהות שם זמן רב.

מה שבטוח הוא שעכשו הוא לא ישאיר את אשתו החדשה להמתין לו בתל-אביב. היא מתכננת להתגרש ולהינשא לדובי שוב, בנשואין יהודיים כשרים.

נברא רבא אחר היה העיתונאי אורי קיסרי, עליו אמרו, לדברי גולנד: „אצלו החוש האסתטי והחוש האמנותי משמשים בעירוביה". על כי היה מסוגל לכתוב ביקורת על הצגת-אופרה המתחילה במיליט: „הזמרת השלישית מימין היתה נהדרת", כשנערת-המקהלה אינה אלא יפהפיה.

קיסרי גם נהג לקבוע, לדברי גולנד, ראי-יונות לכוכבות ולזמרות של תל-אביב הק-טנה — במשרדו, בשעה תשע בערב. למחרת הופיעה ביקורת נלהבת.

והיתה, כמובן, עוד פרשה שכל הארץ דיברה עליה: הרומאן הסוער בין חנה רובינא הצעירה והמוכשרת לבין המשורר הצעיר יפהפה אלכסנדר פן ממנו ביק-שה חנה — וקיבלה — בת-אהבים שנשאה בגאווה את שם-אימה: אילנה רובינא.

שאלתי את יוסף גולנד, לסיכום, אם הוא חושב שעלה על הצעירים של היום. „אני", אומר הנמר הצנוע, „אני? אנחנו היינו חלשים מאוד, בהשוואה לצעירים של היום."

ואני לא כל-כך בטוחה. הם עושים מעט ומדברים הרבה. יוסף גולנד עשה די הרבה — ודיבר רק כעבור עשרים וכמה שנים. ומה עושה גולנד היום? הוא מתכוון לנ-סוע לארצות-הברית, כדי להשיג מימון ל-סרט מוסיקאלי על נושא השלום. את ה-סרטים כתב גולנד, כמובן.

גירושיו הזוג המוזר

ביום ב' השבוע התגרשו בשעה טובה ובזמן טוב נעומי אדווה ובובי סחא. הגירושין היו דווקא הרבה פחות סוערים מן החתונה: את סוף-השבוע האחרון שלהם בילו השניים באושר ועושר במלון שרתון בתל-אביב. אחרי-כך הלכו לרבנות ושם הצהירה נעומי: „אנחנו לא משתווים כי אנחנו מעדות שונות. הוא ממוצא תימני ואני גרמניה."

הם קיבלו את הגט, ונעומי נסעה לחיפה, לחגוג את גירושיה עם שיירי-השאמפניה שעוד נותרו בבית-אמה — שהיתה גם עדת-הגט שלה — מימי חתונתה השיגעונית.

„מה שנשאר לנו מכל העסק הזה ששמו נשואין", אומרת עכשו נעומי אדווה, „זה: לי, חור גדול ברגל מהחיריות שלו עלי, כמה צלקות ועין אחת שלא רואת."

„ולו: פרצוף מלא צלקות כמו אינדיאני, שלוש אצבעות משותקות ועוד כל מיני סימנים."

האמריקאי שלא לדחוף את האף לעסק של אינו שלך. אך עד מהרה נהיה העסק של כולם, ועדיין אין איש מהם קם ואינו מנסה להפסיקם. הם פשוט — מפחדים. הביירוניס הסילו את חתימתם על כל הנוסעים.

הצופה יושב באולם באיננוחות, מתחילת הסרט ועד סופו. מתחשק לקום ולתת להם... סרט מצויין. מעצבן. מלא מתח.

עוד אחד

פעם פוכן, תמיד פוכן (מוגרב, תל-אביב; אנגליה) עוד מרגל סופרמן שהורג את כל האויבים ומתעסק עם כל הנשים. הוא יפה, גברי, שווה, חכם וחזק וגם צודק, כמובן. בערמוניות ובכוח הוא מצליח לחסל את כל אויביה המלכה, הוא, לבדו — נגד רישות-ריגול של כמה ארצות וכמה כנר פיות. העובדות בשביל מי שמשלם יותר. הוא נלחם בגברים, בכלבים, בנשים. הוא נלחם לבדו — וי מנצח.

קשה קצת ל-התמצא בסבך-המרגלים. לא ברור מי נגד מי ומה נגד מה. אבל בסוף — מתברר. מה שידוע מההתחלה הוא שאיזה מדען יוגוסלבי, מומחה למלחמת-חידקים, עורק למערב. האמריקאים מעוניינים בו, האנגלים אינם מעוניינים שהוא יגיע לאמריקה. הסוכן הבריטי נשלח לחסל אותו. באותה הזדמנות, הוא מחסל עוד הרבה.

ישראל

למרתפים!

ממשרדו של יגאל אפרתי מתלוננים על כך שסרטו של ז'יל דאסן על מלחמת-ששת הימים מופץ בחוף-לארץ, ומקלקל את סר כויו של הסרט הממלכתי ששט היםים ל-הימכר שם.

התלונות הללו בטעות יסודן. אם משהו מקלקל את סיכוייו של הסרט הממלכתי ל-הימכר, הרי זה הסרט עצמו.

אפשר להבין שבארץ הולכים אנשים לראות אותו כדי לראות את עצמם, את המלחמה שלהם. אבל מדוע ירצה משהו, שזאת לא היתה המלחמה שלו, לראות סרט כל-כך רע? חסרים סרטי-מלחמה טובים יותר?

יכול להיות שאם הסרט לא יימכר בחוף-לארץ, תפסיד הממשלה קצת כסף. אבל אם הוא כן יימכר, תפסיד המדינה הרבה אהדה ויחס טוב, ששחים בסופו של דבר הרבה כסף. כי אם ככה נראית המלחמה שלנו, מלחמה של ברול ועוצמה צבאית, ולא מלחמה של אנשים הנאבקים על זכותם לחיות — את מי היא יכולה לעניין בכלל?

הסרט של ז'יל דאסן לא יכול להפריע לסרט הממלכתי, כמו שכל סרט לא מפריע למישהו. יש מקום בעולם להרבה מאוד סרטים, בתנאי שהם טובים.

ויוצריו של הסרט הממלכתי, אם יש להם שכל, יקחו אותו, יעספו אותו, ויכניסו אותו למרתפים, שאף אחד לא יראה אותו יותר. בושח כזאת אפשר להראות בבית, אבל למה להפיק אותה בחוף?

תדריך

אמנות

בדראמה חזקה מתוארת בעיית האלימות באמריקה, וחוסר-האונים של האזרחים, כי סרט המצויין **תקרית בניירורק** (אס-תל, תל-אביב). חיה ואהבותיה של נערה פשוטה, פועלת בבית-חרושת מתוארים ברגש עמוק ובכישורן נדיר עלידי הבמאי הצכי מילוס פורמן, בסרט **אהבותיה של בלונדינית** (פאר, תל-אביב). יצירתו הגדולה של ג'יימס ג'ויס, **יוליסס**, בה מתוארות עשרים וארבע שעות בחייו הכמר סים והגלויים של יהודי מאבלין, הועברה על הכד והפכה יצירה קולנועית גדולה לא פחות (פאר, תל-אביב).

פעולה

תסביכי-אדיפוס מדריכים את כל המשתתפים בספורו של חונקים-בסרט **חמשי נשיקות חנק** (אלנבי, תל-אביב). משחק מעולה, בסרט עשוי היטב: כושים ולבנים שואנים ונאבקים זה עם זה בעלילה בלשית, בה חוקר שוטר כושי מיקרה רצח בעיר דרומית-לבנה בארצות-הברית, בסרט **כחום חליקה** (הוד, תל-אביב).

סרטים

חיים על ערימת זבל

לעולם לא אשכח את... מה שמו? (סטודיו, תל-אביב; ארצות-הברית) המוצר העיקרי של המאה העשרים הוא הי-אשפה. אומר אורסון חלס, בתפקיד בעל-משרד-פירסום גדול, לאחר מעוררו, במאי סרטי-פירסומת וגיבור הסרט, "בעוד מאתיים שנה יהיו חמישה אנשים על כל מטר מרובע, והם יעמדו על ערימת-זבל".

השאלה העיקרית היא — אם אנחנו נהיה על הערימה, או מתחתיה, ממשיך הבוס. אבל אני חי היום, ולא בעוד מאתיים

"פעם פוכן, תמיד פוכן" פעם קופה, תמיד קופה

שנה. עונה הבמאי הצעיר, וזוהי את עברו דתו. אשתו ואהובותיה, כדי להחליף בחיים חדשים, הגונים ושקטים. סאטירה חברתית שנונה, דיאלוגים פיק חיים, משחק טוב וצילום קורקטי. עושים את הסרט למשהו שבדאי לראות. בסרט משולב סרטון-פירסומת — שהוא כשלעצמו יוצא-דופן, מרתק ומצויין.

זה גברים, זה?

תקרית בניירורק (אסתר, תל-אביב; ארצות-הברית) בניירורק. שעה שחיים אחרי חצות. כמה מאחרים נוסעים הביתה. וזוגים, שחזר מביקור אצל בנם, שני חיללים חוזרים מחופשה, גבר בני-העמידה, שבגלל שיכרות איבד את מישורו ומשפחתו; וזוג עם בתם, בת הארבע, עוד זוג, חשוך ילדים, המסוכסך בגלל זה; נער ונערה שכל הזמן מתנשקים; קבצן ישן; הומוסקסואל; גבר כושי שנוא-לבנים ואשתו.

כל אלה מודמנים לקרן אחד ברכבת ה-תחתית. שני בירוניס מצטרפים, ומתחילים להציק לנוסעים. איש אינו מגיב. חוצפתם גוברת. הם נטפלים בזה אחר זה לכל נוסעי הקרון, מתעללים בהם.

לאורך כל הסרט כלואים 15 איש בקרון. לאורך כל הסרט מתעללים שני טיפוסים נאלחים ב-13 אחרים הגונים ומפחדים. בהתחלה, אפשר לחשוב שאף אחד אינו מתערב, כאשר מציקים לאחד, בגלל ההרגל

החברות

המשתתפות

במיצע

לא רק כתר ותהילה מצפים למלכה וליתר המתחרות. מיטב החברות בארץ יעניקו להן מתנות יקרות וטיפול מלכותי.

שעון מצויין — למצטיינים

טיסו

יצרני השעון השווייצרי בעל המוניטין העולמי ("שעון מצויין — למצטיינים") יעניקו למלכה שעון מותאם למלכת המים: שעון תת-מימי יקר ערך.

אלסטקס

יצרני בגדי-הים המחוללים, יעניקו למלכה בגדיים שיחיה חידוש באופנת בגדי-הים. הם גם יחלקו בין משתתפות ה-שף בגדיים אשר יוגרלו בערב ההכתרה.

רבולן (ישראל) בע"מ REVLON

מוצרי איפור ושיוף קיץ 1968

לקראת נשף ההכתרה תקבלנה המועמדות את תכשירי השיוף של רבולן (מערכת מוצרי "ברונזי-לאסטר") כדי שתופענה שחומות בערב ההכתרה.

אוולין

מכון ליופי, להרזיה ולייצוב הגוף, ברחוב דיזנגוף 101, יאפר לפי מיטב כללי האיפור החדש את כל המועמדות.

מקרנות ומסרבות Bell & Howell

מקרנת דגם 455 סוכר אוסוואטית לסרטי 8 מ"מ וסופר 8

מסרבת חושבת דגם 440

בל אנד האוול

מסרבת 440 — שי למלכת-המים, שבה תנציח המלכה את מעמד הכתרתה.

תכשיטי דני

תכין את כל המועמדות לקראת שני הנשפים במכוני התסרוקות שלה ב"תל-אביב, ברחוב מאפו ובמלון "דן". ביט, ויעניקו לה ממיטב תכשיטיהם.

אנטה

אלד

חברת הסריגים המפורסמת תעניק מל-תחת-בגדיה מפוארת למלכה הנבחרת.

מלכת המים '68

ביום ראשון הבא תיסגר רשימת ה' מועמדות לכתר המלכה. עד אז יכונן לות הן להתקשר טלפונית עם מספר 231422 תל-אביב, בין השעות 4—6 אחרי הצהריים, ולקבוע מועד לצילום. ועדת התחרות כבר עוסקת בימים אלה במיון המועמדות, לשם קביעת 20 הסופיות אשר תתחרנה על הכתר בנשף ההכתרה. למלכה המאושרת מחכה, נוסף לכתר ולשפע המתנות היקרות, גם הפלגה לאירופה ובחזרה, במחלקה הראשונה של "קווין אנה מארי", אוניית הדגל של חב' גריק ליי.

גיטה שטרן היא נציגת הדרום בתחרות זו — ליתר דיוק, מרחובות. היא בת 16, מציגה בגאווה שיער ועיניים חומים. נולדה בארץ להורים שעלו מהונגריה. ספורט: כדורסל, במכבי.

עדי סעד צברית מחיפה, בעלת תחביב לאי-שיגרתי: איסוף בולים. יש לה כבר אוסף מכל ארצות-הערב. המראה האכזרי שלה אינו משקר: היא יודעת — מלבד עברית ואנגלית — גם ערבית.

אם לא הבטחת לעצמך כרטיסים לנשף בחירת מלכת המים — עשה זאת בהקדם. הכרטיסים אוזלים במהירות.

נשף הבחירה ייערך במוצאי-שבת 13 ביולי, בשעה 8.30 בערב, על כרי הדשא של מלון "רמת-אביב". מלבד החווייה העיקרית של הערב — בחירת המלכה וסגנוניתה על-ידי באי הנשף — מחכה לך תוכנית שתהפוך את הנשף לחלום ליל קיץ:

- ✱ מנחה: שמואל שי
- ✱ זמר הג'אז ג'ימי לויד
- ✱ שלישיית אדלר
- ✱ כוכב מיצעדי-הפזמונים אברהם טולי-דאנו
- ✱ הזוג המזמר אלכסנדרה ועודד
- ✱ דויד קריבושה ותזמורתו
- ✱ ותזמורת-אורחת של מועדון "צברה".
- כרטיסים להשיג במשרדי "לאן" וביתר-ה-משרדים, וכן במערכת "העולם הזה".
- גם בירושלים נמשכת המכירה לנשף ההכתרה, במלון "הולילנד" במוצאי-שבת 20.7. כרטיסים במשרד בן-נאים ויתר המשרדים.

אריאלה סיון צברית ילידת תל-אביב, בת 17 ולומדת בתיכון, אבל כבר מתנשאת לגובה של 1.72 מטר. היא בלונדית, בעלת עיניים גדולות וחומות, אוהבת לשחות, ובעיקר אוהבת חיות.

נולדסטאר * נולדסטון

קסדות

לרוכבי אופנועים וקטנועים

בתוספת מנועול קטן ויעיל תוצרת חוץ להשיג כחניות שלי Shely

אביזרים לרכב בע"מ

תל-אביב: חנות מרכיבות, רח' השרון 19, סינת השפלה 3, טל. 30607

סניף: רח' אבן גבירול 68, ליד קפה רחל החדש, טל. 226580

סניף: חולון: רחוב חנקין 42, בנין סבוי

באר-שבע: חברת שחן, רח' מדסה 46

סניף: ירושלים: בל-גר בע"מ, רח' שמאי 23

סניף: חיפה: החברה ברחבי הארץ.

עוד ימים ספורים

למבצע

ההנחות

הגדול

50% — 20%

הלבשת הריון

במבחר עשיר של דגמים

יהודית

תל-אביב, רחוב הכרמל 39, טלפון 56980

פתוח כל היום

SCHAUB LORENZ

RADIO TELEVISION

האלקטרוניקה

במדינה

(המשך מעמוד 18)
מופקר כערכון — שני מיכתבי-ערבות מן הבנק, האחד על סך 4000 ל"י, השני על סך 500 ל"י.

בו ביום ניתנו מיכתבי-הערבות, בעזרתם ניגשו השניים לבנק הגזוזת וחיסכון, קיבלו צ'קים בנקאיים שאפשר לפדותם תמורת מזון מיום בכל בנק. המכתב של 4000 ל"י לא שונה, רק השני שונה פי אלף.

מי יכול היה לעשות זאת? תחילה סברו, כי הזיוף נעשה מחוץ לבנק, אולם האותיות שנוספו היו זהות לחלוטין למקוריות, וגם סכום הבולים שהוטבעו על המיסמך התאים לערבות של חצי מיליון ל"י ולא של 500 ל"י. מכיון שהבולים הוטבעו במכונת-יד בול של הבנק, ברור היה כי הזיוף נעשה בעזרת פנימית — של משהו מעובדי הבנק.

המיליונר שנכשל. המשטרה החלה מחפשת את סימון ופיסרוי, גילתה — ללא הפתעה מיוחדת — כי השניים בחו"ל, היא שמרה על התגלית בסוד, והמתנה, ואז חזר פיסרוי מנסיעת-עסקים באירופה — ונעצר מיד. אך טענתו היתה: "אני לא יודע כלום. קיבלתי את מיכתבי-הערבות והעברתי אותם לסימון — כטובה אישית."

לא נותר אלא לשים יד על סימון, ולש- אול אותו כמה שאלות. מיד הסתבר שה- דבר מסובך במיקצת: כי האיש נמצא בי- רומא וסירב לשוב ארצה, על אף בקשתה של ישראל מתאגיד-ספרות. אשוב כשאגמור את הפקת הסרט חמישה ימים בסיני, השיב כי האיש הוא גם מפקד סרטים. כשם ש- הוא קבלו, ואיש-פיננסיים, ומנהל חברות, ו- בנקאי, הכל, ובכל הוא ניכשל. הוא גילגל מיליונים — ולבסוף נולדו המיליונים בין אצבעותיו.

איסדרים בבאר-שבע. בפעם הרא- שונה שכוכבו דרך בשמי העסקים הישרא- ליים, היה זה בבאר-שבע לפני 16 שנים. אז היה עולה חדש-יחסית, שבא ארצה מ- רומניה, עם קום המדינה. הוא היה אז בן 28, מלא שאיפות ותוכניות. הרבה מעל ל- תפקידו, כפקיד-אחראי במפעל בלוקים של טול-בונה בבאר-שבע.

אחר יכול היה להתגאות בהתקדמות מ- פועל שכיר אצל קבלנים, אך לא סימון.

מבוקש סימון

הכל — ולא כלום

ב-1960 התגלו איסדרים במפעל-הבול- קים. לא הוכח שום דבר נגד איש, אבל מאיר סימון החליט כי די לו — והוא הת- פטר, עבר לתל-אביב ונכנס לעסקי-תיווך. הוא מצא שותף בשם אברהם גולדברג, הקים עימו חברות לבניה, תיווך, לביטוח. הוא גם ידע לגייס משקיעים מחו"ל, למימון תוכניות-בניה עצומות: בתי-מגורים של 12 קומות, שורות של בניינות-עשירה.

המנהל עזב את הארץ. יום אחד נעלם גולדברג מן השותפויות. היה זה אח- רי שנתפס במעילה הקשורה בפצויות מוג- רות. הסתבר כי ניהל משרד שהתמחה בה- צאת כספים בעזרת מיסמכים פיקטיביים.

בעוד השותף מסתבך בפלילים, המשיך סימון לטפס. כל מיני אנשים עזרו לו, אחד מהם היה מנהל סניף בנק המזרחי בבניין אל-עז בתל-אביב. למרות שחובתו היתה לדאוג שהאשראי לסימון לא יעבור גבול של 30 או 40 אלף לירות, הירשה לו אשראי של שלושה מיליון לירות כאשר התגלה ה-

העולם נרעש מארד הימים

הישראלים שפרץ ובומל: דובר

אנחנו לא יורדים ממנה, הסבירו בלהיטות משה לוי ויעקב שלמה ל- קונסול הישראלי, אשר עלה על סיפון או- רניתם, אבוקדוקור, בלחייט שוטרים אנ- גליים — כדי לסלק מן האונייה, על-פי בקשת איגוד הימאים הישראליים.

ליתר תוקף, אף נעמד צוות-האוויה, ה- מוש בסנינים ובשרשרות-כרזל, סביב ה- פמליה המכובדת. לוי הורה שלא להרשות לקונסול, לשוטרים ולפקידים האנגליים, ל- רדת מן האונייה — עד שלא יסיים להרצות את טענותיו בפניהם.

עיקר דבריו: אין זה סיכסוך-עבודה רגיל. זהו מאבק אירגוני, הנוגע ליחסים בין ה- ימאים לבין ההסתדרות הכללית.

יעקב לוי הוא דמות ידועה בחוגי-הימאים. לפני כשנתיים, אירגן מרד על אוניית-צי-ים אילת, בהתנגדו לשינויים אותם הציעה ה- חברה, ואשר עמדו לפגוע בימאים.

את המרד על אבוקדוקור, השייכת ל- החברה הימית להובלת פרי, אירגן מזה שבועיים. "אין אנו מורדים כנגד החברה, או נגד הקפטן", הסביר לוי. "אנו מורדים נגד איגוד הימאים, המכור להסתדרות ומש- מש שוט בידה כנגד הימאים."

★ ★ ★

לפני כשבוע שלחו לוי ושלמה מי- רק להעולם הזה, בו הודיעו על המרד העומד לפרוץ, כעבור מספר ימים הגיע מיברק דומה לאיגוד הימאים ולהחברה ה- ימית להובלת פרי, ובו הודעה על שביתת- האטה של 11 מאשרי-הצוות, שמטרתה: לה- ביא להקמת איגוד ימאים חופשי ובלתי- תלוי, שיילחם למען הימאים ולא למען ה- ועד הפועל.

הכרזת-השביתה גרמה להתפתחויות נוס- פות: רב-חובלה הפולני של האונייה שינה את נתיבה והיפנה את חרטומה לעבר הנמל האנגלי דובר, במקום ברמרהאפן הגרמנית, כדי ש-אם תהיינה צרות לימאים הישראליים עם המשטרה — שלא יהיה זה עם הגרמנים.

מנהיג המרד לוי

רת המשטרה האנגלית, את הימאים ה- שובתים.

★ ★ ★

אולם גם הימאים בארץ לא טמנו ידם בצלחת. ביום שלישי נערכה הפג- נה של 300 ימאים, שהוהים עתה בחוף, ההפגנה צעדה ליד משרדי איגוד הימאים ב- חיפה, תמכה בשובתים של האבוקדוקור.

המרד על "אבוקדו קור"

יוסף וייס, ימאי ותיק, אף החל לארגן קרן אשר תממן פעולות-הסברה ותיהפך גם לקרן-שביתה, במידה ותפרוץ שביתה כללית של ימאים.

על האבוקדוקור עצמה, הצטרפו כל אנ- שייהצות אל ה-11: הימאים החליטו למנוע בכוח את הורדת מנהיגיהם מן האונייה. נראה כי מעשיהם של לוי ושלמה עשוי להיות הניצוץ שידליק את אבוקת-המרד של הימאים — נגד איגוד מיקצועי הנואג יותר לשליטת ההסתדרות על יורדיהים מאשר להגנת האינטרסים שלהם.

פחות מבינים היו אנשי איגוד הימאים הישראליים. איש-ההסתדרות יונה יגול נתן הוראה לאנשיו להתחיל להשמיץ את המור- דים בעיתונות הישראלית.

ואומנם, הדבר נעשה בהצלחה רבה. בי- יחוד לאור העובדה, שהעיתונאים החיפאיים זוכים בטובות-הנאה שונות, אותן מעניק האיגוד, ושלכן כדאי להם לשמור על יחסים טובים.

אנשי האיגוד, יחד עם אנשי החברה ה- ימית להובלת פרי, ססו לדובר כדי להמתין לאונייה, להוריד ממנה "אפילו בכוח ובעז-

ענין, החליטה הנהלת הבנק לשמור אותו בשקט. המנהל עזב את הארץ, וחשבונו של סימון עבר לסניף הראשי של בנק המזרחי, שם יוכלו המנהלים לפקח עליו ביעילות-יתר ולנסות לקבל את המיליונים בחזרה.

אל תוך חשבון זה הכניס, לפני כשלוש שנים, סכום של 150 אלף ל"י, אחרי ש- חזר מנסיעה קצרה לפאריס. היו אלה, ל- דבריו, דמיתיון שקיבל ממשקיעים בחו"ל, עבור חלקו ברכישת בניין חלון עצמאות בכיכר דיזונגוף והבטחת רשיון להפיכתו ל- קולנוע. העיסקה בוטלה בינתיים, אך ה-

עמלה שולמה. **משפט מפיח-כנפה.** בסך הכל נחשב סימון לאיש-עסקים לרוגמה. הדירה שקנל בצפון תל-אביב ב-70 אלף לירות היתה יק- רה, אבל לא יותר מדי. מכונתו — הרשו- מה על שם אשתו — היתה מפוארת, אבל לא יותר מדי. הרויחות שמסר למסי-הכנסה

היו מדויקים, אבל לא יותר מדי. כפי ש- מעיד המשפט שהוגש נגדו על השמטת מס בסך 55 אלף לירות מהצהרת-הוון, בדיוח של שנת 1963.

באו ימים רעים. לסימון נעשה קשה יותר ויותר לגלגל עסקים. הוא הסביר כי המיתון הוא שפגע בו: ערך הקרקעות והבניינים שלו ירד. הוא גם טען, כי הילווה כסף ל- סוטרפין, וכשידידו מאיר הלוי הסתבך ולא יכול היה לשלם את חובות חברת הספנות, נשאר סימון דפוק, כשבדין שטרות של סוטרפין בסך של 1.2 מיליון ל"י. תמורת השטרות כבר קיבל כסף מכל מיני בנקים

— ועתה דרשו אלה שיחזיר את הכסף. בניין יחזיר? זאת היתה הבטיחה שרדסה אחרי בחודשים האחרונים. האם היא דחסה אותו לזיף את מיכתבי-הערבות של הבנק ליצוא? זה מה שהמשטרה רוצה לשאול אותו — אם וכאשר ישוב ארצה.

הבן הפחות-מפורסם של משפחת שר-הביטחון, **משה דיין**, הוא **אהוד** (אורי) דיין. אהוד החליט להשתתף אף הוא במבליה-הצהרית של בני-משפחתו. על-כן הקדים אורי, בן ה-26, המעבד את משק אביו בנהלל, את ההצהרה לשוטל-דין עצמה: "יש לי במשפחה מיניסטר אחד, סופרת אחת וארטיסט אחד — או פלא שאני צריך לעבוד קשה במשק כדי לפרנס את כולם?" • בין עיסוקיו הציבוריים וה-פרלמנטריים, מוצא ח"כ הגח"ל **שלמה כהן-צידון** פנאי לטפל גם בתחביבו — החברות באגודה המיוחדת של שוחרי הספורט בברית-השחייה בתל-אביב. הן-ריים באגודה הם צעירים בני הגילים 50-80, המתכנסים ומתעמלים בוקר-בוקר, בשעות המוקדמות ליד הבריכה. כפרס על השגיהם הגיש להם כהן-צידון לאחרונה שי מקורי: ביקור מאורגן בכנסת. בקרוב הוא עומד לערוך להם גם טיול מאורגן אל פיס-גת התרמון.

הרוחות של

אורי זוהר

תקרית בלתי-נעימה אירעה לשחקני בימת השחקנים. הם הגיעו עם הצגת השלום, לפי אריסטופנס, לזכרון-יעקב, הציגו שם בפני אולם מלא. בתום ההצגה יצאו השחקנים להשתחחח בפני הקהל, אולם אף מחיאת כף אחת לא נשמעה. לפתע קם אחד מהנוכחים וצעק לעבר הכמאי-השחקן, **אמנון מוסקין**: "אתם חושבים, שאם אנחנו בזכרון אפשר להביא לנו חרא כזה? תחזיר מיד את הכסף!" השחקנים מיהרו להיעלם אל מאחורי הקלעים, אולם הקהל לא הירפה מהם. הוא חסם להם את דרך-היציאה במכו-ניות וטרקטורים, דרש את כספו חזרה. רק בהתערבות המשטרה, אשר הגיעה בבהילות למקום, הצליחו אשתי-האשרון להחליץ ולצאת לכיוון תל-אביב. • הכוונה הגדולה של הספירטואליזם הישראלי, מנהלת אולפני-הסרטה הרצליה, **מרגוט קלאוזנר**, ניד-המה כאשר שמעה מפי הכמאי **אורי זוהר** כי הצליח ליצור קשר ספירטואליסטי מסוג חדש, כמוהו לא ידעה מעולם. "הספירי-טואליזם שלך לא שווה שום דבר", אמר זוהר למרגוט, "אני למשל הצלחתי לדבר עם סבא שלי, אבל דרך טלפון". "זה לא יתכן", התלהבה מרגוט קלאוזנר מהבשורה, ביקשה פרטים נוספים על צורת המגע החדשה עם עולם-הרוחות. איך עשית את

זה?" שאלה את זוהר. "מה זאת אומרת איך עשיתי את זה", השיב לה זוהר, "הסבא שלי גר בכפר-סבא ויש לשם חיוג ישיר". • **מירי זמיר**, מלכת-היופי של ישראל, לא תוכל לייצג את ישראל בתחרות הער למית לבחירת מיס תבל, למרות שניבאו לה סיכויים מזהירים בתחרות זו. הסתבר כי מירי רצתה כל-כך להיות מלכת-היופי, עד שהחליטה להעלים את העובדה שטרם מלאו לה 18 שנים, כפי שמחייבות תקנות התחרות. עתה, משגילו מארגני-התחרות את גילה האמיתי, החליטו להשאיר בבית ולא להסתכן ולהוליך שולל את מארגני תחרות מיס תבל. • את אכזבת-חיו נחל העיתון נאי **יוסף** ("תומי") **לפיד**, לפני שבר עיים. הוא מונה להחליף את **דן בראמון** בעריכת-האיונות במלון דן. לאחר שפורסמה עובדה זו במודעות הסתבר, כי רק כרטיסים מעטים נמכרו לעריכת-האיונות זה, ולכן הוחלט לבטלו. רק השבוע, כשפורסם מראש שלפיד יראיין את ח"כ **שמעון פרס**, בא הקהל למלון דן. • בעריכת-האיונות אחר, שנערך במלון שרתון, הצטרף הפיזמונאי **דוד מנוסי** למראיין **שמואל שי**, בחקירת המראיינים. כאשר ראינו את העיתונאי **שלמה נקדימון** על ספרו לקראת שעת האפט, המספר את סיפור ההתרוצצות המדי-נית בתקופת הכוננות, שאל דידי את נקדי-מון: "תגיד לי בבקשה, למי בעצם מראשי-המדינה התכוונת כשקראת לספר בשם שעת האפט? שלמה נקדימון נבון, לא השיב על השאלה."

החברים

של ינוקא

אורחת בישראל היא הזמרת **כרמלה קורן**, מי שהיתה כוכבת תזמורת חיל-האוויר ועשתה לפני שנים קאריירה של זמרת גדולה בגרמניה. כרמלה הגיעה לארץ עם בעלה הגרמני ועם בתה, מתכוננת לרכוש בית בארץ ולהתיישב כאן. • אמנית ידועה אחרת הרוצה להתיישב בארץ היא הרקדנית הספרדית **לאורה מולדור**. לאורה, המתגוררת במדרה, מופיעה בספרד ובארצות אמריקה הלאטינית עם להקת מחול בגראט על שמה. לפני שנים רבות גם ביקרה בארץ. עתה היא כותבת לידידה בארץ שיבררו את האפשרות להתיישבות כאן. לאלה שאינם יודעים: לאורה טולדו היא בתו של הסופר המצחיק **זלמן שניאור**, שהשתמרה. • הוגו המור ביותר של הבהמה התל-אביבית, הוציא אף הוא תקליט. הוגו הם הזמרת היפהפיה **ירדנה דרר** וחברה הקבוע מזה שש שנים, **אלישע נמרי**. השירים אותם משמיעה

באמצע הלילה חדרה

האשטרה לדירת הצייר

והחרימה את יצירתו

רשבע נוכח הצייר **גבריאל יערי**, שמל-קרבי נשוי, המרכיב קופאזים ב-שעות-הפנאי שלו (העולם הזה 1603). כי האינקוויזיציה לא הפסיקה לפעול — היא רק המרה את דתה ליהודית. כמו בספרד של ימיה-הביניים, נעזרת האינקוויזיציה הדתית בזרוע חילונית — המשטרה — כדי לכפות את חכ-מיה על היוצרים הכופרים. ובניגוד ל-קאטולים, ששרפו יהודים, משתפים ה-יהודים הקנאים פעולה עם הקאטולים. כי השבוע הוזמן יערי למשטרה. כש-חזר לביתו, אל אשתו **מרתיקה** הצעי-רה (20), נתלה אליו רב-פקד ושני שיט-רים, שבידם צי-חפוש. הם ניגשו ישר לקיר, הורידו קולאזי בגודל 20 על 20 סנטימטר ובו השח-קנית **בריש אוקלנד** יושבת על כיסא של כבוד — בדמות המאדונה הקדושה. ★ ★ ★

הסתבר, שכאשר ראו כמרים קא-תולים בארץ את הציור מאת ה-קדושה המודרנית באחד הצהרונים, הם התרתחו, פירסמו כתבת-מחאה בביט-אונס טרה סאנטה, המופיע בירושלים, בליחית התקפה חריפה על הצייר. משרד-הדתות, ובראשו השר **זרח**

צייר יערי ויצירתו

ואף לא התכוונתי להעליב איש! גם לו התכוון, ספק אם יש לאיש-מש-טרה זכות לחקור אותו על כך. בצרפת, למשל, רכש הרקטור של הטורבון תמור-נה, מעשה ידיו של אחד המהפכנים ש-

שעריה!

כבשו את האוניברסיטה, והמתארת את ישו העירום, מחזיק בתת-מיקלע. הוא תלה את זה בחדרו. אבל צרפת — אף זו של דה-גול — רחוקה מלהפעיל צנזורה חריפה כל-כך כלפי אמנות וחופש-הביע, כישראל ה-נאורה והדמוקרטית. התוצאה: אם יועמד גבריאל יערי ל-משפט, ייחפך ללא ספק לקדוש מעונה מודרני. לא פחות מן המאדונה שלו — ולסלם בינלאומי של אמן הנאבק נגד ה-כפייה המשטרית הקנאית, צרת-המוחין, של כל הדתות. ובינתיים מסרבים משרדי הדתות, ה-משטרה והפרקליטות הראשית להגיב על החקירה המחפירה.

זרחפטיג, היו אותה עת תחת אש-הביקורת על פעולותיהם נגד היישוב ה-חילוני. הם החליטו להוכיח שאין אצלם איפה ואיפה: אם אפשר לזכא את ה-אורח בשם הכפייה הדתית היהודית, אפי-שר לזכא אותו לא פחות בשם הכפייה הדתית הקאטולית. וכן אירע שבארץ של 1968 קורה מה שלא קורה עוד באיטליה של ה-ואתיקאן, בספרד של פראנקו או ברפוב-ליקות-הכננות הועירות של דרום-אמרי-קה: אמן נחקר במשטרה, יצירתו הוח-רמה, ויתכן שהוא יועמד לדין — בעוון ביצוע יצירה אמנותית. "האם אני עבריין?" התרתח השבוע יערי, "חקירות! משטרה! בית-משפט!

כנפיים למבוכיות

הקים שלישייה בצרפו אליו את אחיו ואת פרץ נאול (35), עולה מבריטניה, שהיה מורה למוסיקה בטבריה. זה ארבע שנים שהם מופיעים יחד. בזמן זה הספיקו להפיק שני תקליטים ולזכות בפרס ראשון בתחרות למפוחיות שאירגנה חברת המפוחיות הונג. אבל מה שניראה להם כשיא הביקוש אירע לפני שבועות מספר. הם עמדו להופיע בנהריה, כשקיבלו לפתע הזמנה לבוא גם לכפר-שבוע, "מצטרפים", השיבו, איננו יכולים להיענות להזמנה. אנו מופיעים בנהריה. מארגני-ההופעה בבאר-שבוע הבינו את הרמז. הם שכרו מטוס מיוחד של חברת כנפי ישראל. מנהל החברה, גרי רוב, הטים אותם בעצמו לכפר-שבוע ומשם, בתום ההופעה, כדי שיבצעו הופעה בנהריה.

האדלרים והמטוס הפרטי

אילו היה עולה בדעתם של הירדנים להפגין את ישובי עמק בית-שאן גם ביום הראשון, השבוע, היו הפגנים שלהם נופלים על ריק. מרבית תושבי ישובים אלה חזו במופע אמנותי באמפיתיאטרון בית-שאן. הופעת האמנים, שאורגנה על-ידי האמרגנים מרק-תורגמן וויטו, כללה מופעים של שייקה אופיר, צמד דרומ, גורג נהרי, אילן ואיגית, ויפה ירקוני. אולם שיאו של הערב היה מופע של להקה בלתי-מוכרת עד לפני זמן לא רב — שלישיית האדלרים עם מפותחות-הפה שלה.

בעצם רק שניים משלישיית האדלרים הם אדלרים באמת. אלה הם דני אדלר (28) ודורו אדלר (23). הם נולדו בסג'רה, שם היה אביהם, חיים אדלר, מנגן במפותחות על הגורן; ואילו סבם היה אחד ממעבידיו של דוד בן-גוריון.

רק דני ירש מאביו את האהבה למפותחות. אחיו העדיף כלינגינה אחרים. אבל כשיום אחד מצא דני בחנות מוסיקה מערכת מפותחות יקרה ורכש אותה, הוא

"אני אוהבת את אתה!"

כתבה „נערת הזהב“ הדנית שברחה מבעלה הרוצח — ומצאה את אייבי נתן בכלא

בצאתו מן הכלא, ירצה גם אותה. מריאן תכננה מייד תוכנית נועות. היא זממה לחטוף את בנה, לשלוח אותו לא פחות ולא יותר מאשר אל אייבי. כתבה מריאן לאייבי אודות תוכניתה: הוא (הבן) יגיע במטוס לישראל בתחילת חודש יוני. הוא נהדר, אייבי, וכל כך נפלא ומצחיק. הוא שובב אומנם ואיני יכולה לשלוט עליו, כי אני נעשית חלשה כשאני רואה אותו. הוא מסובב אותי והוא יודע שהוא יכול לעשות זאת. אני רוצה לתת אותו לך. אני רוצה שתהיה לבד עימו בלי עדי. הוא ילמד עברית וישן איתך ואני אשלוט לך מדי חודש כפי יכולתי. המיכתבה היה מונח במשרדו של אייבי כמה שבועות. בינתיים היה נתן טרוד מדי בעסקו מכדי לקרוא בו. אולם יום לפני כניסתו לבית-הסוהר, ב־10 ביוני, בעת ש־אייבי עשה סדר בניירותיו, גילה את המיכתב — וגדעם. הילד היה צריך להגיע לארץ תוך שלושה ימים. מריאן ציפתה שהוא יקבל אותו בשדה-התעופה. היה מאוחר מדי מכדי לעשות משהו.

★ ★ ★

אייבי ניכנס לכלא מעשיהו בהגיתו שמיכתבה של מריאן בדבר שליחת ילדו אליו אינו מכיל אלא אחד מרעיונות־הטירוף הרגילים שלה ושהילד ודאי לא יגיע. וכך גם היה. שלושה ימים אחרי שניכנס אייבי לכלא, נחת המטוס המיועד מדנמרק. הילד לא היה בו. מריאן לינד לא הצליחה לחטפו ממשי פחת־בעלה לשעבר. אך במקומו הגיעה מריאן עצמה לארץ — בתקווה שכאן תוכל למצוא את אושרה, ב־זרועותיו של אייבי. היא באה לרחוב דיונגוף ולקפה קלי־פורנייה, מלאת־תקוות, כשעל צווארה מדאלי־יון קטן ובתוכו שתי תמונות של אייבי, אותן לא הסירה מעל חזהו מזה ארבע שנים. ואז גודע לה לראשונה כי אייבי בכלא. אולם מריאן לא חזרה כלעומת שבאה. היא הלכה למספר חברות דניות, שהגיעו יחד עימה לארץ כמתנדבות, הצטרפה אליהן, אף היא כמתנדבת, ויצאה לקיבוץ גלעד־שבהרי אפרים. שם היא עובדת בחקלאות, בחלקת העבניות של המשק.

★ ★ ★

אותה שעה עסק גם אייבי בגידול אצטבניות, בגינה הגדולה של כלא־מעשיהו. לראשונה בחייו הוא עובד שמונה שעות רצופות ביום, בעבודה פיסית בשדה, כשהוא מתפאר בכך שתוך שבועיים הצליח, לבדו, לאסוף יכול של כסון אצטבניות. בשבועיים בהם הוא כלוא גידל אייבי זקן. רק מעטים יודעים את הסיבה לכך. בעוד שבועיים עומדת להיערך הצגת־הבכורה של סרטו החדש של אורי זוהר כל מזמר מלך. אחד מגיבורי העלילה בסרט זה הוא טייס־שלום בשם רפי כהן, הטס למצרים כדוג־מת טיסתו של אייבי. את התפקיד מגלם בסרט עודד קוטלר — כשהוא עטור־זקן. אייבי, שיקבל חופשה מיוחדת להצגת־הבכורה של הסרט, לא רוצה להשאיר ספי־קוט בליבו של איש שרפי כהן והוא — חד הם. משום כך הוא מגדל זקן. ידידיו עולים אליו לרגל, לכלא מעשיהו, שם הוא מקבל עשרות מיכתב־עיווד ומיברקי־ברכה. רק מריאן לעד לא הצליחה להגיע אליו. מדי שבת היא לוקחת חופשה מקיבוצה, באה לרחוב דיונגוף בתל־אביב, בתקווה למצוא את אייבי. היא אינה מאמינה שהוא יסרב לראותה, לפחות ולומר לה שלום. היא מוכנה להמתין עד שייצא מן הכלא. ואז היא עשויה להתאכזב — פעם נוספת. ספק רב אם תוכניות־השלום של אייבי נתן יתורו לו פנאי וכוח לאהבתה הנור־אשת של מריאן לינד.

כפול אברה אומה ואשה אברה. אני אוהבת אתה!
אני אוהבת אתה! אתה אומה ואשה אברה. אני אוהבת אתה!
אני אוהבת אתה! אתה אומה ואשה אברה. אני אוהבת אתה!
אני אוהבת אתה! אתה אומה ואשה אברה. אני אוהבת אתה!

אלא שבינתיים קרה משהו גם בחייה של מריאן לינד היפהפיה. חבילת נערות הזהב התפרדה. מריאן, שנשארה בדנמרק, התגרשה מבעלה. בנה נמסר להשגחת האב.

אלו הן ארבע נערות הזהב בתקופה בה היו רביעיית־זמר, שסובבה מסביב לעולם. מריאן לינד, שהתאהבה באייבי נתן, היא הגיעה לישראל במטרה לקנות את ליבו של אייבי.

יסידי־שלום אייבי נתן יושב בכלא מעשיהו, שם הוא מרצה תקופת־מאסר בת ארבעים יום, שהוא קיבל על עצמו במקום קנס. הוא יושב כדי לכפר על חטאו — סיסתיו הפארטיזניות למצרים. רבים מאוד כואבים את כאבו, סבורים שהוא יושב לשווא ושמיגיע לו, בעצם, חנינה. אך יותר מכל כואבת, כמובן — אשה. אלא שהפעם אין זו חברה קבועה של אייבי, או אשה הרואה או־תו לאחרונה: אלא דוקא מריאן לינד, יפהפיה דנית, שלא ראתה את בעל־קלי־פורניה מזה ארבע שנים, ברחיה החודש ממולדתה.

הבן

היא ברחה — כי בעלה לשעבר יושב אף הוא בכלא, כי עיון רצח. על כן שבה מריאן לינד אל זירת־אהבתה הישנה — אל רחוב דיונגוף התל־אביבי. וכאן היא מסתובבת, גואשת, מחפשת את אייבי ולא יכולה לתפוס שאף נתן כלוא. לפני ארבע שנים, כאשר פגש אייבי ל־ראשונה את מריאן, הוא היה הפליכוי מ־ס־פר 1 של רחוב דיונגוף. מריאן הגיעה אז לארץ כאחת מרביעיית־הנערות הדנית, שכינתה עצמה נערות הזהב. היו אלה ארבע יפהפיות, שסובבו את ה־עולם כלהק־זמר, הופיעו גם במועדון צבי־רה התל־אביבי, באחת מהופעותיהן נכח גם אייבי. מריאן משכה את עיניו יותר משלוש חברותיה. הוא המתין לה לאחר ההופעה ו־בין השניים נירקס רומאן. כאשר עזבה להקת נערות הזהב את ה־ארץ, נשכח הרומאן מליבו של אייבי — אך לא מליבה של מריאן. הסתבר, כי היכרותה עם אייבי עשתה לה משהו. היא התאהבה בו ולא היתה מוכנה לשכוח את הקשר.

★ ★ ★

מ־אז עזבה מריאן לינד את ישראל, היא לא הניחה לאייבי אף ליום אחד. הנערה המסוחררת המסירה עליו מיכתב־אהבה לוחשים, מדי יום ביומו. כל מיכתב היה נפתח במילים אלוהים שלי או אהוב חיי, ומריאן לא הניחה כל מקום לספק כי היא מתכוונת להתגרש מ־בעלה „האכזרי“, כדי לחזור לחיקו של אייבי. תחילה, עוד היה אייבי קורא את המיכתבים, אבל הוא לא השיב עליהם — מתוך הנחה שמריאן תתיאש ותחולל לכתוב לו. אך קצב־המיכתבים הלך וגבר, היו ימים בהם היו מגיעים שני מיכתבים ליום. והם הפכו מטורפים יותר ויותר. היא צירפה לכל מיכתב קיטעי־עיתונים, תמונות־גוף, תמונות מחייה. תוך זמן קצר נערמה במשרדו של אייבי ערימה ענקית, שכללה את כל האלבוים המשפחתי של מריאן — ובו כל תמונותיה, מיום לידתה ממש. כשנגמרו לה תמונותיה, היתה שר־לחת לו תמונות של הוריה, בעלה ובנה. העובדה שאייבי לא ענה לה אפילו על מיכתב אחד מאלה ששלחה לו, לא ייאשה אותה. היא אפילו למדה לכתוב עברית, סרחה לכתוב לאייבי בשפת־הקודש — וב־ניקוד מלא (ראה תמונה בראש העמוד).

ייתכן ואייבי לא היה עומד מול אהבה שכזו. אבל בינתיים אירע לו משהו. הוא הפך מפליכוי לאדם אחר. הוא האמין ש־מצא את ייעודו ואת הגשמתו העצמית, כי הקרבת כל אינו והונו למלחמה למען ה־שלום. מריאן היפה נשתכחה מליבו. הוא חדל אפילו לפתוח את מיכתביה, שהוסיפו להגיע, במשך ארבע שנים, מדי יום ביומו.

אחת מארבע

תמרורים

אושמז • שגריר ישראל בקנדה, אריה אשל, בעקבות התקפת-לב.

תבעה • בפעם העשרים, דונה רא"ש, מוסוליני, 77, תשלום גימלה מ-ממשלת איטליה. אלמנתו של הדיקטטור הפאשיסטי טוענת, כי מגיע לה תשלום כזה מהמדינה — אם כאלמנת-מלחמה, אם כאלמנתו של עובד-מדינה. הפעם, עקב שר-נוי בחוק הגימלאות האיטלקי, ייתכן שת-כה בתביעתה.

התגרשה •

דומייה

כוכבת הקולנוע הצר-פתיה סופי דומייה, הזוכה בארץ בעיקר בשל משיקה בסוכריות מופלגות. בעלה, שהגיש את הבקשה לגירור-שין, טען שהצלחתה של אשתו מפריעה לו בקידום הקאריירה שלו, כפקיד ב-חברת ביטוח. מנהל החברה נוהג לה-שיב לכל בקשת העלאה: "יתר ה-עובדים יחשבו ש-אתה מקבל העלאה רק בזכות היותך בעלה של סופי דומייה. לטובתך ול-טובת יחסי העבודה בחברה, לא אוכל להיענות לבקשתך."

נפטר • בגיל 58, אנדרו כהן, דיסלומאט בריטי שהגיע לשיא הקאריירה שלו כמושל אוגנדה, בשנים 1952-1957, ואשר עבר לאחר-מכן לייצג את בריטניה באו"ם. כלכלן מזהיר וכן לאחת המשפחות האשכנזיות החתיקות של בריטניה, התעניין גם בישראל (כה ביקר לפני שנים אחדות), אחרי שאביו, ואלטר סמואל כהן, שירת כמנהל המחלקה הכלכלית לארץ-ישראל.

נפטר • בגיל 67, ליפא יעקובי, פעיל ותיק במפא"י, יליד-אודסה, שעלה ארצה בגיל 20 ועבר את נתיב-העבודה החלוצי — פועל חקלאי, פועל בבית-החרושת למלט נשר, מזכיר ועד-עובדים — עד להיר-תו מזכיר מועצת פועלי-ישראל. בנו יצחק הוא סגן-אלוף בצה"ל.

נפטר • בגיל 68, התעשיין זאב ("וולדאק") גרודצקי, בעת שהיה בבית-מרגוע בבאר נוייהים בגרמניה. ליד ביאליסטוק שקיבל חינוך מסורתי ועור-ל-אביו לנהל את סחר-הטבק הסיטוני של ה-משפחה, הוא עלה ארצה ב-1925 והשתקע בהרצליה. את צעדו הגדול עשה כעבור שמונה שנים, כאשר הקים יחד עם עוד שותף את חברת אחפ"א, שתפץ בא-רץ מוצרים של מפעלים אמריקאיים ידועים כגון ברוק-ויי (משאיות), ג'י-רל (צמיגים), קונטי-ננטל (מנועים) ופיל-קו (מקלטרי-אדיו-ל-מכוניות). שאיפתו לעבור ממסחר ל-תעשייה הוכתרה ב-הצלחה, כאשר הסי-כימה חברת פילקו למסור לידיו זכויות

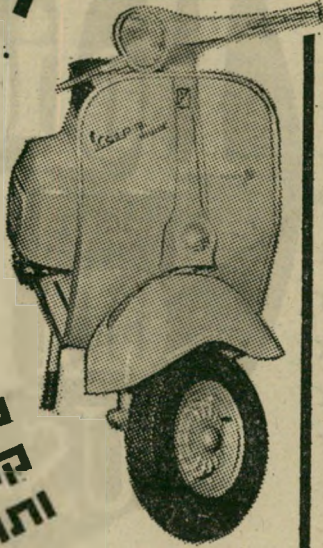
גרודצקי

לייצר בארץ את חוצרתה. יחד עם קואופ-רטיב הארגון ומשקיע יהודי מניו-יורק בשם יצחק שלום, הקימה אחפ"א את אמקור — והפכה את המקור החשמלי לנחלתו של כימעט כל בית בישראל.

נפטרה • בגיל 94, אחרונת הבי-לויים לאה הנקין, שעלתה ארצה עם משפחתה בגיל 20 ונישאה לעולה רוסי אחר, מרדכי הנקין, שהיה הפועל העברי הראשון במושבה גדרה שבדרום. כאשר ירד אחד המתיישבים מגדרה לרוסיה, ניתן מישקו לבניה-הזוג הנקין, שהקימו עליו מש-פחה עניפה (שבעה ילדים) וידעו תלאות וקשיים לא-מעטים. מרדכי, שכינה גם כ-מוכתר הראשון של גדרה, כתב לפני מותו לשני בניו הצעירים, שעבדו כפועלים שכי-רים ליד חדרה: "כילדי הארץ עליכם לז-כור שהצהרת בלסור לא תתגשם אלא ב-מסירות-נפש. קדימה! קדימה! ודי!"

האם זה נכון ש...

... שיש לה תמסורת-ישיבה. מהמנוע לגלגל האחורי-ללא שרשראות?
... שאורך חייה עצום מבחינה מיכנית-פיזיולוגית לפחות מקטנועים אחרים?
... שמרכז הכובד שלה נמוך-דבר המקנה נסיעה בטוחה ויציבה יותר?
... שהנסיעה בה רכה ונעימה. הודות לבולמי זעזועים הידרואוליים?
... שיש לה מנוע סגור מכל צדדיו, שקט ונקי תמיד?
... שהיא נקראת גם. המכונית על שני גלגלים?
... שהשלדה עשויה מקשה אחת של פלדה?
... שיש לה מבנה מיכני פשוט שמעטים בו החלקים הנעים?
... שיש בעולם 5 מיליון בעלי "וספה"-וכולם מרוצים?
... שיש לה רשת סוכנויות לשרות וטיפול בכל רחבי הארץ?
... שהיא מסוגלת לנסוע 150,000 ק"מ ללא שיפוץ כללי (אוברול)?

נכון, כל זה נכון!
קה "וספה" ליד -
ותראה שצדקנו!

להשיג בתנאים נוחים ובתשלומים בכל סוכנויות "וספה" בארץ הסוכנים הראשיים לישראל:
"עופר" חברה לרכב בע"מ, תל-אביב, רח' הסדנה 6, גבעת הרצל, טלפון 821865

מעב
לכל

T.V.

בקליטה
ובקול

מפיצים בלעדיים
ומכירה סיטונית
רחוב
אבן-גבירול 45
טל: 227365 ת"א

WITH THE
NEW
COLOUR
CLEAR
DEPICTOR

רמת-גן: פלד חיים
עוזיאל 116
טלפון: 747347

יפו: סלון יתד
שד' ירושלים 3
טל: 820318

פתח-תקוה: מונסביץ
ההגנה 11
"רן" ההגנה 12

לרגל יובל ה-15
15% הנחה
ממשית על כל קניה
חליפת הדיון
קנייה חליפת
תנאים
תא שדור מסדיק 19
62 25 19 12 0161616

לטכנאי הרדיו והאלקטרוניקה!

השתלמות בטלביזיה ברמה גבוהה

בשיטה חדשה ובמחיר זול

פרוספקט ושעור לדוגמה חינם.

"המכון לטלביזיה" ת.ד. 2728 רמת-גן

(המשך מעמוד 13)

חבר הכנסת פרוש — כל המתלך ד' אמות בארץ ישראל, מובטח לו שהוא בן העולם הבא, וכרגע הלכתי ד' אמות בכיוון לבמה. **מנחם פרוש:** כיוון שעלה — שוב לא יירד, אין זה כבוד לכנסת להעביר אתן זה לוועדה. לא צריך לדרוש את זה. **שרהסעד בורג:** חבר הכנסת פרוש, בנוגע ל"מחמאה" שנתת לי — אתה צודק, ועכשיו לעניין.

מנחם פרוש: לא אתן לך — — — **אברהם טיאר:** מה שמתרחש פה — מצדיק העברה לוועדה.

שרהסעד בורג: ביקשתי לסדר. **מנחם פרוש:** עוד לא קרה בכנסת ש' יורידו חברי כנסת שהזמינו אותו לדוכן. **היו"ר פנהדראי:** חבר הכנסת פרוש, אני קוראת אותך לסדר. **שרהסעד בורג:** ביקשתי לסדר, כדי למנוע תקלה... התקנון נותן לחברי הכנסת זכות אחת — להציע הצעה ל" סדרהיום; חבר הכנסת אבנרי נהנה כחוק מ'

ח"כ פנהדראי

הזכות הזאת, זכות שנייה — להציע להעביר לוועדה; חבר הכנסת טיאר נחנה באופן חריג ביותר לפי התקנון מהזכות הזאת. השר יש לו ברירה: הוא יכול לבקש לחסיר, ובי נוחל כאן — יכול גם לשנות ולומר: אני מסכים להעביר את זה לוועדה. ואם כן — הרי יש הצעה אחת לדון, של חבר הכנסת אבנרי, הצעה אחת להעביר לוועדה, של חבר הכנסת טיאר, שר הדתות הסכים לעניין הזה. אין עכשיו הצעה אחרת, ולכן אי אפשר לדון וא"אפשר להצביע על דבר אחר.

— — — **קריאות:**

יצחק קלינגהופר (גח"ל): הצעה ל' סדר

היו"ר פנהדראי: חבר הכנסת — אף אחד אינו מציע עכשיו שום דבר, עד ש' נירגע.

אני מצטערת על כל מה שקרה, אולי מתוך שלא ידעתי בדיוק על הנוהל, אני נותנת עכשיו לחבר הכנסת לורנץ רשות רק להציע לסדרהיום — ובה נסכם.

שלמה לורנץ: ראשית כל — לסדר. **ישראל קרגמן** (מע"י): זה בניגוד ל' תקנון.

מנחם פרוש: זה בניגוד לתקנון ש' קוראים לחבר הכנסת לבמה ולא נותנים לו לדבר.

ברוך עזריאל (גח"ל): לסדר דברים מהמקום ולא מהבמה.

שלמה לורנץ: קיבלתי רשות הדיבור לסדר.

יצחק קלינגהופר: שריהסעד, עם כל הכבוד, טעה. מונח על שולחן חברי הכנסת — — —

שלמה לורנץ: אני רוצה להגיד כך: ראשית — עוד לא היה תקדים שבמיקר' רה שהיושב ראש, בטעות או שלא בטעות, הזמין מישהו לנאום — יבטלו אחר כך את רשות הדיבור, אחרי שהנאום התחיל את דבריו.

אורי אבנרי: נכון מאוד.

מנחם פרוש: היושב ראש צריכה לי בקש סליחה. לא נוהגים כך.

היו"ר פנהדראי: חבר הכנסת פרוש, אין לך רשות הדיבור.

שלמה לורנץ: עכשיו לגופו של דבר. עד כמה שאני מכיר את התקנון והנוהל, במשך 17 שנות ישיבתי בכנסת — על כל הצעה לסדרהיום יש אפשרות להצביע ב' שלוש דרכים: (א) לדון; (ב) להוריד מסדרי היום; (ג) להעביר לוועדה. במיקרה זה, אחי

יעקב אורי
מציג:

Holiday on Ice USA 1968

באיצטדיון הכדורסל
ביד אליהו תל-אביב

חופשה על קרח ארה"ב
בתכנית חדשה

100
משתתפים

לחודש אחד בלבד רק בת"א

הצגת הקרח הגדולה בתבל

750 תלבושות * 50 טון תפאורות * עשרות פעלולים טכניים שטרם נראו בישראל.
בתכנית: הונג קונג * העיר לונדון * חופשה בסן ולי * נשף המסכות * פריס בלילה * ועשרות קטעי אקרובטיקה, הומור ועוד... ועוד...
הצגת בכורה במוצ"ש 6.7.68 ב-6.45 — 9.30
ערב ערב ב-8.30 * בימי ב', ד' ומוצ"ש 2 הצגות ב-6.45 — 9.30
נמשכת מכירת הכרטיסים בכל המשרדים
מפעלים ומוסדות המעוניינים לבקר במרכז יפנו למשרד, רח' פרישמן 54, תל-אביב, טלפון 238276.

מסרם בלקין

נפתח קורס ערב טלוויזיה למתקדמים

המכללה הפוליטכנית
ת"א, טשרניחובסקי 31, טל. 612741

הופיע:
הספיד'טואליזם
מחקר בלעדי על קיום הנשמה ונצחיותה • צלום נשמות • עולם האמת • נבואה וטלפתיה • ועוד... ועוד
הוצאת יפעת
המחיר: 4.90 ל"י
הפצה: ספרי אייל, שטראוס 3, ת"א

**אם קולה
אז
טאפו קולה**

השבוע הזהיר ממים, מן הים ואם אתה ב' מסע — מהפגות בחברת אנשים קליזעת. אם יש בך הכוח לכך, נסי לצאת מקליפתך, רביהשפעה, בני מזל עקרב או אריה, הם ע' שויים לעזור לך. מוטב שלא תסמכי בעיניים ע' צומות על טובליבן של הבריות. אחת את ע' שוייה לסבול אכזבה. ה' מצב הכלכלי משתפר הזדמנות כלכלית טובה עולה לצוץ ביום ב' הבא — ואם תוחמק, תצטער עליה רבות.

יותר מכל, אתה זקוק השבוע למעט של- ווה פנימית, לקצת כוח כדי ליהנות מן החיים, כפי שהיית מורגל בעבר, בהיעדר כוח זה, מחכה לך ש' בוע של סיוט ריגשי: אנשים ניתקים מעליך ואתה עשוי לייחס זאת לסיבות הבלתי נכונות. אבל תרבי ב' שתייה ואלאכילה. אם יש בך קצת חושיות- מור — למדי לצחוק על הבעיות הקטנות שלך. אם אתה נשוי וצעיר — אל תהסס להסתכן השבוע.

היחס הגברי-במיקצת שאת מתייחסת ל- אהבה, בתעקרב, עשוי להכשיל אותך, השבוע: תנסי לטעום משני רומאנים בעלי- חשיבות לגביך — ו' את עלולה להפסיד את שניהם. זהו גם שבוע אלים במיוחד: אל תסתבך בקטטות, התנגשויות או בהפג' נות. זעמך הבריא עשוי לגרום אותך הרחק מ- זי. זהירות! לא לצאת לטיולים! ביחוד לא לחו"ל. התקדמות ניכרת במעמדך, בעיני יוקרה ושררה.

אם לא תוהר מאור, עלול להיגרם לך ה' שבוע נזק עיסקי, כלכלי או כספי. ביחוד חזקה סכנת הגניבה. אם יש לך תעודת-ביטוח, הקפד שהכל יהיה בסדר, במה שנוגע לרכושך. פגישה רומנטית לה ציפית מזמן מגלה עצי- מה קסומה ונהדרת — ביחוד כפי שחלמת. יחס נכון מצידך עשוי להש' קות פרח רך זה. להפ' כו לצמח-אהבה מפואר. אבל זכור שזה תלוי בך ובעדינות-תגובותיך. לבשי שחור, או לבן — אך לא פסים.

שבוע זה, כמו השבוע שעבר, עומד בסימן ה' קאריירה העיסקית שלך. זהו, בטן, הכל, שבוע טוב — בתנאי שתפעל בעינות ובהירות, ו' תהיה מוכן לכל שינוי. השותף שלך עשוי לר' צות לנטוש אותך, או לצעוד לכיוונים שאינך רוצה בהם. אל תתן שחליט בשבילך. שקול בכל צעד ושעל מה זה יכול להוסיף לך. בתגדי: כוח-המשיכה של הזר הזה גדול, אני יודע. אף-על-פי-כן, הוא יזיך לך. אם לא תהיי זהירה, תהיה בכייה לשנים רבות.

בהחלט שבוע בו צריך להיזהר: אבל אם תע' שה כן, לא יכול לך. יום ד' הוא טוב לקבי- עת החלטות עיסקיות — באיפוק וללא בעיות. יום ב', בסוף השבוע, הוא טוב להתארגנות מחד- שת. בדרך כלל, בתדלי, טוב תעשי אם לא תג' זימי השבוע בשום דבר: לא באכילה, לא בבילוי, לא בפגישות. וגם לא בהוצאות.

דווקא ברגע בו חשבת שהכל מסתדר טובה — צצות בעיות מחודשות. אבל עודף-מרק, המתור- 90 לך השבוע, פותר את כולן בהצלחה יתרה. אם אתה נתון לבעיות לב, שמור על עצמך, ב' סוף השבוע: אפשר לע' שות כל דבר, אבל בצו' רה בלתי-מוגזמת. פגישה לגמרי לא מתוכ- נת מסבכת אותך בפקעת עם בן-מאזניים.

קצת אדיבות לא תזיק, למרות שחלק ניכר מ- מכריך מלאים אותך, השבוע, מבחינת ה' ריאות — שיפור ני- כר מסתמן, בהדרגה, בסוף השבוע. כספים: תוסיף להיות מוטרי- על-ידי מיכלול הבע- יות, אבל תתגבר. אה- כה: שבוע רבי-משמעי לגבי הרפתקאות- לב, אך חסר חשיבות לאהבה הגדולה.

אתה נדחף להכרעות מר- חיקות-לכת, על-ידי ה' לחץ הכלכלי בו אתה נתון. כשלעצמך, דבר זה רע ואף מסוכן לעתיד יקרייך. שים לב לרעיו- נות חדשים, המוצעים לך על-ידי שניים מידודיך, אבל אל תחפז לקבל או' תם אוטומאטי. ביחוד מוטב לך להיוהר ממלסרסן. סכנתך העי- קרית: מרוב עצים לא תראה את היער.

אם אתה מפריז בשתייה, שמור על עצמך, השי' בוע. את נתונה לסכנה רצינית, בתתאומים. מו' טב לך לעבור בדיקה רפואית, כדי שזה לא ירחיק לכת. כליות, לב וכבד הם בין האיברים שהמלות משפיעים עלי- הם לשלילה, השבוע. שינוי-רפתע שבא בחיך מעודד אותך לשקול מחדש את דרכך. אל תהיו בזבזנים, השבוע.

להפתעתך, לא ימשיכו חיך לזרום כפי שצי- פית. התפניות החדות יבואו לגמרי מבחוץ, ולא תהיה כל אפשר- רות להשפיע עליהן. ד- בר זה משמש לך א- ליבי לא לעשות דבר: אבל למרות זאת, יו' סיפו להתרחש דברים. הישמרי מבילבול-חוששים, שמור על ברי- אותך. לבשי צבעים רועשים במיקצת.

השבוע שעבר לא היה אי-יאי, גם השבוע אי- נו מהיר, אלא אם אתה מן המתנסים והמסתג- רים. כדאי היה לך ל- קחת חופשה קצרה, ב' יחוד בסביבות שו-ש' בוע-המזל: ביום ב' או ג', כדאי היה גם שתק- מיד על בריאותך ולא תתעייף. זהו שבוע של התחשבות בגורמים מישנים. עייפות כרונית משפיעה עליך.

הצעתו בנאום קצר) — ונסיים: האם אנחנו היהודים, שומרי-החומות, שומרי-ה' משמרת, לא תהיה לנו חשיבות כמו לאותם רפורמיסטים שונאי-ציון המובהקים, שמחקו את שם ציון וירושלים מתוך התפילה ש' להם?

שולמה לורנץ: (מע'י): איזה שט- יות!

שולמה לורנץ: אם הם היו מגשימים את דעותיהם, לא היינו כאן. **(קריאות)** **אורי אבנרי:** אתם התנגדתם לציונות במשך שני דורות. כל הרבנים שלכם הת- נגדו לציונות. מה פתאום הייתם ציונים?

מרדכי ביבי (מע'י): — **שולמה לורנץ:** מי שמחק את שם ציון וירושלים מהסידור... **אורי אבנרי:** כל ראשי תנועתכם היו נגד הציונות!

שולמה לורנץ: אלה שהיו למען הת- בוללות ונסואי-תערובת, הם עושים טוב ו' באים לבקר לכמה ימים, אין להם זכות ו' אתם לא צריכים להיות קורבנות שבגללם תכניסו ריב ומדון בין היהודים, ולכן אני מציע ופונה לכל חברי-הכנסת בלי הבדל...

(קריאות) **מנחם פרוש:** רוצים להפוך את ה' כותל המערבי למקום דפורמיסטי. **היו"ר מנהדראי:** חברי-הכנסת פרוש, אני קוראת אותך לסדר. **שולמה לורנץ:** מכאן הצעת, יותר מ' הצעת, בקשתי ותחננתי: חישבו על הדבר, אל תכניסו ואל תנסו להכניס שינויים כי מסורת בת אלפי שנים, אל תקחו עליכם את האחריות, כי בין כך תפילה זו לא תתקיים. רק תגרמו לעגמת-נפש. הצביעו בעד הורדת ההצעה מסדר-היום. **היו"ר מנהדראי:** רשות הדיבור ל- שרה-סעד יוסף בורג. **שולמה לורנץ:** אתה נעת שרה-סעד, לא שרה-הדתות.

שרה-סעד בורג: כנסת נכבדה (נואם נאום שלם, בניגוד לתקנון, להעברת עמדתו של השר ורה-סעד). **היו"ר מנהדראי:** לפנינו שתי הצ- עות: (1) להעביר את העניין לוועדה; (2) להסיר את העניין מסדר-היום. אני מבינה כי בעל-ההצעה מסכים להצעה להעביר את העניין לוועדה. **אורי אבנרי:** בהחלט כן, מתוך הבנה שהיא תידון בוועדה בעוד מועד, כלומר — מייד.

הצבעה בעד העברת ההצעה לדיון בוועדה 36. בעד הסרת ההצעה מסדר היום 10. **(עשרה אלה כללו את אנשי אגו"י, מפא"י, חלק מאנשי מפד"ל — ובכללם, שוב במפתיע, גם שרה-הדתות, שהציע להעביר את העניין לוועדה — רוב אנשי חרות, ועמם דגני מרפ"י. רק"ח נעדרה מההצבעה. בעד הצעתנו הצביעו אנשי מע"י, הליברלים, ל"ע, מפ"ם, מ"ח ומק"י. שאר אנשי המפד"ל, ובכללם השרים שפירא ובורג, נמנעו מ' הצבעה.)**

מחוסר מקום, אין כל אפשרות לשדט את שאר פעולות סיעתנו במשך השבוע. **בין השאר:**

- נשאנו עוד שני נאומים.
- היינו הסיעה היחידה שנאמה נאום עקרוני נגד התקציב הנוסף של 500 מיליון ל"י. גוללנו את פרשת המריבות בליכוד-הלאומי ואי-כשרונה בשטח המדיני והביטחוני. גי' שום סיעה אחרת, מלבד מק"י, לא הגישה בכלל הסתייגויות לתקציב זה.
- במיסגרת שאלות נוספות לשאליות התוחכנו עם ראש-הממשלה, שרה-חוק, שר המשפטים, והגשנו כעשרים שאלות חד- שות. בין השאר: על פרשת דיין-אלון.
- ניהלנו חליפת מכתבים עם יו"ר הכנסת על נוהלי הפגנות מול הכנסת.
- זכיתי לכת שהועדה סימנה את הדין על הצעתנו לסדר-היום, מלפני שנה וחצי, וגד העלאת שחר הלימודים באוניברסיטות הועדה החליטה להתנגד להעלאתן.
- הצבעתי בעד הצעת מיקונים להנהיג נשואין אזרחיים במדינה, וגם בעד הצעת כהן-ציון לצמצם לפחות את השיפוט הדתי בשטח זה. שתיהן הוסרו, כמובן, מסדר-היום.

רי ששר-הדתות הצטרף והסכים להעביר ל- וועדה — קיימות רק שתי הצעות: להעביר לוועדה, או לדון בכנסת. חסרה ההצעה ה' שלישית שצריכה להיות בכלל הצעה-לסדר- היום: האפשרות להסיר לגמרי מסדר-היום, וזאת הצעת, האלטרנטיבה השלישית: להסיר לגמרי, ולא לדון... אני מבקש שייתנו לי בקיצור נמרץ להציע את הצעת.

קריאות: לא, לא! **ישראל קרגמן:** היושב-ראש צריכה לקבוע, לא הכנסת.

היו"ר מנהדראי: חברי-הכנסת, ב' קשתי מחבר-הכנסת לורנץ — **שולמה לורנץ:** את צריכה לפחות ל- הצביע על שני הדברים. אינך יכולה להפ' סיק נואם באמצע הדיבור.

היו"ר מנהדראי: לא אצביע. **מנחם פרוש:** מה יעשו חברי-כנסת הרוצים להסיר מסדר-היום? אנו רוצים לה' סיר את החרפה מישראל. למה את מונעת זאת? יש לך אחריות גדולה. אינני רוצה להצביע להעביר או לא להעביר — **שולמה לורנץ:** תסביר לי, איפוא, ה' יושב-ראש איך עלי להצביע. אינני רוצה להצביע בעד דיון, ולא בעד העברה לוועדה, כי יש בזה עלבון לכנסת. **מנחם פרוש:** אילו היה מדובר על מיסגד — לא היו נוהגים כך.

היו"ר מנהדראי: חברי-הכנסת פרוש, אתה צריך להפסיק להפריע. **אורי אבנרי:** הצעה לסדר! (התכונתו להציע ליו"ר להעמיד להצבעה גם את ה' הצעה להסיר מסדר-היום, כדרישת לורנץ). **היו"ר מנהדראי:** חברי-הכנסת אבנרי, אינך יכול לדבר, עכשיו אתה יושב. **שולמה לורנץ:** אני מבקש מהמשפטים שבין חברי-הכנסת שיגידו את דבריהם. **היו"ר מנהדראי:** לא עכשיו. **שולמה לורנץ:** מה זאת אומרת לא עכשיו? עכשיו זה בדיעבד, **היו"ר מנהדראי:** חברי-הכנסת לו' רנץ...

מנחם פרוש: לא ניתן לך שלא חתני לנו להצביע. אנחנו רוצים להסיר את החר- פה ולא ניתן להצביע. אנחנו רוצים להצ' ביע להסיר מסדר-היום. לא נפגע ונהרוס את

ה"כ פרוש

הכותל המערבי. הנשיאות לא היתה צריכה לתת לזה להגיע לכך!

ישראל קרגמן: איך לא ניתן להצ' ביע?

מנחם פרוש: אני רוצה להסיר זאת מסדר-היום.

היו"ר מנהדראי: נצטרך להפסיק את הישיבה.

מנחם פרוש: זה לא ילך לך. לא ניתן

לך להצביע אם לא נוכל להצביע להסיר זאת מסדר-היום.

גבריאל כהן (מע'י): מה זאת אומרת לא ניתן?

מנחם פרוש: אנחנו לא רוצים להצ' ביע, לא בעד העברה לוועדה ולא בעד דיון. מה לעשות?

(קריאות) **אברהם טיאר:** נעשה הפסקה. **שולמה לורנץ:** אל תציע הפסקה. **מנחם פרוש:** אני רוצה להביע דעתי.

היו"ר מנהדראי: חברי-הכנסת ביבי, אני מבקשת לא להפריע. אני מציעה לתת לחבר-הכנסת לורנץ אפשרות להביא את הצ' עתו בשתי דקות. **שולמה לורנץ:** אני מקבל את הצעת היושב-ראש, ואביא את הצעת בקיצור נמ' רץ. אני מציע להסיר את ההצעה מסדר- היום ולא להעבירה גם לוועדה. (מעמק את

לוי אשכול

ים

היה קצין

וראה

את היבשה

שכנה. אז שאלו אותו החוקרים על קשר שנוצר, אולי, בין אשתו נאיה, בעת שהייתה באמריקה, לבין המודיעין המצרי. נאיה פה נשפטה לפני כמה שנים על עבירה ביטחונית חמורה.

קהוג'י הכחיש גם אפשרות כזאת.

סוכנות סורית. שעה שחביב נעצר, הפליגה רעייתו בלביים, בדרכה מארצות-הברית לישראל. כשהגיעה ליוון, ניסתה כמה פעמים להתקשר עם בעלה בטלפון, אך לא הצליחה. מלחמה, חשבה לעצמה — ושוכנעה בליבה שבעלה נעצר כגורם עויין, מאחר והוא גמנה, בעבר, עם אנשי קבוצת אל-ארד הנאצריסטית.

מייד החליטה נאיה שמקומה ליד בעלה. היא החישה ונסיעתה הביתה, לישראל.

15 ביוני המתונו לה ליד כבש הארץ נאיה אנשיה-שב. היא נעצרה, נלקחה לחקירה. כשירשה לדעת היכן בעלה, נאמר לה: "אין אנחנו יודעים זאת". בתום החקירה, שנמשכה ימים אחדים, נאמר לה שבקונסוליה נמצאו מיסמכים ה"מציגים כי יש לה קשר עם המודיעין ה"סורי, דחקא, לא המצרי: "ועוד משנת 1961".

נאיה קהוג'י הכחישה, ממש כבעלה, את כל ההאשמות.

שיחרור תמורת הגירה. הבעל וה"אשה נלקחו לשופט-שלום, פסק להם 30 יום "עד להשלמת החקירה".

30 הימים הפכו לשנה. בתום החודש הוצאו ג'ד השניים צווי-מעצר ארמיניסטרי. טיביים, שחודשו מדי פעם — עד לפני כחודש ימים.

שנה תמימה ישבו חביב ונאיה בבתי סוהר נפרדים, לפי הסעיף המאונדטורי, ה"מתעלם משופט או מכתב-אישום. זמן ממור ש"י יושב חביב בכלא המרכזי ברמלה. שם נהגו סוהריו, לדבריו, להתגרות בו ואף להכות אותו. "חשבתי שיחזיקו אותי שנים רבות בכלא ללא מישפט, בהתאם לסעיף 111", נזכר חביב החודש.

לעיתים אף הוזמן לחקירה. שוב ושוב, הוצע לו להתגרש מאשתו, "העומדת לקבל חמש שנות-מאסר כמרגלת". בשלב זה כבר לא טענו שהוא קשור במודיעין המצרי.

אבל לנאיה נאמר, ממש באותו זמן, דברים דומים אודות בעלה.

השניים נשארו נאמנים זה לזה, ניסו לקשר קשרים דרך סרקליטיהם — שלחצו,

מהגרים חביב ונאיה קהוג'י
"האביב יבוא / ללוחמים"

כל אותה שנה, על שילטונות-ישראל להעמיד לדין או לשחררם.

חביב ונאיה — שנולדו בישראל — סירבו לקבל, בחודשים הראשונים להיותם בכלא, את הצעת השילטונות שיעזבו את הארץ מרצון. אך אחרי שנה, כשגרמו להם שעד שלא יהיה שלום במרחב לא יוצאו מחוץ לכותליה-כלא — נשברו.

לפי עצת ידידיהם, החליטו לקבל את ה"הצעה. הם מכרו את ביתם ואת רכושם, קנו כרטיסי-נסיעה לאמריקה, שם גרים הוריה של נאיה.

בשבוע שעבר עלו לאונייה, שתוביל אותם לארץ-האפשרויות-הבלתי-מגובלות. ידידיהם

היה קצין בצי הסוחר — וראה את העולם" — זוהי הסיסמה באמצעותה מנסה המחלקה להכשרה-ימית — במשרד-התחבורה לגייס את הנוער לימאות. מדי שבוע מ"פיעות סיסמאות אלה במודעות בעיתונות, המבטיחות למתאימים בבתי-הספר לקציני ים עבודה מרתקת וסדורה סביב העולם.

כי בציה-סוחר הישראלי עדיין מהווים הימאים הישראליים רק 60% מהצוות המ"אויש. שאר 40 האחוזים מורכבים מימאים יוונים, סיניים, פולניים ואחרים.

לאחרונה הסתבר כי אותם שנענו למוד"עות-הענק בעיתונות, והכשירו עצמם לה"יות קצינים בציה-סוחר, יוכלו אומנם לר"אות פעם את העולם, אלא שעד אז יאלצו להמתין זמן רב ביבשה.

האוניות יבואו באיחור. ההסדר ה"מקובל לגבי בוגרי בתי-הספר הימיים הוא שמיד בתום לימודיהם הם מגויסים לחיל"הים. לאחר תקופת השירות הצבאי ניתן להם לשרת תשעה חודשים כקאדטים בציה-סוחר, כדי לרכוש את הנסיון המעשי ה"דרוש לדרגה של חובל-שלישי או קצין-מכו"נות-שלישי.

השנה, כך התברר לבוגרי בית-הספר ל"קצינים בעכו, לא יגויסו לחיל-הים בתום לימודיהם, החודש.

כדי שלא לקרע את הקאדטים הבוגרים בחקופה זו בחוסר מעשה, החליטה המח"לקה להכשרה-ימאים לאפשר להם להקדים את תקופת רכישת הנסיון המעשי, להעלות אותם על אוניות ציה-סוחר, עד לגיוסם ל"צה"ל.

אולם אז הסתבר לפתע כי בציה-סוחר, המשוע לימאים ישראליים, אין די מקומות לקאדטים. למיטת רב של בוגרים נמסר על-ידי הנהלת בית-הספר-הימי בעכו כי יצטרכו להמתין עד גיוסם לחיל-הים.

למנהל המחלקה להכשרה-ימית במשרד-התחבורה, זאב פריד, היה הסבר משלו ל"תקלה זו: "אנחנו עושים מאמצים להעלות את כל הבוגרים על אוניות. אבל יש כמה אוניות, המיועדות לקאדטים, שיעגנו בארץ רק בעוד שבועות או חודשים אחדים. ה"קאדטים יצטרכו להמתין עד אז. עשינו סיוור מיוחד שאפילו תקופת נסיון של פחות מתשעה חודשים תאפשר לקאדטים לקבל תעודת-הסמכה".

למרות הסברו זה של פריד, מוסיפים כמה בוגרים לטעון: "הודיעו לנו בפירוש שלא נוכל לעלות על אוניות עד לגיוסנו, בעוד תשעה חודשים. איזה ערך יש להשקעה שהשקיעו בנו במשך ארבע שנים, אם עכ"שיו נצטרך להסתובב באפס מעשה על ה"יבשה?"

יורדים

ללא

מישפט

בחדר צר שבאחד מבתי שכונת ואדי-ניסנס בחיפה, ניצבה בשבוע שעבר ילדה בת ארבע ודיקלמה, בקולה הדקיק: "האביב יבוא / לאותם הלוחמים למען מולדתם / אותם המוכרים את המולדת / לא יראו את האביב לעולם".

הנסובים — משוררים, סופרים ופרקליטים ערביים מישראל — מחאו כף בהתלהבות. היתה זו מסיבת-הספריה לאחד מהם, שנאלץ לעזוב את הארץ. חביב קהוג'י ואשתו נאיה החליטו, סוף-סוף, לנטוש את ישראל, למרות סירובם העקשני לעשות זאת קודם לכן.

מיסמכים בעזה. חביב קהוג'י נעצר על-ידי שירותי-הביטחון ב"9 ביוני 1967, בעיצומם של קרבות מלחמת-ששת-הימים. הוא נחשב על-פי סעיף 111 של חוקי-החירום המאונדטריים.

כולאיו הודיעו לו שנעצר בגלל מיסמך שנמצא, לדבריהם, בעת כיבוש עזה, ובו נאמר שהוא שיתף-פעולה עם אנשי-עזה. לדבריהם נשלח מיכתב זה על-ידי גנרל מצרי מקאהיר.

חביב הכחיש את כל העניין, כולל כל קשר בינו לבין גורם ביטחוני של מדינה

ג'נרל אלקטריק - אנגליה

GENERAL ELECTRIC CO. LTD., ENGLAND

להשיג בחנויות המובחרות

יבואנים: י. טויינה

תל-אביב: רח' מונטיפיורי 32

ירושלים: רח' יפו 56

חקצו נכלא ללא אבטלה

בבית ספר "דיאנה" רוכש התלמיד בנוסף לידע מקצועי, נסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית וזאת תודות ללקוחות הרבות והקבועות המבקרות בסלון בית-הספר והנהנות משרות מעולה הניתן במוחירים נמוכים ביותר למסיימי הקורס ניתנות תעודות סיום וסיוע לקליטתם בעבודה.

הקורס
החדש
נפתח:
1.7.68

בית-ספר
ספרות
נשים

דיאנה

ספר דיזנגוף ריינס 226066 טל.

המנוי —
קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בחקדם.

אם קולה
אז
טפח קולה

עמדו על הרצף, כשרמעות בעיניהם. במר-
חק מטרים אחדים עמדו אנשי הביטחון.

תנועות

ארץ ישראל

העשירה

במדינה הנראית כמולדת ה"שנור", ושה
הפכה ה"שנוריות" לערך לאומי כימעט,
קשה לחדש שיטות ורעיונות בתחום זה.
התנועה למען ארץ ישראל השלימה עשתה
זאת.

במאמציהם לגייס כספים עבור תעמולתם
הקולנית, נקטו אנשי התנועה בטכסיס
השאל ממערכות הבחירות בארצות הברית,
והמבוסס על מחקר פסיכולוגי. הם שלחו
ל-200 עורכדין, חברי הסתדרות עורכי-
הדין בישראל, בקשה לתרומה כספית

עובד בךעמי

שטח משוחזר, לא יחזור

עבור תנועתם. למכתב הבקשה צורף שטר
של חמש ל"י. הנמנעים התבקשו להחזיר
את השטר בצירוף התרומה.

"הכל!" ההנחה המונחת ביסוד טכסיס
זה היא פשוטה ביותר. מרבית האנשים,
כולל אותם הרוצים לתרום למטרה מסוימת,
אינם עושים זאת משום שהדבר כרוך
באכזר זמן. כתיבת מכתב תשובה למבקשי-
התרומה, בצירוף המחאה, מהווה סירדה
שאנשים רבים נמנעים ממנה, ולבסוף
דוחים אותה.

אולם כאשר אדם מקבל שטר כסף של
חמש ל"י, אין להניח שיכניסו לארנקו
וישכח זאת. במרבית המקרים הוא יטרח
לשלוח את השטר חזרה. בהזדמנות זו
מרבית הסיכויים שהוא יצרף גם את תר-
מתו לשטר המוחזר.

ליתר ביטחון, בחרו אנשי א"י השלימה
לערוך את ניסוי ההתרמה המקורית על עור-
כידין. חזקה על אנשים העוסקים בחוק,
כך אמרו לעצמם, שידאגו להחזרת שטרות
הכסף שיקבלו בהשאלה.

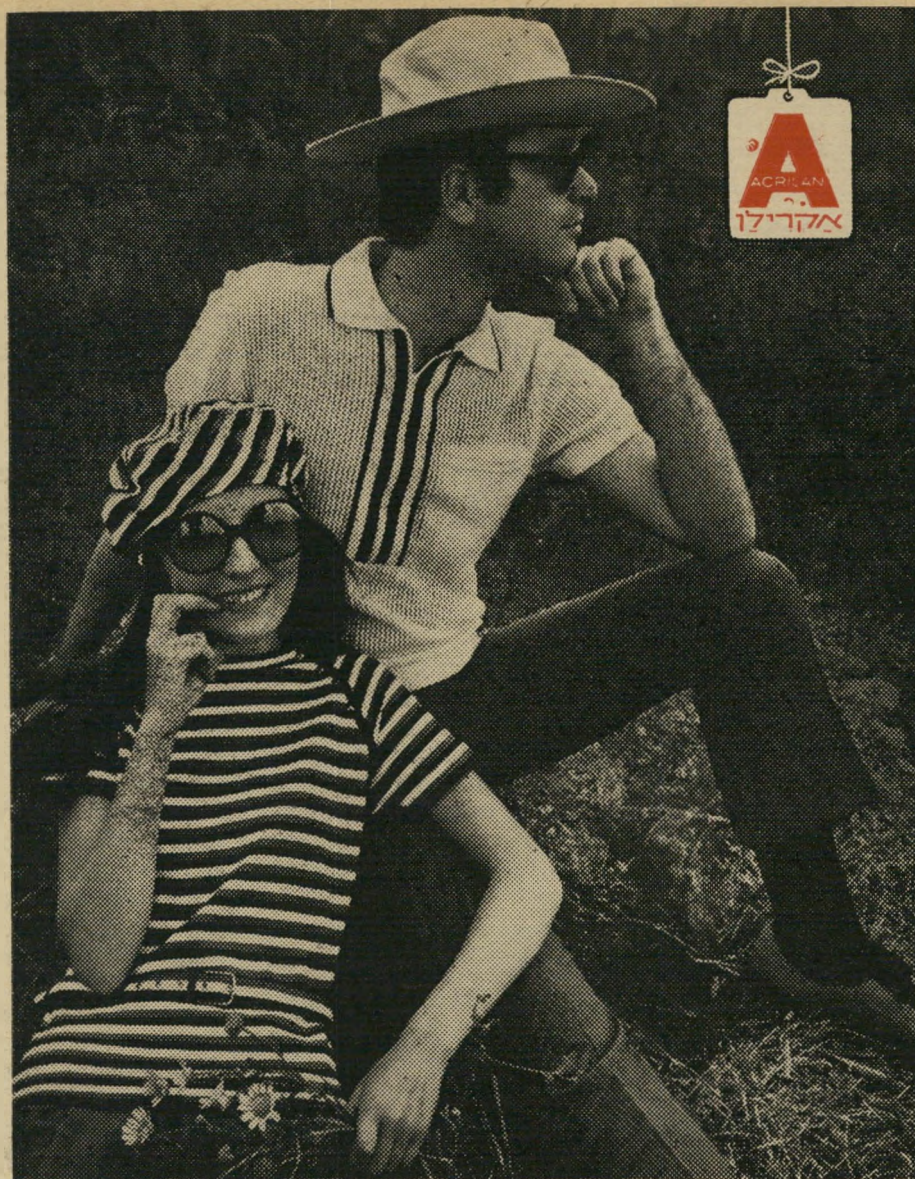
האלי שהזכיר. השבוע סוכם מיבצע
ההתרמה. הוא התגלה ככישלון מוחלט.
מתוך 200 עורכדין, שאליהם פנו בשיטה
זו, החזירו רק כ-50 את השטרות שנשלחו
אליהם, בצירוף תרומה. בודדים בלבד הח-
זירו את השטרות ללא תרומה. אולם כ-150
עורכדין לא שלחו חזרה לא את השטרות
ולא את התרומות.

סיכום החשבון: הפסד של 250 ל"י
במזומן, נוסף לדמי-הרואר ולשעות-העבודה
השוקעו בהכנת הפניות ומשלוחן.

לא היתה זו האכזבה הכספית היחידה
בקרב אנשי א"י השלימה.

בין אוהדיהם המוצהרים והפעילים נמנים
כמה מאליההון של א"י הקטנה. כמה
מהם מסייעים בכסף ובזמנם לתנועה, כמו
הד"ר ראובן הכהן, בעל ממגורות דגון
בחיפה, שהוא אחד מראשי הממנים את
התנועה, והלל דן, מנהל סולל בונה
לשעבר, שהתעשר בעסקי-הקרקע של מגדל
שלום, העומד בראש רשימת המתירמים
ומגייסי-הכספים עבור התנועה.

לעומת זאת הביעו ראשי התנועה לאחר-
נה בפומבי את אכזבתם מאחד מחבריהם
הפעילים, שסייע אמנם למתנחלי חברון,
אך תרומתו הכספית לתנועה, שהוא מראשי
(המשך בעמוד 31)

מתוך קולקצית הקיץ של **אקדילן** ב"המשביר לצרכן"
עצוב: רות טטרקו; מערכת לאשה — "זולקס"; חולצה קייצית
לגבר ולילד — "תנין".

מכונת כביסה חדשה של אמקור

בימים אלה, הוציאה חברת אמקור מכונת
כביסה חדישה ואוטומטית במחיר ללא
תקדים של — 1,150 ל"י בלבד.

מכונת הכביסה החדשה, שהיא דגם 1969,
מעוצבת לפי הידע והמסורת של מכונות
כביסה אמקור אשר זכו גם השנה במקום
הראשון במשאל-עם כמכונות הכביסה הסו-
בות ביותר בישראל.

עם שיוק המכונה החדשה, מציעה חברת
אמקור לנוחיות עקרת הבית מבחר של 3
מכונות כביסה אוטומטיות:

"אמקור-אוטומט"

"אמקור אוטומט מלאה"

"אמקור סופר אוטומט"

בהתאם ליכולתו ולבחירתו של כל אחד.

אם קולה
אז

טאפו קולה

שנות חיינו היפות ביותר

מסתכלים אנו אחורה על שנות נעורינו ומגדירים אותן כ"תקופה היפה ביותר בחיים". אולם אנו שוכחים את "כרטיס הביקור" של גיל ההתבגרות, המופיע בצורת פצעי בגרות ופגמי עור, הגורמים סבל רב, נפשי וגופני.

עליפירוב, רק הנערות מקדישות תשומת לב לתופעה זו ומטפלות בה, ואילו הנערים, משתדלים להתעלם מהפצעים, לפחות כל זמן שזה אפשרי, אולם למרות זאת, החטטים ופגמי העור גורמים להם סבל לא מועט. הידיעה או החשש שמראה פניהם "רוחח", גורמים להם לסבל נפשי רציני, המתפתח לרגשי נחיתות והסתגרות.

במאמר זה נעמוד על דרכי הטיפול המודרניים בבעיה זו. טיפול שהוא היגייני מעקרו לניקוי העור מהפרשות פגמיות ומזיהום חיזוני.

פגמי העור בגיל ההתבגרות מתהווים בזמן בו תאי העור מתחדשים במהירות ובתמידות ופעילות בלוטות ה"שומן גדלה. תאי העור המתים אינם נושרים עם התהוות תאים חדשים. תאי העור המתים סותמים את נקביו ביות העור החדש. השומנים שהיו צריכים להסתנן החוצה דרך נקביו ביות העור נעצרים מתחת לשכבת העור ומצטברים לנקודות שחורות ואח"כ לפצעים מכוערים.

קיימים אמנם תכשירי איפור בעזרתם ניתן להסתיר את פגמי העור בגיל ההתבגרות. תכשירים אלו מכסים את העור הפגוע אבל אינם פותרים את הבעיה. חוסר הטיפול בפגעי העור עצמם עלול להביא נזק לעור. טיפול בפגמי העור צריך להיות סדיר ונכון. טיפול אשר יכלול את ניקוי העור, סילוק תאי העור המתים והבטחת המוצא לשומנים.

מעבדות הלנה רובינשטיין ברחבי תבל התמחו לא רק במוצרי איפור קוסמטיים אלא ובעיקר בטיפול נכון ב"עור. מוצרי ביו-קליר של הלנה רובינשטיין הם תכשירים מיוחדים לעור רת הסובלים מפגעי פנים. הטיפול מורכב מ-3 שלבים. ניקוי העור,

ניקוי העור הינו אחת הפעולות החשובות ביותר. יש להרטיב את הפנים במים חמים, להעלות Bio Clear Wash ולעסות בקלות עד להקצפה, לשטוף — העור נקי ומוכן להמשך הטיפול.

Bio Clear Wash של הלנה רובינשטיין שטיין מנקה את הנקבוביות לעומק ופותח אותן, מרחיק כל לכלוך ושומן אף זה שבעומק העור, פעולתו מידית.

לאחר פעולת הניקוי מרחיבת הנקבוביות, יש לרענן את העור עם צמר גפן לח הטבול ב"Bio-Clear Pore Lotion". זוהי תמיסה מרעננת וממריצה, מכווצת את הנקבוביות ונלחמת בהפרשת יתר של שומן ומונעת את התהוותן של הנקודות השחורות.

עור הפנים נקי ורענן, זהו המצב בו יש לטפל בפגמי העור עצמם — לעזור להם להעלם. על ידי משחת Bio Clear Cream על האזורים הנגועים בעור הפנים, הצואר והכתפיים.

Bio Clear Cream קרם שקוף שצבעו כצבע העור, בעל כח חדירה גדול, מכיל תרכובות חומרים המחישות את תהליך נשירת תאי העור המתים. כך נעלמים פגמי העור בצורה בטוחה ועדינה. העור חוזר ומקבל את אותה רכות וטוהר של עור בריא ומטופח.

הצעה מיוחדת: מערכת מושלמת של מוצרי ביו-קליר, המכילה גם דוגמת חנימ של BIO COVERFLUID במחיר מיוחד 17.65 ל"י.

מוצרי הלנה רובינשטיין נמצאים רק בפרפורמיות המאושרות. הם יודעים והם ישמחו ליעץ לך.

עור בריא הוא יסוד של כל טיפול יופי. שמירת בריאות העור וצעירותו מבטיחה שנים רבו תשל עור יפה וחלק.

לנערות בלבד

בד בבד עם הטיפול המושלם שכלל את ניקוי, ריענון וטיהור העור, יכולה את אף להתאפר באיפור פנים עדין, אשר ימשיך את פעולת תכשירי ביו-קליר.

Bio-Coverfluid — איפור מושלם ב"שפופרת שתרכובתו הותאמה במיוחד לשורת תכשירי ביו-קליר.

Bio-Coverfluid מצוי בשמונה גוונים, מכסה על פגמי העור, נלחם בהם ועם זאת שומר על המראה הטבעי והרענן של עור הפנים.

Bio Clear Compact — תכשיר איפור פודרה-אבן, מכיל החומרים המיוחדים של תכשירי ביו-קליר לעור שמן ופגום.

טיפול בשיער

עלינו לזכור כי כל מי שסוג העור של פניו שמן, עור הקרקפת שמתחת לשיער ודאי שמן אף הוא. עור קר-קפת שמן גורם לריבוי קשקשים.

Bio-Shampoo הוא התכשיר לחפיפת השיער לבעלי עור שמן. ביעילות רבה עוצר היווצרותם של הקשקשים הנובעים מעור שמן, ומרחיק את הקשקשים הקיימים. מומלץ לחפוף את השיער פעמיים בשבוע ב"ביו-שמפו". השיער יראה רך וזוהר וריחו רענן.

עשרת הדברות לשמירה ולטיפול בעור צעיר ושמן בלבד

1. רחיצת הפנים לעתים תכופות (3 פעמים ביום) במים חמים ובתכשירי ניקוי. לעסות בעדינות ול"החליף מגבת מידי יום.
 2. לרחוץ מידי יום את האזורים הנגועים בכל חלקי הגוף.
 3. אין לחטט בעור — חיטוט גורם להתפשטות פצעים ולדלקות.
 4. חפיפת ראש לפחות פעמיים ב"שבוע. קשקשים ועודף שומן ב"עור מחריפים את מצב פצעי האקנה. יש להחליף את ציפית הכר לעיתים קרובות.
 5. יש להמנע מאכילת מאכלים עשירים בשומן, כולל שוקולד, אגוזים וכו'.
 6. יש להרבות בשתיית נוזלים, בעיקר מים.
 7. יש להמנע מעייפות וממתח נפשי.
 8. פעולתה התקינה של הקיבה מ"פ"צה על בריאות הגוף והעור.
 9. אין לדחות שום טיפול למחר. יש להתחיל בהקדם ולהתמיד.
 10. בריאות כללית משפיעה על בריאות העור. בקורי קבע אצל רופא כללי ורופא שניים חשובים ביותר.
- בכל בעיה של עור מבוגר, צעיר, שמן, פגום ובעל פצעי בגרות, יכולה את לפנות בכתב אל מ"ה הדרכה של הלנה רובינשטיין, ת. ד. 1, מגדל העמק, ותקבלי דוגמה חנימ וחבורת הסבר מיוחדת. תוכלי גם לפנות אישית למרכז ההדרכה של הלנה רובינשטיין, שד' קק"ל 94, תל-אביב, בין השעות 6.00—3.30 אחה"צ.

מוגש ע"י מחלקת ההסברה של הלנה רובינשטיין

במדינה

(המשך מעמוד 29)

דברניה, היתה עד כה אפסית. האיש: עובד בן-עמי, ראש-עיריית נתניה לשעבר, בעל המניות העיקרי בצהרון מעריב ואחד מגדולי עשירי ישראל.

דרכי חיים

דוכיפת נגד אש

אלוף אברהם יפה טען פעם, בסייר מטעם רשות שמורות הטבע: "האיילות נעצרות בגבול הערבה — כי בארץ יש שמורות טבע, ובירדן אין".

זה היה לפני כיבוש הגדה. וברור שבגדה אין איילות, כי תושביה אוכלים

את בשרן הטעים. אולם מדוע אין כימטט שריד לציפור-הדוכיפת בגדה — בעוד שבארץ היא מתרבה עד אין מפריע?

עצם הפלא. חוקרים ישראלים, שהת-עמקו לאחרונה בבעייה זו שמעו, תחילה, שמועה כי גם את הדוכיפת מבשלים תושבי הגדה.

סברה זו נראתה בלתי-מתקבלת על הדעת: צחנה נודפת מבשרה השחוט של הדוכיפת — וחוק מזה, צפור זו אינה אלא עצמות ועור, בעוד שהחור הוא עוף שמנמן

דוכיפת
לא לאכילה

ובשרי — ומתרבה באין-מפריע בעריה-הגדה. יש הסבר אחר — והשבוע הוא נודע. **מדרווח כתב "העולם הזה", שריי-איון תושבי-נין:**

אבר-עבאדי חזר זה עתה מן העיר בצרה שבטיראק — שם בילה כמה שנים כפליט. את הדוכיפת אנחנו מבשלים, מספר אבר-עבאדי, בגלל סגולות-הפלא שלה.

יש בה עצם פילאית. בעל העצם הזאת — מלכים יקומו לפניו, והוא יהיה מחוסן בפני כדורי-האויב.

אבל צריכים להשיגה היטב איך לבשל את הדוכיפת. צריך לעשות זאת בבית-קברות. בלילייר.

לוקחים את הדוכיפת. מרתיחים מים על אש, בבית-הקברות. אחר-כך, כשפניך לירח, אתה לוקח סכין מזהב ואת הציפור מאחורי גבך — ושוחט אותה, מבלי להסתכל.

אתה משליך את הכנפיים של הדוכיפת למים הרתוחים. בלי להסתכל. מחכים עד שהמים הרתוחים מפצלים את העצמות לבדם. מחכים לזריחת-השמש.

אז, ורק אז, פונים לסיר ורואים את העצם אשר צפה. זוהי העצם הפילאית.

מוד כדורי היהודים. לוקחים אותה ושמים אותה במים זורמים. אם היא זורמת נגד הזרם — זהו המיבחן הראשון.

אחר-כך קושרים אותה לגופה של הר-נגולת ומתחילים לירות בעוף בכלי-נשק. אם אף כדור אחד לא פגע בתרנגולת — סימן שבעל-העצם מחוסן אף הוא בפני כדורים.

כך, וכך בלבד, מסיים אבר-עבאדי, ניצל בני מכדורי-היהודים, כשהם נכנסו לג'נין.

אם כך ואם אחרת — הדוכיפת נעלמה כליל מן הגדה, מאז ה-5 ביוני.

הכסף!
שיפור מהפכני
בתהליך
TC7

הינים

הציפוי הטרמיו-כימי
של סכיני הגירלוח

אדיסון
עתה בדיספונדר
6 סכינים ועוד

סכין אחד הינים
מתנת "אדיסון" לחברך
כדי שגם הוא יהנה

על כל פנים "אדיסון" יותר נעים

גינת אל-גרדיניה

מסעדה-בר

ירושלים (מזרח) —

רח' שכמ טל. 83282

מתכבדת להודיע
על פתיחתה.

באוויר הצח ובפינה נעימה, תהנו ממטבח המאכלים המזרחיים. יחד עם בקבוק עארק, מוגשים עשרים סוגי מאכלים (מאזה) לבנוניים.

נשמח לארח אותכם.

NATIONAL - I.B.M.

בירושלים:

כתובה במכונה — חודש!
קורספונדנציה, קצונות פנקסנות:

ביה"ס "הפקיד", י. פורמן,
בצלאל 18

תלמיד תיכון בחופש הגדול מתקיימים

שעורי עזר

בכל המקצועות

הלימודים בקבוצות קטנות
בהדרכת מורים אקדמאיים

פרטים והרשמה:

תל-אביב: רח' בן יהודה 175. בשעות 16-20, 13-8

תל-אביב: רח' סמולנסקין 7 (פול קולנוע בן-יהודה)
בשעות 13-8

רמת-גן: שד' הילר 21. ליד. אורדע. בשעות 17-20

חולון: רח' סוקולוב 71. בשעות 17-20

גמר ההרשמה 28.6.48

תיכון אנקורי

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי
המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134.
תד. 136 • מען מברקי: עולמטרס • דפוס משה שהם בע"מ.
תל-אביב, רח' פיק 6 • גלוסות: צינקוגרפיה כספי בע"מ. •
העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

העיתון

לה קרה

באילת:

13-קרה

החתיכות